

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

- 2- אלו הם חייך !
- 3 – חיפוש אחר האמת
- 5 - עוון או חטא, יצר הרע ויצר הטוב
- 8 - אלוהי אברהם יצחק ויעקב
- 11- כפרה - יום כיפורים
- 18- שלושה שהם אחד
- 21- מה ישוע הוא האלוהים?
- 24- כתבי הקודש
- 26- סתירות או הנאה
- 30- בשורת הצלב
- 33 - כיצד ואיפה להתחיל
- 36 -"האם אתה באמת רוצה להיוולד מלמעלה?"
- 41- ישועה ולהוושע
- 43- שלום עם אלוהים ושלום מאלוהים
- 47 - ישועה חתימה ובטחון

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

אלו הם חייך!

אלו הם חייך! בכי ראשון, פטפוט דיבור ואחר כך תמיהות ושאלות.

היום הראשון והבלתי נשכח בבית הספר, אהבה ראשונה-כל כך רצינית! התבגרות!

אחת שתיים ואולי שלוש. צבא לימודים קרירה. נישואין ואולי גם גירושין. כמה מהר חולפות השנים. הצלחה, רכוש. מלחמות, ימי פל, יגע, הרבה עמל יזע ואולי גם דאגות.

מאורעות הנזכרים מתוך שמחה, אחרים מתוך צער, בעיות בלתי פתורות ואולי הרבה שאלות ללא מענה. תשוקות שלא באו על סיפוקן, תוכניות שלא התגשמו, אכזבות ומפח נפש.

הנה קפצה עלינו הזקנה. עוד חיים על פני הארץ עברו חלפו.

אלו הם חייך, חיי וחיי רבים אחרים בהיותם מנותקים מאלוהי אברהם, יצחק ויעקב. האם יש להם איזה תכלית? המדע מנסה לפרקם והפילוסופיה לחברם. רק אלוהים באמצעות דברו נותן להם טעם ותכלית.

אלו הם חיי הנצח!

יז פְּרָק יוֹחֵן עַל־פִּי הַבְּשׂוּרָה

כְּאֲשֶׁר 2 אֶת־אֱלֹהִים דִּבֶּר יֵשׁוּעַ וַיֵּשֶׂא עֵינָיו הַשְּׁמַיְמָה וַיֹּאמֶר אָבִי הִנֵּה־בָאָה הַשָּׁעָה פָּאֵר אֶת־בְּנֵי לְמַעַן יִפְאַרְךָ גַּם־בְּנֵי: יז
וְאֱלֹהִים חַיִּי הָעוֹלָם לְדַעַת אֶתְךָ כִּי אַתָּה 3 נִתַּתְּ לִי הַשְּׁלֵטֹן עַל־כָּל־בָּשָׂר לְמַעַן יִתֵּן חַיִּי עוֹלָם לְכָל אֲשֶׁר־נִתַּתְּ לִי:
הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ וְאֶת־יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ:

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי יוֹחֵן פְּרָק י

הָאֵב אֲשֶׁר נִתַּן לִי גָדוֹל הוּא עַל־כָּל אִישׁ 29 וְאֲנִי אֶתֵּן לָהֶן חַיִּי עוֹלָם וְלֹא תֵאבְדֶּנָּה לְנִצָּח וְאִישׁ לֹא־יִחַטֵּף אֶתְהֵן מִיָּדִי:
אֲנִי וְאָבִי אֶחָד אֲנַחְנוּ: 30 לֹא־יִחַטֵּף אֶתְהֵן מִיָּד הָאֵב:

מאת: דב אבנון

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

חיפוש אחרי האמת

כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת־הַמַּחְשְׁבֹת, אֲשֶׁר אֲנִי חָשַׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה; מִחֲשָׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה, לְתֵת לָכֶם אַחֲרִית וְתִקְוָה: ¹² וְקִרְאתֶם אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם, וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלַי; וְשָׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם: ¹³ וּבִקְשַׁתֶּם אֹתִי וּמְצַאתֶם; כִּי תִדְרָשְׁנִי בְּכָל־לְבַבְכֶם: **ירמיהו כט 11-13**

לחפש את האמת? נשמע קצת מוכר! הנה עוד משהו שחשוב שהוא גילה את אמריקה ומצא את הפתרון לכל הבעיות. אנשים היום נוסעים בהמוניהם למקומות רחוקים כמו הודו וכו' והנה יש משהו שחשוב לתת את הפתרון באופן כל כך פשוט לאלו שגולשים באינטרנט.

ובכן דבר דבר אחד אני יכול להבטיח לך, קורא יקר. האמונה בכתבי הקודש (תנ"ך וברית חדשה) מסבירה הרבה דברים אבל לא פותרת את הכל. מה שהאני רוצה להודיע לך מראש זה שבשלב זה אני לא יכול לעזור לך למצוא את גן העדן על פני הארץ. המטרה של האתר הזה היא יותר לנסות ולעזור לך להכיר את אהבת האלוהים אלוהי אברהם, יצחק ויעקב כפי שהיא התגלת בישוע המשיח.

ישנם הרבה אנשים שמחפשים אחרי המשמעות האמיתית של החיים. החיפוש הזה אינו מתחיל רק כשיש מצב ביטחוני קשה, להפך גם שהכל הולך בתלם ולאנשים יש עבודה ישנם עדין אלו שממשיכים לחפש. פעם היו קוראים להם תימהונים או אלו שעדין לא מצאו את עצמם. אבל בא נהיה כנים עם עצמנו הרי כל אחד מחפש אחרי אושר ושלווה נפש. לכל אחד ישנה כמובן הסיבה שלו שבעבורה הוא מחפש אבל באופן כללי אנחנו יודעים שהרגשת הריקנות היא הגורם העיקרי.

ישנם אלו שקוראים לדור שלנו דור החרדה. החרדה עקב השואה שעברה על עם ישראל ובעקבותיה הקמת המדינה ב1948 וההתפתחות הטכנולוגית. דברים אלו ואחרים גורמים להרבה אנשים לשאול את עצמם "לאיזה כוון אנחנו הולכים"

קוהלת אמר כבר פעם **אין חדש תחת השמש** דור הולך ודור בא ואנחנו נשארים עם אותן הבעיות. חשוב מאד לציין שגם המצב הנוכחי שבו נמצאת מדינת ישראל אינו מוסיף הרבה לתחושה שאנשים יכולים לבטוח בחיים כמו שהם.

קורא יקר, חשוב לציין פה שלאורך כל התקופות חיו אנשים ששאלו את עצמם " מהו שורש כל הבעיות" מה הביא לכך שעולמנו הגדול כביכול או ארצנו הקטנה שרויים כל הזמן בבעיות.

אנחנו בתור מאמינים משיחים, מאמינים שכתבי הקודש - התנ"ך והברית החדשה, יכולים לתת לנו את התשובה הכי מדויקת.

בו נקרא ביחד את הקטע בספר בראשית שבו מסופר אך אדם וחווה החליטו למרוד באלוהים בראשית פרק ג

ג וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עֵרֹם, מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה, אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים; וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אָדָם, אֵיךְ כִּי־אָמַר אֱלֹהִים, לֹא תֹאכְלוּ, מִכָּל עֵץ הַגֵּן: ² וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחֵשׁ; מִפְּרִי עֵץ־הַגֵּן נֹאכַל: ³ וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגֵּן, אָמַר אֱלֹהִים, לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ, וְלֹא תִגְעוּ בוֹ; פְּן־תָּמָתוּן:

כמובן שאתה לא מאמין שקיים דבר שנקרא החטא הקדמון. אני מקווה שבכל זאת תסכים אתי שמאז ומתמיד כל אחד עושה את הישר בעיניו ולא תמיד שואל את עצמו מה אלוהים רוצה.

יש עוד מקום בכתבי בקודש שמדבר על אותה נקודה והפעם זה הנביא ישעיה פרק נג ⁶ כָּל־נֶפְשׁוֹ כָּצֵאן תָּעִינוּ, אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ; וַיְהוֶה הַפְּגִיעַ בוֹ, אֵת עֹן כָּל־נֶפְשׁוֹ:

מספיק שנסתכל סביבנו או לתוך עצמנו ונדע שבני אדם יודעים שקיים אלוהים. אני באופן אישי לא מאמין שקיים משהו שלא מאמין בקיומו של כוח עליון. מה שחשוב הוא שאנשים בחרו לא לכבד את אלוהים. אנשים מעדיפים לכבד את רצון אנשים על פני רצון אלוהים. במידה ותשאל אותי למה? התשובה שלי תהיה שזה בגלל הטבע החוטא

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

שירשנו מאדם. הטבע החוטא הוא זה שגורם לנו לבחור בדרך מנוגדת לרצון אלוהים, בדרך אשר באה לידי ביטוי במלחמות, שנאה, חמדנות, יהירות וכו'.

12 לִכְן כָּאֲשֶׁר עַל־יְדֵי אָדָם אָחַד בָּא הַחֲטָא לְעוֹלָם וְהַמּוֹת בְּעֵקֶב הַחֲטָא וְכֵן עָבַר הַמּוֹת עַל־כָּל־בְּנֵי אָדָם מִפְּנֵי אֲשֶׁר כָּלָם חֲטָאוּ: אֲגֵרֶת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הָרוֹמִיִּים פָּרֶק ה'

אם כבר הזכרתי את התפתחות העולם שלנו עבר בחמישים השנים האחרונות, הרשה להזכיר לך שהמוח הגאוני של בני האדם הצליח לשנות ולפתח הרבה דברים מועילים. יש רק דבר אחד שכן האדם לא הצליח לשנות, את עצמו. עדין לא הצלחנו למצוא תרופה שתעזור לנו להיפתר מקללת החטא שרובצת עלינו. אתה יכול כמובן לתת לחטא כל מיני שמות אך התוצאה הסופית תישאר אותו דבר.

בא נעבור על כמה עובדות בסיסיות שמהוות את סיפור ההיסטוריה האנושית. אני מקווה שזה לא מייאש אותך, אבל עברנו מלא חטא, ההווה רצוף צער ומה יהיה בעתיד אף אחד לא יודע חוץ מהעובדה שיום אחד נמות.

כמעט לכולנו, אלא אם כן מצאת פטנט אחר, מצב זה נראה חמור וחסר תקווה. זה לא פלא שאנשים לא אוהבים לדבר על דברים כאלו. ישנן מאות פילוסופיות ודתות רבות שקמו על מנת להראות לבני האדם שכן ניתן לעקוף את דבר האלוהים. אנשים מאז ומתמיד ניסו להצטדק בכוחות עצמם בעזרת טקסים דתיים. בו נפתח ביחד את דבר האלוהים ונקרא כמה פסוקים שמדברים על הנושא זה:

יחזקאל פרק יח

מֵה־לָּכֶם, אַתֶּם מְשָׁלִים אֶת־הַמֶּשֶׁל הַזֶּה, עַל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר; אָבוֹת יֹאכְלוּ בֶסֶר, ² יַיִח וְיִהְיֶה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: הֲנִי כָל־הַנֶּפְשׁוֹת לִי ⁴ חִי־אֲנִי נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה; אִם־יְהִי לָכֶם עוֹד, מֶשֶׁל הַמֶּשֶׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל: ³ וְשְׁנֵי הַבָּנִים תִּקְהִינָה: הַנֶּה, כֹּנֶפֶשׁ הָאֵב וְכֹנֶפֶשׁ הַבֵּן לִי־הַנֶּה; הַנֶּפֶשׁ הַחֲטָאִת הִיא תָמוּת:

ישנו עוד מראה מקום שאולי את או אתה לא מכירים והוא לקוח מספר הברית החדשה:

27 וְכַאֲשֶׁר נִגְזַר עַל־בְּנֵי אָדָם לָמוּת פַּעַם אַחַת וְאַחֲרֵי־כֵן הַמִּשְׁפָּט: **28** כִּן־הִקְרַב הַמִּשְׁיָח פַּעַם אַחַת לְשֵׂאת חֲטָא רַבִּים וּפַעַם שְׁנִית יִרְאֶה בְּלִי־חֲטָא לִישׁוּעָה לְמַחְכָּיִם לוֹ: **אל העברים ט**

נשמע אולי קצת מוזר, אבל דבר האלוהים מלמד אותנו באופן מאד ברור שבני אדם מתים רק פעם אחת. קורא יקר, אם עד עכשיו חשבת שאולי יום אחד יתמזל מזלך ותוכל לשוב לעולם הזה בגלגול חדש, אז חשוב שתקרא את הכתוב עוד פעם. בני אדם מתים רק פעם אחת ולא שתיים או אפילו שלוש. על פי דבר האלוהים כפי שאנחנו קוראים בתנ"ך ובברית החדשה אנחנו לא מקבלים משחק חוזר על מנת לשפר את מה שלא עשינו בחיים האלו.

המשיח בא לתת לנו את התשובה לכל שלושת הבעיות - החטא, הצער והמוות.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

יצר הרע ויצר הטוב, עוון או חטא

קורא יקר,

שאנחנו מדברים עם אנשים על האמונה באלוהים באופן כללי, רוב האנשים שואלים את השאלה הבאה: " במידה וקיים אלוהים, למה יש כל כך הרבה סבל בעולם". עבור הרבה אנשים רצחתם של 6 מיליון יהודים בזמן מלחמת העולם השנייה מהווה נקודת מפנה בשאלה האם בכלל קיים דבר זה שנקרא אלוהים ושלא לדבר על המושג "אהבת אל".

אז באמת למה יש כל כך הרבה סבל בעולם. מדוע למשל תינוקות נולדים עם מחלות והם עדין לא עברו על שום מצווה כביכול. מדוע אנשים נקטפים ככה באמצע החיים לפעמים כל כך צעירים. מדוע האוטובוסים מתפוצצים ולוקחים אתם הרבה אנשים חפים מפשע. מדוע יש כל כך הרבה עוול חברתי, שני שלישי מאוכלוסיית העולם חיים תחת קו העוני. מדוע יש כל הזמן מלחמות שמקפחות חיי אלפים חפים מפשע, שורפות ילדים ומותירות אנשים נכים ומשפחות אבלות לכל חייהם. אפשר להמשיך ככה שעות ולשאל כל הזמן מדוע וכל פעם שהרדיו מודיע מחדש והטלוויזיה מראה שוב את תמונות הזוועה והלב מתכווץ אז שוב תעלה השאלה הבאה לסדר היום אם קיים אלוהים אז למה הוא לא עוצר את כל הסבל הזה?

במידה ואנחנו מסתכלים על הנושא הזה באופן כללי. מנקודת ראות של אדם מאמין משיחי או לא, תמיד יעלו בפנינו כמה אפשרויות. או שאלוהים הוא כל-יכול, כפי שאנחנו מאמינים, אך לא כל כך טוב ולכן אינו שם קץ לרע: או שהוא כל-טוב עד כדי כך שאין באפשרותו לשים קץ לרע, ובמקרה כזה אין הוא אל גיבור וכל-יכול.

באופן כללי, אנשים מעדיפים להאשים את אלוהים על הרע והסבל, ולתלות בו את כל האחריות לכך. זה גם מה שבהרבה מקרים נותן לאנשים סיבה מספקת לא להאמין בו או אפילו לרצות להקשיב לבשורה בדבר אהבתו דרך ישוע המשיח.

קורא יקר, לא תמצא בכתבי הקודש תשובה קלה לנושא כואב זה. גם לנו בתור מאמינים משיחים אסור לנהוג בקלות ראש בכל הנוגע לשאלה הזאת "מה הוא מקור הרע והסבל" וגם כל טיעון דוגמתי לא תמיד יהיה מספיק על-מנת לספק נחמה לאלו אשר חוו על בשרם סבל ונושאים את הצלקות עד עצם ימים אלו.

ישנם כמה גורמים חשובים שחובה עלינו לספר לבני עמנו כמו לכל בן אדם למרות הסבל והעצבות שסובבים אותו וזה הכל אודות החטא. מכוון שעל-פי הנאמר בכתבי הקודש אלוהים ברא את האדם מושלם אבל אחרי כניסת החטא לעולם, הסבל הגיע בעקבותיו.

המשמעות של המילה חטא היא להחטיא את המטרה (ראה באור) דרך החטא אנחנו מעבדים את המטרה שלשמה הארץ נבראה ועליה בני האדם.

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹהִים, יִצְרַר הָאָרֶץ וְעָשָׂה הוּא כּוֹנֵנָהּ, לֹא-תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁבְתִּי יִצְרָה; אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד: ישעיה מה' 18

הראשון לא היה איזה יצור יער שפלט מפיהו כל מיני הברות משונות, חיי במערות ונלחם בחיות הגדולות כפי שהמדע מתאר אותו. האדם הראשון נברא באופן מיוחד והיה בהתחברות מלאה עם אלוהים. אלוהים ברא את האדם הראשון גם עם היכולת לבחור. עם החופש לציית לדברי אלוהים או להמרות את רצונו. על מנת להיווכח באמיתות הדברים, מספיק שנסתכל על עצמנו ולתוך ליבנו.

כתבי הקודש מלמדים אותנו שאלוהים הזהיר את בן האדם על כמה אפשרויות במקרה של אי ציות.¹⁶ וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים, עַל-הָאָדָם לְאָמַר; מִכֹּל עֵץ-הַגֵּן אָכַל תֹּאכַל: ¹⁷ וּמִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ; כִּי, בַּיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: בראשית ב' 16,17

זה היה בעצם רגע המבחן. הרגע שבו בן האדם ישתמש בחופש הבחירה שניתן לו.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

בהקשר למושג "חטא" שאליו נתייחס באופן נפרד בפרק אחר. אני רוצה להזכיר לקורא שכתבי התנ"ך מדברים על כך שאנשים חוטאים ועושים מעשים רעים "אביך הראשון חטא" ישעיה מג' 27 "כי אין אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" קהלת ז' 20. היהדות הרבנית מעדיפה לדבר על מושגים כמו "יצר רע ויצר טוב". אלוהים דרך השליח שאול הטרסי מספר לעולם שקללת החטא שאדם עשה יחד עם תוצאותיו עברו לכל בני האדם כלומר גם אלי ואלוהיך אפילו שלא עשינו אותו דבר. "לכן כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם והמוות בעקב החטא וכן עבר המוות על כל בני אדם מפני אשר כולם חטאו" אל הרומיים 5:12. אנשים קוראים לזה "החטא הקדמון" אבל זה רק ביטוי תיאולוגי. העובדה היא שאני ואתה אם תרצה או לא תחת עונש החטא כלומר המוות מרגע הולדנו לעולם.

כתבי הקודש מלמדים אותנו שהחטא הוא לא רק מנת חלקם של אדם וחיה אלא גם של כל אלו אשר באו אחריהם כלומר גם אני ואתה. באותו רגע שאדם חטא אז גם הוא איבד את הקשר שלו עם אלוהים והתוצאה כמובן לא איחרה לבוא. הוא גורש יחד עם אשתו חווה מגן העדן. ומאז ועד יום הוא מנסה לתפור לעצמו לבד בגדים על מנת לכסות את עצם עובדת היותו חוטא מבטן ולידה. אדם וחווה הולידו בנים ובנות שכבר לא היו בצלם אלוהים הטהור ושנקי מכל חטא אלא בצלמם ודמותם הם. אדם וחווה היו כבר בעלי טבע חוטא וכך גם כל אלו שבאו אחריהם כולל אותי ואותך. וְתָרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תֵאָדָהּ הוּא לְעֵינַיִם, וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל, וְתִקַּח מִפְּרִיָו וְתֹאכַל; וְתִתֵּן גַּם-לְאִישָׁה עִמָּה וְיֹאכַל: ⁷ וְתִפְקַחְנָה עֵינֵי שְׂנֵיהֶם, וַיִּדְעוּ, כִּי עֵרְמָם הֵם; וַיִּתְּפוּ עַלֶּה תְּאֵנָה, וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת: ⁸ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהַלֵּךְ בְּגַן עֵדֶן הַיּוֹם; וַיִּתְּחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ, מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים, בְּתוֹךְ עֵץ הַגֵּן: בראשית ג' 6-8

מאותו רגע שבו אבד לבן-האדם הקשר עם אלוהים ועד ימינו אנו, אנשים אוחזים בכל האמצעים ומנסים בכל כוחם להשיב לעצמם את המעמד שאבד להם. אנשים יצרו דתות למיניהם ועורכים כל מיני טקסים דתיים וזאת ברוב המקרים רק על-מנת לחדש את הקשר עם הבורא. לא לחינם האנושות מתחלקת לכל כך הרבה דתות שבהרבה מיקרים גם נלחמות אחת כאלו שהם רוצים להבטיח לעצמם זכות יוצרים ובעלי הדרך היותר נכונה איך לחזור לגן העדן. חשוב מאוד לדעת את מה שכתבי הקודש אומרים על החטא ואיך החטא בא לידי ביטוי בחיי היום יום שלנו.

²¹ וַיִּרַח יְהוָה אֶת-רִיחַ הַנִּיחֹחַ, וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-לִבּוֹ, לֹא-אֶסֶף לְקַלֵּל עוֹד אֶת-הָאָדָמָה בְּעֵבוֹר הָאָדָם, כִּי יֵצֵר לִב הָאָדָם רַע מִנְעֻרָיו; וְלֹא-אֶסֶף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת-כָּל-חַי כְּאִשֶּׁר עָשִׂיתִי: בראשית ח' 21

וְאָמַר אוֹיְלִי כִי-נִדְמִיתִי, כִּי אִישׁ טְמֵא-שְׁפָתַיִם אָנֹכִי, וּבְתוֹךְ עַם-טְמֵא שְׁפָתַיִם, אָנֹכִי יוֹשֵׁב; כִּי, אֶת-הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינַי: ישעיה ו' 5 כדברי הנביא ישעיה אחרי שהוא ראה את ה' צבאות.

הַנְּבֻעוֹן חוֹלְלֵתִי; וּבְחֻטָּא, יִחְמַתְנִי אֲמִי:תהילים נא' 7

אנחנו יכולים כמובן לטעון שחטא זה בסך הכל חולשה אנושית או שזה רק עניין של מאבק בין יצר הרע ליצר הטוב. אנשים אומרים בדרך כלל "כמובן שכולם עושים טעויות ושישנם גם אנשים שעושים מעשים רעים: אבל זה עדין אינו אומר שיש לנו טבע חוטא!" כתבי הקודש מלמדים אותנו שמעשיו הרעים של האדם, הם תוצאה ישירה של טבעו החוטא.

היהדות הרבנית ואיתה גם דתות אחרות יוצאות מתוך נקודת הנחה שבני האדם יכולים איכשהו לדכא או להתגבר על יצר הרע. קיום מצוות ותפילה נחשבים לאמצעים נפוצים שיכולים לחזק את האופי של בני אדם ולאפשר להם לנצח את יצר הרע שבקרבם. אבל אם נסתכל טוב למה שכתבי הקודש אומרים, נראה שזה לא מה שהנביאים בעצם לימדו. והרי הנביאים הם אלו שהציגו את דבר אלוהים "עקוב הלב מכל ואנוש הוא, מי ידענו" ירמיה י"ז 9.

כתבי הקודש מלמדים אותנו שאדם, כל אדם כשלעצמו, הוא חוטא חסר תקנה. כלומר גם אם אנחנו לפעמים כן עושים מעשים טובים ואת הנכון. עובדה זו או כל טקס דתי אחר אינם יכולים לשנות את העובדה שנולדנו עם טבע חוטא וככה לצערנו גם נמות.

בגלל האופי החוטא שלנו יש לנו את הנטייה, ברוב במקרים, להטיל את האשמה על אלוהים.

אנשים שואלים בדרך כלל "אם יש אלוהים אז למה יש מלחמות ולמה הוא אינו מתערב". "למה הוא נתן לגרמנים להשמיד כל כך הרבה יהודים וגם לא יהודים" באותו הקשר רבים מאתנו מקללים את אלוהים ובאותה שעה אחרים מברכים אותו.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

קורא יקר בוא לא נשכח את העובדה הבאה גם אם בתור יהודים לימדו אותנו משהו אחר: העולם שבו אני ואתה חיים, איננו אותו עולם שאלוהים ברא. כמובן שהיסודות הם אותם יסודות, מים אויר, טבע וכו' אבל לא מהלך העניינים. על פי ספר בראשית אנחנו לומדים שאלוהים ברא עולם טוב ואילו החטא הוא זה שהפך את הטוב לרע. אם בכלל צריך להאשים משהו אז זה רק את עצמנו. אם נסתכל לנאמר בדבר אלוהים אז נראה בברור שאלוהים תמיד הכין לבן האדם דרך שבעזרת הוא יוכל לתקן את המעוות. אבל אנחנו אלו אשר ברוב המקרים דוחים אותה.

לחטא יש כמובן הרבה פרצופים. מלחמות, הרס, מאבקי כוח בין ממשלות, אלימות, פשע, שחיתות, מוסר ירוד, ניאוף, עבודת אלילים, קנאה, רוגז, מריבות, שיכרון, זללנות, רכלנות ועוד ועוד. אם רק נהיה כנים עם עצמנו, אז נראה שלמעשים אילו יש השלכות מרחיקות לכת על חיי היום יום שלנו. הסיבה העיקרית לכל הטרגדיות שמתרחשות היום במדינתנו הקטנה או בעולם הגדול מבלי להמעיט בכל מקרה ומקרה שלעצמו, מקורה במילה אחת קטנה "חטא". כמובן שאף אחד מאתנו אינו אוהב שאומרים לו שהוא חוטא מבטן ולידה אבל אין מה לעשות זה מה שכתבי הקודש מלמדים אותנו:

וְעַתָּה מָה הַיְשָׁלוֹנוּ מֵעֵלָה יִתְּרָה לֹא בְמֵאוּמָה כִּבְרֵ הוֹכַחְנוּ שְׂגָם־הַיְהוּדִים גַּם־הַיִּזְרְעֵלִים כָּל־מִן תַּחַת הַחֹטָא: 10 כְּתוּב אֵין צְדִיק אֵין גַּם־אֶחָד: 11 אֵין מְשִׁכִּיל אֵין־דֶּרֶשׁ אֶת־אֱלֹהִים: 12 הַכֹּל סָר יַחְדָּו נִאֶלְחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין גַּם־אֶחָד: 13 קָבַר פְּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחְלִיקוּן חֲמַת עֲכָשׁוּב תַּחַת שְׁפָתֵימוֹ: 14 אֲשֶׁר אֱלֹהֵי פִיָּהֶם מָלֵא וּמְרוֹת: 15 רָגְלֵיהֶם יִמְהָרוּ לְשִׁפְּרָדָם: 16 שֵׁד וְשִׁבְרָ בְמִסְלוֹתָם: 17 וְדֶרֶךְ שְׁלוֹם לֹא יֵדְעוּ: 18 אֵין פֶּחַד אֱלֹהִים לְנַגֵּד עֵינֵיהֶם: כִּי־כָל־חֹטָאוֹ וְחֹסְרֵי־כְבוֹד אֱלֹהִים הֵמָּה: אל הרומיים ג' 9,10,11,23

חשוב אולי להזכיר שהחטא הוא גם אי אהבת הבורא אלוהי אברהם יצחק ויעקוב. במקום שאלוהים יהיה המרכז והתכלית לחיינו, אנחנו מרכזים את הכל סביב עצמנו. אנשים כל כך שקועים בעצמם עד כדי כך שאין להם זמן לחשוב על דברים כמו: "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך"

לסיום חשוב לציין שהחטא גורר אחריו את עונש המוות. הרי נאמר לאדם בפרוש: "ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות" בראשית ב'17 מדובר פה על מוות רוחני ופיזי כאחד. אדם וחווה נפרדו קודם כל מאלוהים באופן רוחני ורק לאחר שנים מתו פיזית. אני ואתה נולדים מנותקים באופן רוחני מאלוהים וכמו כולם בשלב מסוים גופנו חוזר לאדמה.

קורא יקר, העולם שלנו מלא ברגע זה בטקסים דתיים למיניהם, צומות ותעניות. דברים שלעצמם מאד מרשימים ומייצגים מסורת ארוכת שנים. אבל אנחנו חייבים להדגיש בפניך שאין בכוחם של דברים אלו לכפר על חטאינו היום יומיים ולחדש את הקשר הרוחני עם אלוהים. רק במשיח ישוע ניתן למצוא את הפתרון. זה נשמע אולי קצת מתנשא בעולם שמאמין שקיימים הרבה דרכים לגאולה, אבל רק המשיח ישוע על סמך מותו ותקומתו מהמתים, יכול להושיע מישהו מהמוות שמחכה לכולנו.

"כי שכר החטא הוא המוות" אל הרומיים ו' 23 "הנפש החוטאת היא תמות" יחזקאל יח' 4

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

אלוהי אברהם יצחק ויעקב

שלום קורא יקר, אני רוצה לדבר אתך על אמונה באלוהים באופן כללי ובאלוהי אברהם יצחק ויעקב באופן מיוחד. אני יודע שאמונה באלוהים, זה לא תמיד דבר הכי פופולרי ושקיימים הרבה מקריים אשר בהם אנשים מעדיפים להטיל את כל האשמה, על מה שברגע זה קורה בעולם על אלוהים. כמובן שזה תמיד קל יותר להאשים משהו ברגע שאתה לא מכיר אותו. איך שלא נסתכל על אמונה באלוהים, אנחנו חייבים להודות בעובדה שחלק מאד גדול מאנושות מאמין באלוהים כל שהוא וגם סוגד לו. אולי שמעת כבר על המושג "אלוהים הוא האופיום של העם או בשם אלוהים או בברכת אלוהים" אלו מושגים שכל אחד לצערנו הרב מפרש אותם כראות עיניו. אנשים הורגים רוצחים מתפוצצים תחת המשפט **"בשם אלוהים"**

בין אלו שכן מאמינים בקיומו של אלוהים, ישנם עדין רבים שמתמשים במושג **"בשם אלוהים"** באופן לא נכון ושתואם את אופי אלוהים.

אני כותב את הדברים האלו לא מתוך מטרה לשכנע אותך אלא לספר לך שלמרות כל הטענות, השאלות והניגודים, עדין ניתן בימינו להכיר את אלוהי אברהם יצחק ויעקב ולקבל את השקט הנפשי שרק הוא יכול לתת לנו.

ישנה שאלה מאד חשובה שאנשים תמיד שואלים " **איך אני בכלל יכול לדעת שיש אלוהים**" עבור מאמינים המשיחיים התשובה היא מאד פשוטה: דרך דבר האלוהים התנ"ך והברית החדשה.

הייתי רוצה לעבור אתך על כמה אפשרויות שקימות לאמונה באלוהים. האפשרות הכי נפוצה היא, **אמונה עצמית אני לא מאמין שקיים אלוהים או כוח עליון אני מאמין רק בעצמי** אולי שמעת גם על המושג אתאיסט, על מישהו שכביכול לא מאמין שקיים אלוהים ובכן פה אני רוצה לחדש לך משהו. כתבי הקודש מלמדים אותנו שלא קיים דבר כזה. השורש של המילה אתאיסט הוא מהמילה היונית "אטוס" שמדבר על משהו שאין לו קשר עם אלוהים, כלומר הוא בסך כל מתכחש לכל.

בכתבי התנ"ך אנחנו קוראים על:

יְהוָה, מְשֻׁמֵּים תְהִלִּים פֶּרֶק יָד לְמַנְצֵחַ, לְדָוִד אָמַר נִבְּל בְּלָבוּ אֵין אֱלֹהִים; הַשְׁחִיתוּ, הַתְּעִיבוּ עָלֵיָהּ, אֵין עֲשֵׂה־טוֹב: דַּרְשׁ אֶת־אֱלֹהִים: הֲכֹל סֹר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב; אֵין, גַּם־אֶחָד; הַשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לְרֹאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכֵּיל

כאב עמוק בלב גורם לחלק מהאנשים לברוח מכל מה שקשור למילה אלוהים. בשעה שאחרים שנמצאים באותו מצב דווקא כן מחפשים את קרבתו. חשוב לציין פה שמצבנו הנפשי לא קובע עם אלוהים קיים או לא. אנחנו שומעים הרבה פעמיים שאנשים חזרו בתשובה ומצאו את אלוהים בגלל שהם היו בבוץ. זה כמובן מעודד לשמוע דברים כאלו אבל חשוב לציין עוד פעם שקיומו של אלוהים לא תלוי בנו.

יש פסוק אחד שלקוח מהברית החדשה שמלמד אותנו שבני האדם מטבעם יודעים על קיומו של אלוהים אבל שוב פעם הם פשוט מתכחשים לקיומו.

כִּי נִגְלָה חֲרוֹן אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם עַל כָּל־רִשְׁעַת בְּנֵי אָדָם וְעוֹלָתָם אֲשֶׁר יַעֲצְרוּ אֶת־הָאֶמֶת בְּעוֹלָה: 19 יַעַן אֲשֶׁר דָּעַת הָאֱלֹהִים גְּלוּיָהּ בְּקִרְבָּם כִּי הָאֱלֹהִים גָּלָה לָהֶם: אל הרומיים א' 18,19

כן ידידי היקר אלוהים גילה לנו שהוא קיים, אתה רוצה לדעת איך: **השמיים מספרים כבוד אל ומעשיו ידיו מגיד הרקיע** תהילים יט' הדברים שמסביבנו: טבע, עונות השנה, גשם, שמש, חיים ומוות לא נוצרו מעצמם. הם במילים פשוטות פרי הבריאה. אבל זאת לא הבעיה העיקרית. את הדברים האלו ידענו או היינו אמורים לדעת וללמוד מהורינו לולא בא משנקרא בפי רבים המדע ועזר לנו כביכול ללמוד ולפתח את תורת ההתכחשות. במידה ואני אדבר על הבריאה אחרים יבוא אם תורת ההתפתחות (אבולוציה) וכו'. כלומר אנחנו נהינו בעלי חכמה ופיתחנו כל מיני תיאוריות מתוך מטרה שנוכל להתכחש לעצם עובדת קיום אלוהים בשקט ובלי כל ייסורי מצפון.

אלו הם חיך – אלו הם חיי הנצח!

ישנם בעולמנו מספר לא מבוטל של אנשים שמאמינים בקיומו של אלוהים אל אחד. ישנם אלו שקוראים לו אלוהים, אללה, ישוע וכו' אני מקווה שהמאמר הזה יעזור לך להבין שמעבר לעובדה שאולי אתה כן מאמין בקיומו של כוח עליון ישנו עדין אל אחד ויחיד שרוצה שתכיר אותו ואת אהבתו.

אני תמיד רציתי להכיר את אלוהים ולמען האמת לא ידעתי איך, גם לא הבנתי מהיכן אנשים דתיים לוקחים את הכוח והרצון להאמין במשהו שהם מעולם לא ראו. בעולם קיימות הרבה אמונות וכל אחד בדרכו הוא מנסה לתאר את אלוהים. לא לחינם נאמר בעשרת הדברות לא לעשות תמונות שקשורות לאלוהים. הסיבה היא מאוד פשוטה. אף אחד לא ראה את אלוהים ולכן כל תיאור גשמי יהיה מבוסס על פרי הדמיון ולא על האמת. פה מתחיל גם ההבדל המהותי בין האמונה באלוהי אברהם יצחק ויעקוב והאמונה באלילים. זה נשמע אולי קצת מתנשא אבל לאורך כל ההיסטוריה האנושית היה הבדל בין אלו שעבדו את אלוהי אברהם יצחק ויעקוב לבין אלו שעבדו אל שהוא פרי דמיונם.

כאשר אנחנו מדברים על הבדלים בין אלוהי אברהם יצחק ויעקוב לבין אלילים או אלוהי דתות אחרות, אנחנו לא יכולים להסתמך על ניסים ונפלאות כמו שהיה בזמנו של משה רבנו במקרה של פרעה או במקרה של אליהו הנביא שנלחם נגד נביאי הבעל. ההוכחה שאלוהי אברהם יצחק ויעקוב הוא מעל ומעבר לכל אל בהודו או בכל מקום אחר נמצאת רק בכתובים. כמובן שאת התוצר של אמונה בריאה, תמיד יהיה אפשר לראות בחיי היום יום. **לֹא לָנו יְהוָה, לֹא לָנו כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד; עַל־חַסְדְּךָ, עַל־אֲמֹתֶיךָ:**
² לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם; אִי־הֵנָּא, אֱלֹהֵיהֶם: תְּהִלִּים קָטוּ 1,2

אם אנחנו כבר מדברים על איפה אלוהים נמצא, בשעה שישנם כל כך הרבה צרות ואחרים כנראה יגידו **אם בכלל יש אלוהים**" התשובה היא שמקום מושבו של אלוהי אברהם יצחק ויעקוב הוא בשמיים. כן, אי אפשר להכניס אותו לבניין או לתוך ארון, למרות שבכל העולם ישנם הרבה אנשים שמתיימרים שהבניין שלהם הוא בית אלוהים. **כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדום רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי**" ישעיה סו' חשוב גם להזכיר שבשנת 2004 אלוהים לא גר בירושלים או בכל עיר אחרת. ולכן אם אתה כן רוצה להכיר את אלוהי אברהם יצחק ויעקוב ואהבתו דרך ישוע המשיח, עדיף שנדבר יותר על תכונותיו. אני יכול להכיר משהו גם אם לא ראיתי אותו. אני פשוט לומד להסתמך על מה שהוא כתב. ובמקרה שלנו על כתבי הקודש תנ"ך וברית חדשה.

הייתי רוצה לעבור אתך בקצרה על כמה פסוקים בספר ישעיה. אתה תמצא בספר ישעיה כמה פרקים שמגדירים את אלוהים באופן מאד פשוט. אני חייב להדגיש את הנקודה הזאת, מכון שלהרבה אנשים יש התרשמות לא נכונה מהאלוהות. אנשים רואים כנסיה קתולית וישר חושבים שהבובה הזאת שתלויה על העץ היא אלוהים. אחרים נוסעים למזרח הרחוק מקבלים שמה את הרושם שלא אלוהים יש הרבה ראשים ואפשר לעבוד אותו בכל מיני צורות. מבחינתי האישית, בתור מאמין משיחי, אני מעדיף להתמקד בנאמר בכתבי הקודש מכון שרק הם יכולים להדריך אותנו איך להכיר את בורא העולם ואת אהבתו דרך ישוע המשיח.

כֹּל־הַגּוֹיִם כָּאֵין נִגְדוּ; מֵאִפְס וְתִהְיֶה נִחְשָׁבוּ־לוֹ: ¹⁸ וְאֵל־מִי תִדְמִיין אֵל; וּמֵה־דָמוֹת תִּעַרְכוּ־לוֹ: ישעיה מ'17,18

קורא יקר ישנן הרבה אמונות שהן פרי דמיון, אם לא שלך אז של זה שהקים אותן ולכן

אלוהים שואל אותנו דרך דברי הנביא ישעיה **ואל מי תדמיוני ואשׁוה יאמר קדוש**" ישעיה מ' בזמן שאנחנו מחפשים אחר אלוהים הכוון שאליו אנחנו מסתכלים הוא מאד חשוב. אתה יכול להסתכל למזרח או למערב המודרני אבל אתה יכול גם להסתכל למעלה. היכל תלוי בך. במידה ובחרת כן להסתכל למעלה אז הנביא ממשיך לספר לנו: **שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכולם בשם יקרא מרוב אונים ואמיץ כאיש לא נעדר**" ישעיה מ'

הוכחה הכי טובה לקיומו של אלוהים היא הבריאה, כמובן הרבה תלוי לאן אתה מסתכל ואיך. האם אתה מצפה שהמדע יספק לך את כל התשובות או שאתה מוכן לקבל את התשובה שדבר אלוהים נותן.

לאלוהי אברהם יצחק ויעקוב יש תכונה מאד חשובה שאני לא בטוח שתוכל למצוא אותה אצל אלוהים אחרים: **מי פעל ועשה קרא הדורות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרונים אני הוא**" **מההנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו**" ישעיה מא' מדובר פה על היכולת של אלוהים לדעת דברים מראש ולכן אפשר למצוא בכתובים תוכנית נבואית מאד מפורטת, על בוא המשיח, עתיד עם ישראל, המזרח התיכון וימות המשיח.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

בא נדבר רגע על משהו מאד ספציפי שקשור לכולנו. מי נתן לך את נשמה שרק תודות לה אתה חי. ואת הרוח שבעזרת מערכת החשיבה שלנו פועלת. הרי אתה יודע שקיימים מושגים כמו חולה נפש או חולה רוח כלומר בני האדם בנויים מגוף, נפש ורוח והשאלה היא מאין זה? **יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נותן נשמה לעם עליה ורוח להולכים בה** ישעיה מב'

אנשים שואלים בדרך כלל " במידה קיים אלוהים אז איפה הוא" גם אלו בינינו שיצאו בהכרזה שהם אינם מאמינים בקיומו של כוח עליון, פונים אליו בזמנים קשים, למרות שהם אינם יודעים מיהו ומעולם לא ראו אותו.

קורא נכבד, במידה ותמיד רצית להכיר את אלוהי אברהם, יצחק, ויעקב ולהאמין בו, בוא נראה בקצרה איך כתבי הקודש (תנ"ך וברית חדשה) מתארים אותו. **שָׁמַע יִשְׂרָאֵל; יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:** ⁵ **וְאַהֲבַת, אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ; בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מַאֲדְךָ:** ⁶ **וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ:** ⁷ **וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ, וּדְבַרְתָּ בָּם; בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:** ⁸ **וְקִשְׁרְתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ; וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:** ⁹ **וְכִתְבָתָם עַל-מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: דברים 1-4**

האחדות של אלוהים היא תכונה מאד ייחודית לאלוהי אברהם יצחק ויעקב. יש רק אל אחד ולא פסל עם כמה ראשים או רעיון רוחני שמשהו קורא לו אלוהים. במידה ואתה רוצה להכיר אותו אחד אז הכתובת היא כתבי התנ"ך והברית החדשה. נשמע אולי קצת מוזר אבל כמו שלי ולך ישנה ייחודיות מסוימת ככה יש גם לאלוהי אברהם יצחק ויעקב.

לך ותשאל אנשים מיהו אלוהים וחלק מהם יגיד לך "טבע, חיים, הכוח שמניע את הכל וכו"

אנשים בכל הדורות ניסו להגדיר את אלוהים ולתאר אותו בצורות שונות ולכן זה מאד מקובל היום לחשוב שהמושג "אלוהות" הוא מושג מאד רחב ושצריך גם להשאיר מקום לדמיון, להבדיל מהדרך **צרת האופקים" כביכול** והמוחשית שבה אלוהים מתואר בכתבי הקודש. כתבי הקודש מלמדים אותנו, באופן מאד ברור, שאלוהים הוא אישיות. בהרבה מקומות נאמר "ויאמר אלוהים, ויעש אלוהים ויאהב אלוהים". אלוהי אברהם יצחק ויעקב הוא אל סולח, צדיק ורחמן וכו'

אנחנו לא צריכים ללכת רחוק על-מנת להכיר את אלוהים, כתבי הקודש מתארים אותו ומספרים לנו איך אפשר להכיר אותו. כה־אמר יְהוָה מִלֶּךְ-יִשְׂרָאֵל וּגְאֹלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת; אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִבְלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים:

הַקְּבָצוּ וּבֹאוּ הַתְּנַגְּשׁוּ יַחְדָּו פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם; לֹא יָדְעוּ, הַנְּשָׂאִים אֶת-עַץ פְּסָלָם, וּמִתְפַּלְלִים, אֶל-אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ: ²¹ **הַגִּידוּ וְהַגִּישׁוּ, אֵף יוֹעֲצוּ יַחְדָּו; מִי הַשְּׁמִיעַ זֹאת מִקִּדְּם מֵאֵז הַגִּידָה, הֲלוֹא אֲנִי יְהוָה וְאֵין-עוֹד אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי, אֶל-צְדִיק וּמוֹשִׁיעַ, אֵין זוֹלָתִי:** ²² **פְּנוּ-אֵלַי וְהוֹשְׁעוּ כָל-אֶפְסֵי-אָרֶץ; כִּי אֲנִי-אֵל וְאֵין עוֹד:** ²³ **בִּי נִשְׁבַּעְתִּי, יֵצֵא מִפִּי צְדָקָה דְבָר וְלֹא יִשׁוּב; כִּי-לִי תִכְרַע כָּל-בֶּרֶךְ, תִּשְׁבַּע כָּל-לִשׁוֹן:** ²⁴ **אֵךְ בִּיהוָה לִי אָמַר צְדָקוֹת וְעַז; עֲדִיו יָבֹאוּ וַיִּבְשׁוּ, כָּל הַנְּחָרִים בּוֹ:** ²⁵ **בִּיהוָה יִצְדְּקוּ וַיִּתְהַלְלוּ כָל-זֶרַע יִשְׂרָאֵל: ישעיה פרקים מד' מה'**

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

כפרה - יום כיפורים

ויקרא פרק טז

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה, דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן בְּקִרְבָּתְךָ לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּמְתּוּ: טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה, אַחֲרֵי מוֹת, שְׁנֵי בְנֵי אַהֲרֹן אַחִיךָ, וְאֶל־יִבְאָה בְּכַל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ, מִבַּיִת לַפְּרֹכֶת; אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶן וְלֹא יָמוּת, כִּי בַעֲנֹן, אֲרָאָה כְּתִנֹּת־בֶּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ, וּמִכְנָסֵי־בַד יִהְיוּ.⁴ בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ; בְּפָר בֶּן־בָּקָר לַחֲטָאת וְאֵיל לְעֹלָה:³ עַל־הַכַּפֹּרֶת: וּמֵאֵת, עֵדֶת בְּנֵי וַיִּבְאֲבֹנֵט בַּד יַחְגֹּר, וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף; בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ הֵם, וְרוּחַץ בַּמִּים אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבָשָׁם: עַל־בְּשָׂרוֹ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לוֹ; וְכָפַר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד⁶ יִשְׂרָאֵל, יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לַחֲטָאת; וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה: וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גּוֹרְלוֹת; גּוֹרֶל⁸ וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים; וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה, פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:⁷ בֵּיתוֹ: וְהַשְּׂעִיר,¹⁰ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשְּׂעִיר, אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֶל לַיהוָה; וַעֲשֵׂהוּ חֲטָאת: וְגּוֹרֶל אֶחָד לַעֲזָאזֶל: אֶחָד לַיהוָה אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֶל לַעֲזָאזֶל, יַעֲמִד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו; לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֶל הַמִּדְבָּרָה:

וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקֵּת עוֹלָם; בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ תַּעֲנוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם, וְכַל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ, הָאֲזָרַח, וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם:³⁰ כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם; מִכָּל חֲטָאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ:³¹ שִׁבְתַּת שַׁבְּתוֹן הִיא לָכֶם, וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם; חֻקֵּת עוֹלָם:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:²⁴ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר; בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ, יְהִי לָכֶם שַׁבְּתוֹן, זְכֹרֹן תְּרוּעָה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ:²⁵ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ; וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: ס²⁶ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:²⁷ אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפֹּרִים הוּא, מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם, וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם; וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה:²⁸ וְכַל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ, בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה; כִּי יוֹם כַּפֹּרִים הוּא, לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּקְרָא כֹה

וְכַמְעַט הַכֹּל יִטְהַר בְּדָם עַל־פִּי הַתּוֹרָה וְאִין כְּפָרָה בְּלֹא־שְׂפִיכַת דָּם: אַל הַעֲבִירִים ט'

קורא יקר,

במאמר הזה אני רוצה לדבר אתך על אחד הנושאים החשובים ביותר בתנ"ך וביהדות בכלל, ה"הכפרה". אלו מבין קוראינו אשר מנהלים אורח חיים דתי או נהלו בעבר, מכירים או אמורים להכיר מושגים כמו לתת "דין וחשבון" בפני הקדוש ברוך או "כפרה על עוונותינו"

את הבסיס למושג כפרה אנחנו מוצאים בספר שמות פרק כה' הפרק שעוסק ב"ארון הברית" או כפי שהכתוב אומר "ארון העדות" ובמיוחד בפסוק וְנָתַתְּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֶן מִלְּמַעְלָה; וְאֶל־הָאָרֶן, תִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת, אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ:²² וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שֵׁם, וְדַבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת, מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרִבִּים, אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶן הָעֵדֻת; אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה אוֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

על פי המסורת חוטא הוא מישהו שהתנתק באופן רוחני מאלוהיו ומיצר הטוב שבו ולכן באמצעות הכפרה יש לו אפשרות לחזור לשלמות רוחנית. את הכפרה אפשר להשיג רק אחרי תהליך של חזרה בתשובה, הכולל הכרת החטא על ידי החוטא אשר בסופו אלוהים מוחל לו על מה שעשה. לאחר חורבן בית שני ובמידה מסוימת עוד קודם לכן, התפילה באה כתחליף לקרבן ומושגים כמו תפילות, צום, גמילות חסדים ומתן צדקה נהפכו לדרכים מומלצות לכפרת עוונות. לפי המסורת היהודית, מושג החזרה בתשובה הוא כל כך חשוב לבריאותנו הרוחנית של בין האדם, שנקבעה תקופה בת עשרה ימים כל שנה וששיאה הוא יום הכיפורים שמוקדש כולו לתפילות ולצום. את מקום טקס השעיר לעזאזל המקראי שהיה נערך בבית המקדש תפס טקס הכפרות שבו מכפר עוף לבן באורח סמלי על חלק מחטאיו של אדם.

יום כיפורים

רבים מאתנו מכירים את יום כיפורים אם זה מתוך קירות בית הכנסת או מחוצה לו בתור יום חופש. ישנם אלו אשר באים מבית מסורתי ואינם מגדירים את עצמם בתור שומרי מצוות אך נוהגים לפחות פעם בשנה ביום כיפורים לבקר בבית הכנסת. כלומר זה הוא אחד מהימים החשובים ביותר עבור בני עמנו לעשיית חשבון נפש. חז"ל מדגישים שיום הכיפורים מאפשר לאדם לכפר על עבירות שבין אדם לאלוהים, אבל לא על אלה שבין אדם לחברו. על כן ישנם

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

אנשים שנוהגים לבקש בערב יום הכיפורים סליחה מכל מי שאולי פגעו בו במשך השנה שעברה, על מנת להתחיל את יום הכיפורים במצפון נקי ובתקווה שייכתבו בספר החיים.

יום הכיפורים הנוכחי, אחרי שבית המקדש כבר מזמן לא קיים, בנוי ממנהגים שונים ואולי מקצתם גם קצת משונים. ישנם אילו שנוהגים בערב יום הכיפורים לערוך את מנהג הכפרות. מנהג אשר אמור לסמל את העברת האשמה מהאדם לעוף שלאחר מכן נשחט ונאכל לפני הצום, או שנמכר, ותמורתו ניתנת לצדקה. יום הכיפורים שתחילתו בערב מאופיין בתפילות הרבות שנערכות בין כתליו של בית הכנסת. אם זה תפילת המנחה בערב החג ולאחריה הארוחה המפסקת. או תפילת "כל נדרי" הידועה הפותחת את היום דרך תפילות השחרית, המוסף והמנחה החגיגיות, כלה בתפילת "הנעילה". כל תפילה כמובן ערוכה בצורה אחרת אבל המשותף לכולם הוא "הוודי על החטאים" את היום הזה מסיימת תפילת ה"נעילה" יחד עם כמה פיוטים כגון "פתח לנו שער" שמזכירים למתפלל כי הגיעה ההזדמנות האחרונה לתשובה בלב שלם. לאחר שירת "אבינו מלכנו" וקריאת שמע המכריזה על אחדות האל. תוקעים בשופר להודיע על סיום הצום וישנם אלו שאומרים שהתקיעה באה על מנת להסב את מידת הדין למידת הרחמים.

לא כל כך רע"

עצם יום הכיפור שרבים מהעם היהודי משתתפים בו מידי שנה ושנה מצביע על העובדה שאנשים חוטאים ולכן זקוקים לכפרה. היהדות הרבנית מכירה באופן כללי בעובדה שלאנשים יש "יצר רע" אך דוחה את ההסבר המשיחי שכל האנשים חוטאים מבטן ולידה. כמובן ישנם אלו שתמיד יזכרו גם את נוכחות "יצר הטוב" ויוסיפי ישר "הוא לא כל כך רע". קיימת גם תנועת המוסר אשר באופן כללי באה לעזור ליהודי הדתי להתגבר על "יצר הרע".

אם אין מקדש, גם אין בעיות"

כמובן שהרבה אנשים יסכימו לעובדה שהם זקוקים לכפרה על חטאותיהם. השאלה היא כמובן איך? מתי? והיכן? אחרי שבית המקדש חרב, אחת מהשאלות החשובות ביותר שעמדה על הפרק, היתה: איך יוכל היהודי להמשיך ולקבל סליחה על חטאיו למרות שאין באפשרותו להמשיך עם מסכת הקורבנות. התשובה כמובן לא איחרה לבוא. התלמוד מספק ליהודי הדתי את התחליף בדמות נדבות, מעשי צדקה, לימוד תורה והתפילה שהפכה לחשובה יותר ממסכת הקורבנות. ככה הפך יום הכיפורים מיום שבו הכוהן דאג לכפרה, ליום זיכרון על עצם עובדת היותנו בעלי "יצר רע" התלמוד מוסיף שחזרה בתשובה משולה למישהו שהלך לירושלים והקריב קורבן על בסיס הפסוק כי לא-תחפץ זבח ואתנה; עולה, לא תרצה: ¹⁹ זבחי אלהים ריח נשברה לב-נשבר ונדפה; אלהים, לא תבזה: ²⁰ היטיבה ברצונך את-ציון; תבנה, חומות-ירושלם: ²¹ אז תחפץ זבחי-צדק עולה וכליל; אז יעלו על-מזבח פרים: תהילים נא'.

אין לנו צורך במתווך"

מי שיצא לו לשוחח עם אחרים על האמונה המשיחית, יודע שהרבה אנשים מבני עמנו אוהבים להדגיש שהם אינם זקוקים למתווך אז מה בנוגע לתפקידו של הכוהן הגדול עוד בזמן שבית המקדש היה קיים? הרי תפקידו היה לתווך. ומה בנוגע ליום הכיפורים במתכונתו הנוכחית? הרי יום זה נועד לתווך כביכול בין האדם לאלוהיו.

קורא יקר, כולנו יודעים עד כמה מסורת עם כל המטעמים והאווירה המיוחדת היא דבר מאד יפה ומאחד. אבל מסורת היא לא בהכרח דבר אלוהים חיים. כלומר עדיף שנפנה לכתבי הקודש במידה ואנחנו לדעת איך אפשר לקבל כפרה על עוונותינו נכון לשנת 2004.

בזמן שבני אדם מציגים את החטא בתור איזה יצר רע שניתן להתגבר עליו בעזרת מערכת מצוות. אלוהים אומר לנו על ידי נביאיו בכתבי התנ"ך

יחזקאל פרק יח

מה-לכם, אתם משלים את-המשל הזה, על-אדמת ישראל לאמר; אבות יאכלו בסר, ² יח ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: הן כל-הנפשות לי ⁴ חיי-אני נאם אדני יהוה; אם-יהיה לכם עוד, משל המשל הזה בישראל: ³ ושני הבנים תקהינה: הנה, כנפש האב וכנפש הבן ליהנה; הנפש החטאת היא תמות:

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

אלוהים באהבתו, למרות קדושתו, תמיד סיפק לבני האדם דרך אשר בעזרתה הם יועל כלו לקבל סליחה על חטאיהם. קין ואבל. נוח אברהם, יצחק ויעקוב ידעו עוד לפני מתן התורה שאין כפרה ללא שפיכת דם. גם אחרי מתן התורה ותחילתה של הברית הישנה כפרה על ידי שפיכת דם עמדה במרכז תוכנית האלוהים וככה גם היה ועדין נכון להיום אחרי מותו ותקומתו של ישוע המשיח שאין כפרה ללא שפיכת דם" זאת גם האמת אשר בה אנחנו הופכים מאנשים מודרניים, משכילים וחכמים כביכול, לאנשים מאמינים. אלו שלוקחים את אלוהים בדברו. אני מדגיש את זה מכיון שמאז ומתמיד עד ימינו אנו, קמו תנועות שדחו את החוק המקראי הזה שאומר "אין כפרה ללא שפיכת דם" ולכן כל עוד בית המקדש היה קיים או אולי יותר נכון כל עוד הכוהן הגדול נהג לעשות את עבודתו מדובר היה בזבחים.

על מנת לדעת איזו דרך חדשה אלוהים הכין באהבתו לבני האדם שעלי ידיה הם יכולים לקבל כפרה על חטאיהם אין לנו צורך מבחינת הכתוב לחכות לרגע שבית המקדש חרב. כפרה דרך דם המשיח נגלתה עוד לפני חורבן הבית.

, כתבי הקודש, תנ"ך וברית חדשה, הם המקור היחיד שיכול לתת לנו את התשובה הכי נכונה לשאלה מה בעצם בא במקום: "תורת העולה" "תורת המנחה" "תורת החטאה" "תורת האשם" "תורת זבח השלמים" ראה ספר ויקרא

, העדות שלנו מתחילה בשעה השישית אותה שעה שישוע אמר לפני מותו 44 וְהִי כְשֶׁעָה הַשִּׁשִּׁית וְהִנֵּה-חֹשֶׁךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ עַד הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית: 45 וַיְחֹשֶׁךְ הַשָּׁמַשׁ וּפְרֹכֶת הָיְתָה הַיָּרֵךְ לְנִקְרָעָה לְשָׁנַיִם קָרְעִים: 46 וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמֶר אָבִי בְּיָדְךָ אֶפְקֵיד רוּחִי וְהִי כְכֹלֹתוֹ לְדַבֵּר וַיִּפַּח נַפְשׁוֹ: לוקס כג'

הפרוכת היתה המסך שהפריד בין הקודש לקודש הקודשים. שמות כו' הסבר יותר מפורט על המשמעות האמיתית של מאורע חשוב זה אנחנו מוצאים באיגרת שנכתבה במיוחד עבור המאמינים היהודים. האיגרת אל העברים:

וְנִתְּנָה אֲתָהּ, עַל-אַרְבַּעַה ³² מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרַבִּים; פְּרֹכֶת, תִּכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר וְעֵשִׂית וְנִתְּנָה אֶת-הַפְּרֹכֶת תַּחַת הַקָּרְסִים, וְהַבֹּאֶת שָׁמָּה ³³ וְיִהְיֶה זָהָב; עַל-אַרְבַּעַה אֲדִנֵּי-כֶסֶף; עַמּוּדֵי שֹׁטִים, מְצַפִּים זָהָב כּו' שְׁמוֹת ³⁴ הַקֹּדֶשׁ, וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים: לְפְרֹכֶת, אֶת אַרְוֹן הַעֲדוּת; וְהַבְּדִילָה הַפְּרֹכֶת לָכֶם, בֵּין מִבֵּית

אִגְרַת אֶל-הָעֵבְרִים פָּרָק ט

כִּי-הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן הַחִיצוֹן אֲשֶׁר-בּוֹ הַמְּנוֹרָה וְהַשֻּׁלְחָן ² הֵן גַּם-הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה גַּם לָהּ הָיוּ דִינֵי עֲבוּדָה וּמִקְדָּשׁ בְּאָרֶץ: ט אֲשֶׁר-לוֹ מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב ⁴ וּמִבֵּית לְפְרֹכֶת הַשְּׁנִית מִשְׁכַּן הַנִּקְרָא קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים: ³ וּמִמֶּנּוּ הֵלָחַם וְהוּא נִקְרָא קֹדֶשׁ: וּמִמֶּעַל ⁵ לְקַטְרֹת וְאַרְוֹן הַבְּרִית מְצֻפֶה זָהָב כָּלוּ וְבוֹ צִנְצֻנֹת זָהָב אֲשֶׁר הֵמֵן בְּתוֹכָם וּמִטָּה אַהֲרֹן אֲשֶׁר פָּרַח וְלוּחוֹת הַבְּרִית: לו כְּרוֹבֵי הַכְּבוֹד הַסֹּכְכִים עַל-הַכַּפֹּרֶת לֹא נִדְבַר כְּעַת עַל-כָּל-אֶחָד מֵהֶם לְבָד

וְהַמִּשְׁכָּן אֲשֶׁר לְפָנָיו מִמֶּנּוּ: ⁷ וְאַחֲרֵי נַעֲשׂוּ אֵלָהּ כִּכָּהָן בָּאוּ הַכֹּהֲנִים תְּמִיד אֶל-הַמִּשְׁכָּן הַחִיצוֹן לְעַבֵּד שָׁם אֶת-עֲבוּדָתָם: ⁶ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ ⁸ שָׁמָּה בָּא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְבָדוֹ פַּעַם אַחַת בַּשָּׁנָה לֹא בְּבִלְיָדָם אֲשֶׁר יִקְרִיב בְּעַד נַפְשׁוֹ וּבְעַד שִׁגְגוֹת הָעָם: וְהוּא מִשַׁל לְזָמַן הַזֶּה אֲשֶׁר בּוֹ ⁹ מִמִּדְיָע בְּזֹאת שְׁלֹא-נִגְלָה הַדֶּרֶךְ אֶל-הַקֹּדֶשׁ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר יַעֲמֵד הַמִּשְׁכָּן הַחִיצוֹן: מִקְרִיבִים מִנְחוֹת וּזְבָחִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם לְהַשְׁלִים אֶת-לִבֵּב הָעֶבֶד

וְהַמִּשְׁחָה בָּבֹאוּ ¹¹ כִּי אִם-חֻקוֹת הַבֶּשֶׂר הֵנָּה עִם-הַמַּאֲכָלוֹת וְהַמִּשְׁקִים וְהַטְּבִילוֹת הַשָּׁנוֹת אֲשֶׁר נִתְּנוּ עַד-עַתָּה הַתְּקוּן: ¹⁰ לְהִיּוֹת כִּהֵן גָּדוֹל לְטַבּוֹת הַעֲתִידוֹת עֵבֶר בְּתוֹךְ הַמִּשְׁכָּן הַמַּעֲלָה בַּגְּדָלָה וְשִׁלְמוֹת אֲשֶׁר לֹא-נַעֲשֶׂה בְיַד אָדָם כִּי-אֵינְנוּ גַם לֹא-בָא בְּדָם שְׁעִירִים וְעִגְלִים כִּי בְּדָם-נִפְשׁוּ בָּא בְּפַעַם-אַחַת אֶל-הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה וַיִּמְצָא גְּאֻלַּת ¹² מִהַבְּרִיאָה הַזֹּאת: אֵף כִּי-אִם-בְּדָם הַפְּרִים וְהַשְּׁעִירִים וְאֶפְרַיִם הַפָּרָה אֲשֶׁר יִזֶּה עַל-הַטְּמֵאִים יִקְדָּשֵׁם לְטַהַר בְּשָׂרָם: ¹³ עוֹלָם: הַמִּשְׁחָה אֲשֶׁר-הִקְרִיב אֶת-עֲצָמוֹ לְאֱלֹהִים בְּרוּחַ נְצִיחִי וּבְלִי-מוֹם יִטַּהַר לְבַבְכֶם מִמֶּעַשֵׁי מוֹת לְעַבֵּד אֶת-אֱלֹהִים חַיִּים

וּבְעֵבוֹר זֹאת הוּא מִתְּוֹךְ לְבְרִית חֲדָשָׁה לְמַעַן אֲשֶׁר-יִירְשׁוּ הַמִּקְרָאִים אֶת-הַבְּטָחַת נְחִלַת עוֹלָם אַחֲרֵי אֲשֶׁר-מֵת ¹⁵: לְפָדוֹת מִן-הַפְּשָׁעִים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְיַמֵּי הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה:

כִּי הַמִּשְׁחָה לֹא-בָּא אֶל-הַקֹּדֶשׁ הַנִּעֲשֶׂה בְיַד אָדָם שֶׁהוּא רַק-דְּמוּת הָאֱמֶתִי כִּי אִם-בָּא אֶל-עֲצָם הַשָּׁמַיִם לְרֹאוֹת עֵתָהּ בְּעֵדְנָהּ אֶת-פְּנֵי הָאֱלֹהִים

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

כי אם-כן 26 אף-לא להקריב את-נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר-בא שנה בשנה אל-הקדש בדם אחרים: 25
הלא היה-לו לענות פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם אחת כדי-לכלא את-החטא בזבח
וכאשר נגזר על-בני אדם למות פעם אחת ואחרי-כן המשפט 27 נפשו:

כן-הקרב המשיח פעם אחת לשאת חטא רבים ופעם שנית יראה בלי-חטא לישועה למחכים לו: 28

אגרת אל-העברים פרק י

והוא אחרי הקריבו זבח אחד על-החטאים ישב לימין האלהים לנצח: 12

ומאז יחפה עד כיו-ישתו איביו הדם לרגליו: 13

כי הוא בקרבן אחד השלים לנצח את-המקדשים: 14

ואף-רוח הקדש מעיד לנו על-זאת כי אחרי אמרו: 15

זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם אמר יהוה נתתי את-תורתך בקרבם ועל-לבם אכתבנה: 16

ולעונם ולחטאתם לא אזכר-עוד: 17

והנה במקום שיש סליחת החטאים אין עוד קרבן עליהם: 18

ועתה אחי בהיות לנו בטחון דרך הקדש בדם ישוע: 19

דרך חדש וחי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו: 20

ובהיות לנו כהן גדול על-בית אלהים: 21

נקרבה-נא בלבב שלם ובאמונה תמימה מטוהרים בהזית לבבנו מרוח רעה ורחוצי הבשר במים טהורים: 22

נחזיקה בהודאת התקוה בל-נמוט כיו-נאמן המבטיח: 23

ונתבוננה איש על-אחיו לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים: 24

שלושה שהם אחד

קורא יקר,

בחלק הזה של האתר שלנו, תוכל למצוא הרבה מידע על ישוע המשיח ובעיקר למה הוא בא ומיהו. רבים מבני עמנו מכירים יותר את השם "ישו" ולא "ישוע" שמשמעותו מושיע ישראל והעולם. במידה ואתה עדין לא מאמין משיחי או רק מחפש, תקוותנו היא שלפחות מעתה תדע ששמו הוא "ישוע" ואם פעם כן תחפש אחר סליחת החטאים אז תדע: **"שעליו כל הנביאים מעידים כי יקבלו סליחת החטאים בשמו כל המאמינים בו"**

ישוע האישיות של המשיח: נבואות על בואו - אלוהותו - הכוהן הגדול - נבואות על המשיח בכתבי הנביאים
המשיח אלוהים בבשר: המשיח על עצמו - הכתובים על המשיח - הלידה לעלמה מרים - אישיותו המיוחדת

ויצא ישוע משם ויסר אל-גלילות צור וצידון: 22 והנה אשה כנענית יצאת מן-הגבולות ההם ותצעק אליו לאמר חנני אדני בן-דוד כי בתי מענה מאד על-ידי שד: 23 ולא-ענה אתה דבר ויגשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי-צעקת היא אחרינו: 24 **ויען ויאמר לא שלחתי בלתי אל-הצאן האבדות אשר לבית ישראל: 25** והיא באה ותשתחו לו ותאמר אדני עזרני: 26 ויען ויאמר לא-טוב לקחת את-לחם הבנים ולהשליכו לפני צעירי הפלבים: 27 ותאמר כן אדני

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

אָפּס כִּי-גַם-צְעִירֵי הַכְּלָבִים יֵאָכְלוּ מִן-הַפְּרוּרִים הַנִּפְלִים מֵעַל-שִׁלְחַן אֲדֹנֵיהֶם: **28** וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵשֶׁה רַבָּה אֲמוֹנְתָךְ יְהִי לְךָ כְּרֹצוֹנְךָ וְתִרְפָּא בְתֶה מִן-הַשָּׁעָה הַזֹּאת: מֵתִי טו' **24**

8 וְאֵנִי אֹמֵר כִּי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ נוֹלָד לְהִיטֵת מְשִׁרֵת הַנְּמוּלִים לְמַעַן אֲמַתּוּ שֶׁל הָאֱלֹהִים לְקַיֵּם אֶת-הַבְּטָחוֹת אֲשֶׁר לְאֲבוֹת: אל הרומיים טו' **8**

16 כִּי אֵינִי בּוֹשׁ מִבְּשׂוֹרֵת הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר גְּבוֹרֵת אֱלֹהִים הִיא לְתַשׁוּעָה לְכָל-הַמְּאֲמִין לַיהוּדֵי רֵאשׁוֹנָה וְגַם-לְיִנּוּי: **17** כִּי-בָּה נִגְלְתָה צְדָקַת אֱלֹהִים מֵאֲמוֹנָה אֶל-אֲמוֹנָה כְּפֶתוּחַ וְצִדִּיק בְּאֲמוֹנָתוֹ יִחְיֶה: אל הרומיים א' **16,17**

את השם ישו אתה בטח מכיר. הבן הסורר של עם ישראל. זה שיצא לרעות בשדות זרים ובגללו כביכול אנחנו סובלים כבר הרבה שנים. השם שאסור להזכיר או ללמוד עליו. או אולי אדם חכם ואחד שרק רצה לתקן את הדת. בעצם אין הרבה מה לספר על השם ישו מלבד העובדה שזה השם שהיהדות הרבנית בחרה להדביק לאותו אחד שבא לגלות להם לך ולי מי הוא אלוהים ועד כמה הוא אוהב אותנו. ההיסטוריה מלמדת אותנו שהקרע בין היהודים המשיחיים לשאר העם נוצר כבר בזמן מרד בר כוכבא. היהודים המשיחיים סירבו לקחת חלק במרד הזה, מכון שרבי עקיבא הכריז על בר כוכבא כעל משיח ישראל ושבעצם היה משיח שקר ולכן אחת הדרכים להבעת העוינות למאמינים המשיחים ולשם ישוע היית על ידי עוות השם לישו. לא שמשהו השתנה מאז ועד היום והעוינות היא אותה עוינות, אלא שאהבת אלוהים דוחפת אותנו לספר לך כמה שיותר הרבה על ישוע המשיח "שעליו כל הנביאים מעידים כי יקבלו סליחת החטאים בשמו כל המאמינים בו"

מדוע בא ישוע המשיח

קורא יקר, המשיח בא והמשיח עוד יבוא הם שני מושגים נפרדים שמדברים על אותו אחד, על ישוע המשיח. מה יהיה שהמשיח יבוא כמעט כולם יודעים או לפחות חושבים שהם יודעים, יהיה שלום, עושר ואושר ונצח את אויביו וכו'. בפרק הזה אנחנו רוצים לדבר אתך על מה שהיה, על ישוע משיח שכבר בא פעם ולהסביר לך למה?

השם ישוע משמעו להושיע ולא בהכרח להקים דת חדשה או לגרום לאנשים סבל אלא פשוט לשמש בתור הדרך לישועה ולגאולה מחטאינו. אנחנו מאמינים שעל פי הנאמר בכתבי הקודש אלוהים הוא אל אוהב, רחמן ומושיע שרוצה להושיע את בני האדם ולשחררם מקללת החטא.

²¹ הַגִּידוּ וְהִגִּישׁוּ, אֲפֹי יִעָצוּ יַחְדָּו; מִי הַשְּׁמִיעַ זֹאת מִקֶּדֶם מֵאֵז הַגִּידָה, הֲלוֹא אֲנִי יְהוָה וְאֵין-עוֹד אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדִי, אֶל-צִדִּיק וּמוֹשִׁיעַ, אֵין זוֹלָתִי: ²² פְּנוּ-אֵלַי וְהִנְשָׁעוּ כָל-אֶפְסֵי-אָרֶץ; כִּי אֲנִי-אֵל וְאֵין עוֹד: ²³ בִּי נִשְׁבַּעְתִּי, יֵצֵא מִפִּי צְדָקָה דְּבַר וְלֹא יִשׁוּב; כִּי-לִי תִכְרַע כָּל-בְּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל-לְשׁוֹן: ²⁴ אֲךָ בִּיהוָה לִי אֹמֵר צְדָקוֹת וְעַז; עֲדִיו יְבוֹא וַיְבָשׁוּ, כָּל הַנְּחָרִים בּוֹ: ²⁵ בִּיהוָה יִצְדָּקוּ וַיִּתְהַלְלוּ כָּל-זֶרַע יִשְׂרָאֵל: **ישעיה מה 22**

הַחֲפֹץ אַחֲפֹץ מוֹת רָשָׁע, נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה; הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה: ³² כִּי לֹא אַחֲפֹץ בְּמוֹת הַמֵּת, נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה; וְהִשִּׁיבוּ וְחִיו: **יחזקאל יח' 23,32**

בחלק של הברית החדשה שנקרא גם ארבע הבשורות אנחנו מוצאים הרבה פרטים אודות הולדתו של ישוע בבית לחם ויותר מאוחר בעיר נצרת, על חייו ומותו. על הדברים שאמר ועל הנסים שעשה ובסופו של דבר הבשורה שהוא קם מהמתים ועלה לשמים. מאד חשוב לציין פה שניתן לחלק את המאמינים לנאמר בכתבי הבשורות לשתיים. אלו שרואים את ישוע בתור אדם מיוחד ושדבריו השפיעו הרבה על ההיסטוריה האנושית ואלו שמאמינים שמלבד היותו בן אדם הוא היה גם בן אלוהים או כפי שאנחנו אומרים האדון. אלוהים שהתגלה בבשר על מנת שאני ואתה נוכל להיוושע. ההיסטוריה שלנו מלאה בדם ורדיפות ובאנשים שתמיד מצאו לנכון להאשים יהודים על מותו של ישוע. חבל שאותם אלו לא מכירים את הפסוק הבא:

24 וְהִי כַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-זֹאת וַיִּשְׂאוּ אֶת-קוֹלָם בְּלֵב אֶחָד לְאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָי אַתָּה הָאֵל הָעֹשֶׂה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם: **25** אֲשֶׁר אָמַרְתָּ בְּפִי עֲבֹדְךָ דָּוִד (אֲבִינוּ בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ) לְמָה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלֹאֲמִים יְהִי רִיק: **26** יִתְּצֵבוּ מַלְכֵי אָרֶץ וְרוֹצְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל-יְהוָה וְעַל-מְשִׁיחֹ: **27** כִּי אֲמַנְם נוֹסְדוּ (בְּעִיר הַזֹּאת) הוֹרְדוּ וּפְנִטוּסוּ פִּילְטוּס עִם-הַגּוֹיִם וְלֹאֲמֵי יִשְׂרָאֵל עַל-יֵשׁוּעַ עֲבֹדְךָ הַקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר מְשַׁחְתָּ: **28** לְעִשׂוֹת אֶת אֲשֶׁר יִדְּךָ וְעִצְתְּךָ מִקֶּדֶם מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים ד' **27,28** גְּזָרָה לְהִיטֵת:

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

קורא יקר, החלק הכי חשוב בחייו, מותו ותקומתו מהמתים של האדון ישוע המשיח קשור לעובדה שאתה ואני נולדנו עם טבע חוטא ושטקסיים דתיים למרות יופיים יהיו אשר יהיו, אינם יכולים לשנות את עובדה בסיסית זאת ולכן אנחנו זקוקים לכפרה או סליחה על החטאים. זאת היא גם בקצרה המטרה שלשמה המשיח בא בפעם הראשונה. חשוב לומר פה שכתבי הקודש אינם מלמדים על כפרה דרך תפילה, כפי שרבים טוענים, אלא רק על ידי שפיכת דם. זהו חוק מקראי בל יעבור שלמרות העובדה שאנחנו חיים ב-2002 עדין כלול בתוכנית האלוהים לישועת בני אדם.

ויקרא יז 11 כי נפש הבשר בדם הוא, ואני נתתיו לכם על-המזבח, לכפר על-נפשתיכם; כִּי־הָדָם הוּא בְּנֶפֶשׁ יְכַפֵּר:

נשאלת פה השאלה איך יכול יהודי בן ימינו לקבל את הסליחה לחטאיו או את הכפרה על עוונותיו? בבית הכנסת? ביום כיפור? אחרי התפילות והתקיעה בשופר? אנחנו יודעים שבית הכנסת מלבד היותו מקום כינוס לתפילות וקריאת התורה, מעולם לא היה בכוחו למלאות את מה שאלוהים עשה דרך ארון הברית בזמן שבית המקדש עוד היה קיים (ראה ברכת כוהנים. יום כיפור).

כל הנביאים, כל אחד בתקופתו הוא, נבאו משהו על בוא המשיח וכאשר אנחנו אוספים את כל הנבואות האלו ומשווים את הנאמר בהן עם הנאמר בכתבי הברית החדשה. אנחנו מוצאים שישוע הוא המשיח. יותר מזה אנחנו לומדים בברור שהוא לא בא לעולם על מנת להיות מייסדה של דת חדשה אלא לשמש בתור אור לעולם ולהושיעו.

14 וְכַאֲשֶׁר הִגִּבִּיהַ מִשָּׁה אֶת־הַנְּחֹשׁ בַּמִּדְבָּר כִּן צָרִיךְ בְּנֵי־הָאָדָם לְהִנָּשֵׂא: **15** לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יֵאבֵד כָּל־הַמַּאֲמִין בּוֹ כִּי אִם־יִחְיֶה חַיֵּי עוֹלָם: **16** כִּי־אֶהְבֶּה רַבָּה אֶהֱבֶה הָאֱלֹהִים אֶת־הָעוֹלָם עַד־אֲשֶׁר נָתַן אֶת־בְּנוֹ אֶת־יְחִידוֹ לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יֵאבֵד כָּל־הַמַּאֲמִין בּוֹ כִּי אִם־יִחְיֶה חַיֵּי עוֹלָם: **17** כִּי הָאֱלֹהִים לֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנוֹ בְּעוֹלָם לְדִין אֶת־הָעוֹלָם כִּי אִם־לְמַעַן יִשָּׁע בּוֹ הָעוֹלָם: **18** הַמַּאֲמִין בּוֹ לֹא יְדוֹן וְאֲשֶׁר לֹא־יֵאֱמִין בּוֹ כִּבְרִי נִדוֹן כִּי לֹא־הֵאֱמִין בְּשֵׁם בְּנֵי־הָאֱלֹהִים הַיְחִיד: יוֹחֵן ג' 14-17

הכתוב מספר לנו דרך אחד היהודים הכי מפורסמים בכתבי הברית החדשה, דרך שאול הטרסי, שעל ידי האמונה יהודי וגם לא יהודי ללא כל הבדל יכולים לקבל את סליחת החטאים. אלו שקבלו את סליחת החטאים דרך ישוע המשיח יודעים מיהו אלוהים ומהי אהבתו.

" כי כולם חטאו וחסרי כבוד אלוהים המה: ונצדקו **חינם** **בחסדו על ידי הפדות אשר היתה** במשיח ישוע: אשר שמו האלוהים לפנינו לכפורת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקתו אחרי אשר העביר את החטאים שנעשו לפניו בעת חמלת אלוהים: אל הרומיים ג' 23-25

"אבל בזאת הודיע האלוהים את אהבתו אלינו כי המשיח מת בעדנו בהיותנו עוד חטאים" אל הרומיים ה' 8

קורא יקר, יש לנו חדשות שמחות עבורך. ישוע המשיח הוא בן האלוהים אשר יחד עם אלוהים האב מקים אפסי ארץ ונותן להם תקווה חדשה וחיים חדשים.

אנשים כמובן תמיד יגידו " איך זה יכול להיות?" אנחנו חיים בזמן כל כך מודרני ולכאורה נראה שניתן להסביר את הכל בצורה מדעית. אבל אלו דברים רוחניים שמבוססים על הנאמר בכתבי הקודש ולא על חכמת בני אדם.

במידה ואתה מאמין בקיומו של אלוהי אברהם יצחק ויעקב, בורא שמים וארץ. באלוהים אשר ברא את אדם וחוה ללא אב ואם, הוציא את עם ישראל ממצרים על ידי אותות ומופתים שאין להם הסבר מדעי ועוד ועוד כל מיני ניסים שעליהם אנחנו קוראים בכתבי התנ"ך. האם זה ייפלא ממך להאמין שאותו אלוהים יכול גם לשלוח מושיע לעולם, גואל אשר נולד מאם ולא מאם ואב ביחד? לי בכל אופן זה לא נראה בלתי אפשרי. ואני לא יחיד. ישנם עוד הרבה אנשים בעולם אשר לקחו את אלוהים בדברו והאמינו לבשורה על מנת להיוושע.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

שלושה שהם אחד.

אז זהו משהו דיבר אתך על כתבי הקודש וסיפר לך שהתורה, הנביאים והכתובים (התנ"ך) יחד עם מה שנקרא כתבי הברית החדשה מהווים את דבר אלוהים חיים. עד כה זה נשמע הגיוני ונצא מתוך נקודת הנחה שהדברים אינם צורמים לאוזן. גם הדיבורים סביב ישוע מכולל הנסים עדין אינם מפריעים למוח האנושי ואינם בניגוד למה שאנחנו קוראים הגיון בריא.

חשוב רגע שנבין את מובן המילה "הגיון" ונדע שלא כל מה שנשמע הגיוני הוא בהכרח גם חלק מדבר אלוהים חיים ושלא כל מעשה ידיו של אלוהי אברהם יצחק ויעקב מתקשר בהכרח עם ההגיון האנושי לכן נאמר גם " יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך" (תהילים יט טו). הבסיס להגיון הוא שכל ישר, משהו שמתקבל על הדעת או מבוסס על הסברה הנכונה ואילו הנאמר בדבר אלוהים מבוסס על התגלות אלוהית שאנחנו תמיד יכולים לקבל או לדחות מראש.

הדברים מתחילים להשתנות, אפילו בן כאלו שקוראים לעצמם מאמינים, ברגע שאנחנו מתחילים לדבר על האלוהות של ישוע או על פרוש המילה אלוהים או מזכירים ששלושה הם אחד.

כתבי הקודש מספרים לנו הרבה על ישוע. יש את ישוע שנולד לעלמה מרים חי על הארץ בתור יהודי ובא על מנת למלאות את כל מה שהאלוהים הבטיח לאבות. ישוע בן האלוהים שלא היה בנו של אדם מכוון שמרים הרתה לרוח הקודש. האם זה נשמע הגיוני? לא! האם הדברים האלו מהווים חלק מסברה או דעת מקובלת? לא! זאת אמת שכבר דורות על גבי דורות מאמינים מלמדים על סמך הנאמר בדבר האלוהים.

אותו ישוע שחי על הארץ וחולל הרבה ניסים ונפלאות, במבט לאחור, אנחנו יודעים שהוא בעצם בא בראשונה על מנת למות עבור חטאינו ולקום עבור צדקתנו.

אז נשאלת פה שאלה מאד חשובה. מי הוא אותו ישוע? סתם עוד בן אדם או אלוהים שהתגלה בבשר. אני מעלה את הנקודה הזאת מכוון שהכתוב מלמד אותנו חד וחלק שהישועה שלנו מעונש החטא אינה תוצאה של סתם אמונה כל שהיא אלא אמונה בעובדה מאד מסוימת

אל הרומיים פרק י פסוקים 8-12

8 אַבְל מֵה־תֹּאמֵר קְרוֹב אֵלַיךְ הַדָּבָר בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ הוּא דְבַר הָאֱמוּנָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מִבְּשָׂרִים: 9 כִּי אִם־בְּפִיךָ תֹדֶה שֵׁי־ישׁוּעַ הוּא הָאֲדוֹן וְתֹאמִין בְּלִבְבְּךָ שֶׁהָאֱלֹהִים הָעִירָו מִן־הַמֵּתִים תִּישָׁע: 10 כִּי בִלְבָבוֹ יֵאֱמִין הָאָדָם וְהִיתָ לוֹ לְצִדְקָה וּבְפִיּוֹ יוֹדֶה וְהִיתָ־לוֹ לִישׁוּעָה: 11 כִּי הַכְּתוּב אָמַר כָּל־הַמֵּאֲמִין בּוֹ לֹא יִבּוֹשׁ: 12 וְאִין הַפְּרִשׁ בֵּין הַיְהוּדִי לַיֹּנִי כִּי אֲדוֹן אֶחָד לְכֹלם וְהוּא עֹשִׂיר לְכֹל־קְרָאִיו: 13 כִּי־כֹל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט:

לכן הבסיס שלנו להבנת הנושא הוא אך ורק הנאמר בכתבי התנ"ך והברית החדשה" כי הם מהווים את דבר אלוהים חיים. ההיסטוריה האנושית מלאה באנשים שניסו ועדין מנסים להפריד בין השנים בתור התגלות אלוהית אבל רק דרך קריאת כתבי הקודש ולימודם תוכל באמת להכיר את אלוהי אברהם יצחק ויעקב ולדעת את אהבתו דרך ישוע המשיח.

אלוהים נראה לעין דרך בנו.

עברים א 1-2

א הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־דָּבַר מִקֵּדִם פְּעָמִים רַבּוֹת וּבְפָנִים שְׁנַיִם אֶל־אֲבֹתֵינוּ בְּיַד הַנְּבִיאִים דְּבַר אֱלֹהֵינוּ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה בְּיַד בְּנוֹ:

מהנאמר בכתבי התנ"ך אנחנו למדים הרבה על טבע האלוהים ואילו עכשיו אלוהים כבר לא מתגלה רק באמצאות מעשיו, אלא שהוא יורד בכבודו ובעצמו אל עמו ומתהלך ביניהם. אלו שראו את ישוע, לא ראו אלוהים חדש לחלוטין אלא את אלוהי אברהם יצחק ויעקב. אותו

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

אלוהים שהוציא אותם מארץ מצרים. הם ראו את אהבתו, רחמיו וטוב ליבו כלפי העניים ונדכאים. הם ראו את שלטונו על הרוחות והגלים אבל החשוב מכל שהם לא ראו אלוהים חדש אלא אותו אלוהים שגם משה והנביאים הכירו.

הבשורה על פי יוחנן א 14-19

והדבר נהיה בשר וישכן בתוכנו ונחזה כבודו ככבוד בן יחיד לאביו רב־חסד ואמת: 15 ויוחנן העיד עליו ויקרא לאמר הנה זה הוא אשר אמרתי הבא אחרי היה לפני כי קדם־לי היה: 16 וממלאו לקחנו כלנו חסד על־חסד: 17 כי התורה נתנה ביד־משה והחסד והאמת באו על־ידי ישוע המשיח: 18 את האלהים לא־ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק האב הוא הודיע:

האם יש אלוהים נוסף?

ישוע אמר "אני והאב אחד" או "מי שראה אותי ראה את האב" אנשים מתקשים לעכל את המחשבה שהשליחים שחיו עם ישוע נהנו מזכות מיוחדת. הם ראו את אלוהים בשר ודם מתהלך בניהם.

כן זאת היתה אולי זכות גדולה אבל גם אמת מאד בעייתית. ישוע דיבר אתם על אלוהים אביו ופנה אליו כפי שכן פונה אל אביו. הם הבינו כמובן שהוא לא מדבר אל עצמו. האם מדובר פה ביותר מאלוהים אחד? כמובן שלא! כל יהודי בן זמנו של ישוע ידע טוב מאד את הנאמר בכתוב "שמע ישראל יהוה אלוהינו יהוה אחד" דבר ו 4 או "אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלוהים..." ישעיה מה 5

הרי אנחנו יודעים שהאמונה באלוהים אחד ויחיד היא אבן הפינה באמונת ישראל. העמים שחיו מסביב האמינו בקיומם של אלילים חסרי כוח (תהילים צו 4-5 ישעיה מד 9-6 לכן אלו מבנינו שחושבים או מלמדים שמדובר פה בשני אלוהים אינם מבינים את משמעות ההצהרה "שמע ישראל יהוה אלוהינו יהוה אחד. הצהרה שבעבורה רבים חרפו את נפשם.

שלושת הישויות

אם תעשה סקר בין מאמינים תגיע למסקנה שתורת השילוש היא התורה הכי לא פופולרית בין מאמינים בהשוואה לאמיתות משיחיות אחרות. מאמינים בישוע מקרב העם היהודי תמיד חיו בדילמה מסוימת ולכן היו אלו שהתכחשו לאלוהות של ישוע על מנת לא להדחות על ידי בני עם.

באופן כללי כל מה שקשור לשילוש או אלוהות של ישוע נחשב עבור הלא מאמין לחידה ועלבון לשכל הישר. שלושה שהם בעצם אחד? זה פשוט לא נתפס ואיך שלא תנסה להסביר את זה עבור רבים הקהילה המשיחית עדין עוסקת בהבלים וכל הרעיון הוא בדיחה אחת גדולה. בכל אופן ככה זה נראה במידה ואנחנו איננו מתייחסים לנאמר בדבר האלוהים.

שים לב שאם תרצה או לא תורת השילוש מביכה הרבה מאמינים. הם יודעים שזה חלק מהאמונה למרות שאנשים לא תמיד באמת מבינים מה זאת אומרת "שלושה שהם אחד ואחד שהוא שלושה"

הראשונה ליוחנן ג 7-8

7 כי שלשה המעידים בשמים האב הדבר ורוח הקדש ושלשתם אחד המה:

כמובן שמאמינים מנסים תמיד להקל על הנטל ולנסות להסביר ביצה אחת= קליפה, חלמון וחלבון או H2O בתור נוזל, מוצק וגז. אבל למה כל המאמץ הזה לנסות להסביר משהו שנשמע כל כך לא סביר. אולי עדיף בכלל לשכוח את כל הנושא.

הבעיה אינה בתורת השילוש. אנחנו אלו שיוצרים את הבעיה ברגע שאנחנו לא מוכנים להתייחס לנאמר בדבר האלוהים ומנסים למצוא לנושא הסבר הגיוני שיהיה מקובל על כולם

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

ובייחוד אחינו מקרב העם היהודי. הרי אנחנו לא רוצים ששימו אותנו בשורה אחת עם אלו שנקראים נוצרים עד כדי כך שאנחנו אפילו מוכנים להתכחש לאמת חשובה זאת.

הדרך היחידה לפתרון הבעיה היא לחזור לנאמר בדבר האלוהים. אם נעשה את זה ישר נבין שאנחנו איננו עוסקים בפתרון בעיה פילוסופית אלא בבישורו של דבר אלוהים חיים.

אחדות האל

לפני שאנחנו ממשיכים חשוב שנציין שאף יהודי אינו חייב להיות מופתע מתורת השילוש. כמובן שנכון להיום אחר היסטוריה נוצרית רבת מעללים ושקרים היהודי רואה בתורת השילוש משהו נוצרי לא יותר ולא פחות. עבור יהודי מי שמאמין בתורת השילוש עבר את הגבול ואינו יכול להיחשב יותר ליהודי. האם זה באמת ככה? הרי כבר בכתבי התנ"ך אנחנו מוצאים מראי מקומות שמלמדים אותנו "שאחדות" האל אינה עשויה מיקשה אחת שאינה ניתנת לחלוקה. לצערנו הרב מה שנקרא היום דת ישראל היא בהרבה מקרים דת הרבנים והתלמוד ולא בהכרח דת התנ"ך.

שאנחנו מדברים על אחדות האל. אנחנו לא מדברים אך ורק על אותם פסוקים שמדברים על האלוהים בלשון רבים (בראשית א 26 ג 22 יא 7 ישעיה ו 8) חשוב גם לדעת שאלוהים הוא אינו לבדו. הוא אדוני צבאות שמוקף בפמליית מלאכים ובצבא השמיים ולעתים הם גם נקראים "בני האלוהים" איוב א 6 לח 7 תהילים כט 1 פט 7 ואפילו אלהים תהילים ח 6 פ"ב 1,6

אמת לא פחות חשובה היא הופעתו של "מלאך יהוה" שהאנשים פונים אליו בתור אלוהים בראשית טז 7-14 או כמו במקרה של משה "ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלוהים" שמות ג 6-2 "מות נמות כי אלוהים ראינו (שופטים יג 21-22)

בכל אותם מקרים מלאך אלוהים הופיע בדמות אדם ועדין נחשב לאלוהים כמו שאנחנו למדים מהביקור של שלושת המלאכים אצל אברהם. מהנאמר בבראשית י"ח שלושה אנשים הופיעו לפני אברהם כאשר מדובר פה לסירוגין בלשון רבים ולשון יחיד. בפסוק 13 הדובר מוצג אפילו בתור "יהוה". יותר מאוחר כאשר שנים מהמלאכים י"ט 1 פנו לסדום אברהם המשיך לעמוד לפני "יהוה".

מהנאמר בכתבי התנ"ך אנחנו ממשיכים ולמדים ש "יהוה" עצמו היה בעמוד אש וענן שמות יג 21 יד 24 כאשר אותו דבר נאמר גם על מלאך פניו (שמות יד 19 מדבר ב) 16 בשמות כג 21-20 אלוהים שולח מלאך ונותן לו את שמו במדבר כב 31.. המלאך הוא התגלמות של יהוה, זכאי להיקרא בשמו אך השנים אינם זהים.

מה ישוע הוא האלוהים?

קורא יקר המאמר הזה אינו אמור להיות לימוד תיאולוגי מעמיק על נושא האלוהות של ישוע אלא עדות על סמך הנאמר בכתוב.

באתי לאמונה שישוע הוא המשיח האדון והאחד שמת עבור חטאי מרקע יהודי חילוני אבל למרות שהלכתי לבית ספר ממלכתי והייתי חבר בתנועת נוער ומעולם לא האמנתי בקיומו של אלוהים. ידעתי משום מה או אולי שמעתי שלנוצרים יש שלושה אלוהים ולנו אלוהים אחד. את האחד הזה חלק מאתנו כבר למדו מגיל צעיר ואם אני לא טועה גם במסגרת לימודי התנ"ך בבית הספר עברנו על פסוקים כמו "שמע ישראל ה' אלוהינו אלוהים אחד" ואם אני לא טועה גם הרמב"ם עזר ליהודים להבין שמדובר רק באל יחיד.

אז הנה מסתובב לו אחד כמוני מאין נפש טועה ומחפש את הישועה את השלום את האהבה באדון ישוע המשיח. אותו שם שבהתחלה חשבתי שהוא אחד מהשלושה של הנוצרים. נכון אנחנו חושבים דברים מכוון שככה גם רצו שנחשוב ואולי אלו שאמורים היו לעזור לנו להבין גם הם כבר שכחו את העיקר. הכוונה כמובן להתפתחות הדת הנוצרית להבדיל מהנאמר אך ורק בדבר אלוהים חיים כלומר התנ"ך והברית החדשה.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

ברבות הימים למדתי משהו על המושג חטא והבנתי גם שאנחנו גם לא יחידים בעולם ואם אלוהים רוצה להושיע את העולם בחסדו אז באותה מידה השטן רק רוצה לסלף את האמת. זה כמובן כואב לדעת שמיליוני יהודים נשלחו לתאי הגזים רק בגלל שמשוגע אחד סילף את האמת וחשב להקים את המלכות השלישית בכוחות עצמו.

כמו שהמים זורמים ככה גם דבר האלוהים למרות כל הצרות אינו מאבד את כוחו ובשורת הישועה נשארת איתנה למרות כל הסילופים והדתות למיניהם שקמו ברבות הימים.

לי אישית היתה נפש צמאה לדבר האלוהים והמפגש הראשון היה עם השם ישוע כלומר המושיע לא ישו שהם ראשי תיבות של ברכה לא יפה אלא עם עמואל, כלומר עם אלוהים שלבש בשר ובא להיות אתנו.

המפגש השני שלי היה עם ישוע המושיע. לא עם אותו בלונדיני עם עיניים כחולות הבחור הטוב שעזר לנזקקים אלא עם אותו אחד כפי שהנביא ישעיה דיבר "ניבזה וחדל אישים" נג 3. אז אני מדגיש את המילה מפגש מכוון שאלו שדיברו איתי על אהבת האלוהים דרך אדונינו ישוע המשיח דאגו גם להסביר לי במי מדובר.

גם שמעון פטרוס במעמד חג השבועות דאג לומר לאנשים במי מדובר "כי...כי האלוהים שם את ישוע זה אשר צלבתם לאדון ולמשיח" מעשי השליחים ב 36. איזו עדות חזקה כאשר אנחנו מודיעים לאנשים מראש מיהו אותו ישוע שעליו אנחנו מדברים. הוא לא רק מכולל הנסים וזה שנשא את הדרשה על ההר אלא הוא גם האדון עצמו.

אז הנה אנחנו שבאנו מרקע יהודי צריכים להתמודד עם קו מחשבה חדש קו שיותר מאוחר יהווה חיץ בינינו לבין שאר בני עמנו. מכוון שאין ישועה באחר כי לא נתן תחת השמים שם אחר לבני אדם אשר בו נושע. מעשי השליחים ד 12

פה חלה נקודת המפנה בחיי אבל זאת נקודת המפנה בחייהם של רבים אחרים. אותו רגע שאנחנו שומעים מבינים ומקבלים שישוע הוא האדון המשיח.

בינתיים האדון כבר נישא לשמים הוא כבר לא מסתובב בגליל אלא יושב לימין גבורת האלוהים אבל העולם בשלו וככה גם הרבה מאמינים. עבורם ישוע תמיד יישאר אותו ילד קטן שצריך לחגוג לו את יום ההולדת או אותו חכם שהתיישב לו על ההר והתחיל להפיץ את חכמתו.

המפגש השלישי שלי היה עם האדון ישוע כפי גילוי הסוד. או כמו שפולוס מדגיש לקורנתיים על בן האלוהים שהוא מבשר (השניה אל הקורנתיים א 19). זהו הוא המפגש עם אלוהים עצמו שהתגלה בבשר.

אולי פה דרכינו יפרדו קורא יקר. אתה תישאר עם ישוע מכולל הנסים והנביא החכם אבל אני ממשיך אלאה למפגש עם בורא שמים וארץ ראש הקהילה הבכור מהמתים. אתה אולי תיתן לכל השאלות להשתלט על חייך וזרוע בלבך ספקות בכל מה שנוגע עם הוא אלוהים או לא אבל אני כבר מזמן עברתי את הקו האדום הוא עבורי האדון.

הוא עבורי האדון המושיע כמו שפולוס אומר " כי אם תודה שישוע הוא האדון" אל הרומים י 9 אותו אדון לכולם ליהודים וגויים כאחד. אבל אנחנו אלו שבאו מרקע יהודי נמשיך אולי לראות בדמיוננו את שלושה הראשים שלימדו אותנו אבל השחרור ממסורת רבת הימים לחופש נמצא בדבר האלוהים.

השליח פולוס נשא תפילה לעם ישראל ועצבנו היה גדול (אל הרומים ט 6-1) הוא מזכיר את היתרון שהיה פעם מנת חלקם ומוסיף "להם האבות ומהם יצא המשיח לפי בשרו אשר הוא אלוהים...."

אז זהו אני לא יכול יותר קורא יקר להסתיר ממך את האמת ואת מה שאני מאמין. יכול להיות שעד עכשיו היית איתי כמו רבים אחרים שמכנים לקבל את חכמתו של ישוע אבל לא את אלוהותו. השליח פולוס שבידו האדון הפקיד את השליחות לבשר את חסדו של אלוהים אומר לנו "**הוא אלוהים**" והנה אנחנו שלמדנו אחרת על האלוהות מתקשים לקבל את הדברים. אנחנו אולי מוכנים להקריב גם את העובדה שהוא אלוהים ורק שנשאר במסורת המסורת העם העולם שממנו באנו.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

למאמינים בפיליפים השליח פולוס קורא לקחת דוגמא מהאדון ישוע שהיה בדמות האלוהים. ככה שעם אנחנו רוצים לקבל מושג על אלוהי אברהם יצחק ויעקב אז דרך ישוע נוכל להכיר את האב. "את אלוהים לא ראה איש מעולם" (יוחנן א 17) דרך האדון ישוע אנחנו מכירים את תכונות האלוהים. לכן גם שהוא הוא היה בדמות האלוהים הוא הפשיט את עצמו כלומר לזמן מה הוא הגביל את עצמו למקום ולזמן. (אל הפיליפים ב7)

למאמינים בקולסא שגם הם עברו תקופה קשה בכל מה שהיה נוגע לישוע כפי שפולוס בישר השליח כותב את הדברים הבאים. אנשים מתפלאים לפעמים שאני מדבר יותר על האדון ישוע שקם מהמתים ונישא לשמים יותר מאותו ישוע כפי שבן האלוהים מתואר בעת שהוא היה על הארץ.

אז מי הוא האדון ישוע שאני מאמין? אני מקווה שאתה עדין אתי קורא יקר. לא אין לי באמת כוונה להגיד לך עד כמה ישוע הוא חכם ושהוא יכול לרפות אותך מכל חולי. מה שאני רוצה לספר לך קשור יותר לאותו אלוהים שהתגלה בבשר שנולד לעלמה מרים והיה מזרע דוד שנצלב וקם מהמתים ביום השלישי ונישא לשמים. אותו ישוע המשיח שיושב היום לימין הגבורה ומפגיע עבורנו.

אז מי אותו ישוע תחת הנהגת חסד האלוהים. אותו ישוע שפולוס קורא לנו לתת תודה לאבינו שבשמים. כולי תקווה שהרשימה הבאה רק תחזק את אמונתך ותעזור לך להבין שישוע הוא האדון האלוהים שכה אהב אותנו ונתן את חייו עבורינו.

וְלִתְּת תּוֹדָה לְאֲבִינוּ הַמְזַכֶּה אֶתְנוּ בְּחֶלֶק נְחִלַת הַקְּדוֹשִׁים בְּאֹר:

אֲשֶׁר הוּא חֲלָצָנוּ מִמַּמְשַׁלַת הַחֹשֶׁךְ וְהֵעֵבִירָנוּ לְמַלְכוּת בְּן־אֱהָבָתוֹ

14 אֲשֶׁר יִשְׁלָנוּ בּוֹ הַפְּדִיּוֹן בְּדָמוֹ סְלִיחַת הַחַטָּאִים

15 וְהוּא צֶלֶם הָאֱלֹהִים הַנֶּעֱלָם וּבְכוֹר כָּל־נִבְרָא

16 כִּי־בּוֹ נִבְרָא כָּל אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ כָּל הַנִּרְאָה וְכָל אֲשֶׁר־אֵינָנוֹ נִרְאָה הֵן כְּסֹאוֹת וּמַמְשָׁלוֹת הֵן שָׂרָרוֹת וְרִשְׁוֹת הַכָּל נִבְרָא עַל־יְדּוֹ וְלִמְעַנְהוּ

17 וְהוּא לְפָנָי הַכָּל וְהַכָּל קִים בּוֹ

18 וְהוּא רֹאשׁ גּוֹף הָעֵדָה אֲשֶׁר הוּא רֹאשִׁית וּבְכוֹר מֵעַם הַמֵּתִים לְמַעַן יְהִיָּה הָרִאשׁוֹן בְּכָל

19 כִּי־כֵן הָיָה הָרְצוֹן לְשָׁכֵן בּוֹ אֶת־כָּל הַמְּלוֹא: 20 וְלִרְצוֹת לְעַצְמוֹ אֶת־הַכָּל עַל־יְדּוֹ בְּעֲשׂוֹתוֹ שְׁלוֹם בְּדָם־צָלוּבוֹ עַל־יְדּוֹ הֵן אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵן אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם:

אז מי אותו ישוע תחת הנהגת חסד האלוהים. אותו ישוע שפולוס קורא לנו לתת תודה לאבינו שבשמים. כולי תקווה שהרשימה הבאה רק תחזק את אמונתך ותעזור לך להבין שישוע הוא האדון האלוהים שכה אהב אותנו ונתן את חייו עבורינו.

אני רוצה לסיים את המאמר הזה יחד עם התקווה המשיחית. התקווה שבהתחלה כל כך התקשתי להבין. אני שגדלתי על ברכי הציונות תנועת ההתיישבות וחשבתי שאנחנו בכוחות עצמינו נוכל לשנות את הכל גם אני היתי צריך להתרגל לעובדה שהמהפך בהסטוריה האנושית יהיה כאשר האדון ישוע המשיח יחזור לארץ על מנת לכוון את מלכותו.

אז מי הוא זה שנישא לשמים ויחזור. השליח פולוס מדבר על כך שאנחנו מחכים לתקווה המאשרת ולהופעת כבוד אלוהינו הגדול ומושיעינו ישוע המשיח.

קורא יקר למי אתה מחכה? האם גם אתה מחכה להופעת כבוד אלוהינו הגדול? כולי תקווה שגם אתה שייך למשפחת המאמינים שקיבלה את ישוע בתור האדון והאחד אשר נתן את נפשו בעדינו.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

כי הופיע חסד אלהים להושיע את כל בני האדם: 12 ולהדריך אתנו למען נתעב הרשע ותאזת העולם ונתהלה בעולם הזה בצניעות ובצדק ובחסידות: 13 ונחכה לתקוה המאשרת ולהופעת כבוד אלהינו הגדול ומושיענו ישוע המשיח: 14 אשר נתן את נפשו בעדנו לפדות אתנו מכל עול ולטהר לו עם סגלה הזריז במעשים טובים: אל טיטוס פרק ב

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

כתבי הקודש

הרבה אנשים שואלים את עצמם, איזה מקור יכול לתת להם את התשובה לשאלות הבאות: האם קיים אלוהים? מאין באנו ולאן אנו הולכים? וכו'. אחרים טוענים שלא ניתן למצוא תשובה מוחלטת לכל השאלות האלו, ולכן כל אחד ואמונתו או השקפתו הוא. המאמינים המשיחיים לעומת זאת, אומרים שכן ניתן למצוא תשובה לכל השאלות הנ"ל ולעוד רבות כמותן. הכוונה היא לכתבי התנ"ך וכתבי הברית החדשה שיחד מהווים את דבר האלוהים או מה שנקרא גם כתבי הקודש. כתבים אלו עשו דרך ארוכה עד שהם הגיעו אלינו. למרות כל התיאוריות שהיו בדרך ומאבקי הכוח הדתיים שקמו בעולם אנחנו עדין יכולים להאמין במהימנות הכתוב.

רבים מבני עמנו טוענים שכתבי התנ"ך הם לא יותר מאשר סיפור היסטורי יפה, זה כמובן גם תלוי מאיזה רקע אתה בא, דתי או לא. באופן כללי רוב רובו של עם ישראל מכיר את התוכן של כתבי התנ"ך ואילו כתבי הברית החדשה היו ועדין נשארו עבור רבים "התנ"ך של נוצרים". ישנם גם אלו שמודים ששני הספרים האלו מלמדים את תורת המוסר היפה ביותר מבין שאר תורות המוסר הקיימות. ובכן, אני חייב להדגיש פה שדברים אלו למרות חשיבותם, הם אינם מהווים את הנושא המרכזי של הכתוב והוא: תוכנית אלוהים לגאולת בני האדם דרך ישוע המשיח.

כתבי הקודש שהם התנ"ך והברית החדשה, מהווים את הספר היחיד אשר בו אנחנו מוצאים את כל הגילויים, הנבואות והחזונות שאלוהי אברהם, יצחק ויעקב, מסר לעבדיו הנביאים והשליחים ודרכם לנו. העולם שלנו מלא בספרי רוח שונים. בעצם לכל דת יש את כתבי הקודש שלה. המשותף לכולם הוא שהם שמים הרבה דגש על מעשי צדקה או טקסיים דתיים שבעזרתם המאמין אמור לקבל את חיי הנצח. כתבי התנ"ך והברית החדשה, לעומת זאת, מבשרים לבני האדם גאולה וחיי נצח לא על הבסיס של מעשינו הטובים כביכול אלא בזכות אהבת אלוהים על ידי חסדו דרך ישוע המשיח.

אלפי 00 שנים נדרשו על מנת להשלים את כתבי הקודש. זאת היתה עבודה של הרבה עשרות נביאים ושליחים אשר דורות רבים הפרידו בניהם. הנביאים והשליחים האלו, לא כתבו את מה שהם חשבו או רצו לומר. הם פשוט שימשו אמצעי בידי הבורא לכתיבת אותם דברים שהוא רצה שהם יכתבו.

חשוב לציין ש66 הספרים שמהווים את דבר האלוהים נכתבו בשלוש שפות כאשר המלומדים אספו את כל הכתבים האלו ותרגמו אותם לשפה אחת, הם לא מצאו סתירות בין הנאמר על ידי נביא אחד לשני, להפך, הם ראו את האחדות שקיימת בניהם ולמדו שבואו של המשיח לעולם על מנת למות עבור חטאינו הוא נושא שעליו מדברים כל הנביאים.

המדע ופלאי הטבע עוזרים לנו להכיר את חלק מחוקי אלוהים. דברו, לעומת זאת, מלמד אותנו על אודות האפשרות לגאולה אישית. רק כתבי הקודש, התנ"ך והברית החדשה, שוטחים בפנינו את הבשורה הברורה והמושלמת שעליה יכולה להתבסס אמונה באלוהים.

⁵ כַּל-אֲמֶרֶת אֱלֹהֵי צְרוּפָה; מִגֵּן הוּא, לַחֲסִים בּוֹ: ⁶ אֶל-תּוֹסֵף עַל-דְּבָרָיו; פְּנֵי-יָכִים בָּךְ וְנִכְזְבָת: מִשְׁלֵי ל'

ישנם הרבה אנשים שאומרים שהם מאמינים שקיים אלוהים. אך איך יכול משהו להאמין בקיומו של אלוהים ויותר מזה, גם לבטוח בו, בשעה שלאותו אדם אין מושג מיהו אלוהים ומה הוא אומר בדברו. אמונה באלוהים היא איננה אוסף עובדות על סמך פרוש, אלא ידיעה

בלב על סמך אמונה בדבר כפי שהוא כתוב.

יש אנשים שאומרים "אני הייתי מאד רוצה להאמין אבל אני פשוט לא יכול" יכולים כמובן להיות הרבה מצבים שאנשים פשוט לא רוצים להאמין למרות שהם השתכנעו מהעובדות הבסיסיות ורק מתרצים את זה. אבל קיימים מצבים שאנשים פשוט עדין לא שמעו או הבינו מה בדיוק הם צריכים להאמין. לכן דבר האלוהים בא לעזור לנו.

17 אִם-כֵּן הָאֱמוּנָה בָּךְ מֵתוֹךְ הַשְּׂמוּעָה וְהַשְּׂמוּעָה עַל-יְדֵי דְבַר-הַמְּשִׁיחַ: אֵל הַרוֹמִיִּים י'

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

הפסוק הזה נלקח מהאיגרת שהשליח שאול הטרסי כתב אל המאמינים ברומא. דרך הפסוק הזה אנחנו למדים שאמונה זה לא דבר שבא סתם מהלב אלא צעד של לסמוך על משהו שמבוסס על שמועה שבאה מדבר האלוהים. בקיצור קורא יקר במידה ואתה רוצה להכיר את אלוהי אברהם יצחק ויעקוב וגם כן להיות אדם שמאמין במה שאלוהים אומר בדברו. אני רק יכול לייעץ לך בשלב זה להשיג לעצמך עותק של כתבי הקודש (תנ"ך וברית חדשה) ולעבור על כל אותם מראי מקומות שמעידים על משיחיותו של ישוע. מתוך ניסיון אישי אני יודע שאם בעת הקריאה הלב פתוח ואתה באמת מחפש אחר האמת, אלוהים ייתן לך את האמונה על סמך שמיעה לנאמר בדברו.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

סתירות או הנאה ?

האם שמעת משהו שאומר שיש סתירות בכתוב. כלומר במקום אחד נאמר משהו ובמקום אחר היפוכו. אז איך אפשר בכל זאת להנות מקריאת הכתוב?

המפתח להבנת הנאמר טמון בפסוק הבא:

השנייה לטימותיוס ב 15

הִיָּה שְׂקוּד לְהַתִּיצֵב נְאֻמָּן לְפָנֵי אֱלֹהִים וּכְפַעַל אֲשֶׁר לֹא־יְבוֹשׁ הַמַּחְלֵק עַל־כֵּן דְּבַר הָאֱמֶת:

בוא נעבור רגע ביחד על הנאמר בפסוק הזה.

א - דבר ראשון אנחנו מתבקשים לשקוד על דבר האלוהים וללמוד אותו.

ב- למה האדון מבקש שנשקוד ונלמד את דברו? על מנת שנוכל להיות פועלים נאמנים שלא מתביישים בדבר האדון. אנחנו חייבים ללמוד את הנאמר בכתוב על מנת שבזמנים קשים לא נתבייש מעדות האדון ונדע שהשרות שלנו הוא בהתאמה מלאה עם הנאמר בדבר אלוהים.

הפסוק הזה אינו מדבר על ישועה מכוון שאי אפשר להשיג את הישועה דרך שקידה ולמידת הכתוב. את הישועה אנחנו מקבלים היום אך ורק כמתנת חסדו של אלוהים דרך האמונה באדון ישוע המשיח ומותו המכפר על הצלב עבור חטאינו.

הפסוק הזה נכתב עבור מאמינים. עבור אנשים שכבר נושעו. הפסוק הזה נכתב על מנת ללמד אותנו איך ללמוד את הכתוב על מנת שהשרות שלנו לאדון יהיה נאמן ובחון.

ג - אז איך אנחנו צריכים ללמוד את הכתוב? אנחנו צריכים ללמוד לחלק את הכתוב נכון. מדובר בחלוקת הכתוב להנהגות. אנחנו מוצאים בכתוב את הנהגת חסד האלוהים (אל האפסים ג 1-6 או את הנהגת מלוא העיתים (אל האפסים א 10) את זמן התורה ועוד .

ג בעבור זאת אני פולס אסיר המשיח למענכם הגוים: 2 פִּי־אֲמַנְם שְׁמַעְתֶּם הַנְּהַגַת חֶסֶד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נָתַן לִי אֱלִיכָם: 3 כִּי בְּחֹזֶן גְּלֵה־לִי הַסּוּד אֲשֶׁר כְּתַבְתִּי לָכֶם בְּמַעַט מַלְיָן: 4 וּבְקִרְאָכֶם תּוֹכְלוּ לְהַפִּיר אֶת־בִּינְתִּי בְּסוּד הַמְּשִׁיחַ: 5 אֲשֶׁר בְּדוֹרֹת הָרִאשֹׁנִים לֹא נִדְּעָ לְבִנֵּי אָדָם כַּאֲשֶׁר נִגְלָה עִתָּה לְשְׁלִיחֵי הַקְּדוּשִׁים וְלִנְבִיאָיו בְּרוּחַ: 6 שְׁיֵהִיו הַגּוֹיִם גַּם־הֵם נְחָלִים וּבְגוֹף אֶחָד וְחֻבְרֵי הַהֶבְטָחָה בְּמִשְׁיחַ יִשׁוּעַ עַל־יְדֵי הַבְּשָׂרָה:

עַל־דְּבַר הַנְּהַגְתוֹ בְּמִלֵּאת הַיָּמִים לְקַבֵּל אֶת־הַכֹּל בְּמִשְׁיחַ מִהַשְּׁבַשְׂמִים וּמִהַשְּׁבַאֲרָךְ: 11 וְבוֹ לְקַחְנוּ נְחָלְתֵנוּ אֲנַחְנוּ הַמִּיַּעֲדִים לָהּ מִלְּפָנֶיךָ בְּמַחְשַׁבְת פֶּעַל הַכֹּל כְּעֵצַת חֶפְצוֹ:

אופיו של אלוהים אינו משתנה וככה גם כל העקרונות שלו. אבל אלוהים דיבר אל האנשים בזמנים שונים ואופנים שונים והוא לא אמר לכולם את אותו דבר בפעם אחת.

אני ואתה חיים תחת הנהגת חסד האלוהים ועל מנת להבין את רצון האלוהים לזמן הזה, אנחנו צריכים ללמוד לחלק את הכתוב נכון. כלומר להבין שפולס הוא השליח אל הגוים ושהאיגרות שהוא כתב מדברים דבר ראשון אודותנו. אודות הקהילה "גוף המשיח" יהודים וגוים בגוף אחד. אנחנו יכולים לקרוא את הכתוב, כי הכל נכתב עבורנו. אנחנו יכולים לקרוא את הכתוב כחלק ממסורת זאת או אחרת או כחובה מסוימת. אבל אם לא נדע לחלק את הכתוב נכון לא נהנה ממש מהנאמר.

אז בואו נראה כמה דוגמאות:

למה האדון אמר לתלמידיו למכור את כל הרכוש שלהם ולחלק אותו לעניים? לוקס יד 33 מתי יט 21 בשעה שבמקום אחר כתוב שכל אחד צריך לפרנס את משפחתו? אל טימותיוס א ה 8

33 וְכֵן כָּל־אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב כָּל־קִנְיָנוֹ לֹא יוּכַל לְהִיּוֹת תַּלְמִידִי: 34 טוֹב הַמְּלַח וְאִם הַמְּלַח הִיא תִּפְּל בְּמָה יִתְקַן: 35 גַּם לְאֲדָמָה גַּם לְדָמָן לֹא יִצְלַח הַחוּצָה יִשְׁלַכְהוּ מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשִׁמְעַע יִשְׁמַע:

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

וְאֶשֶׁר לֹא יִכְלָל אֶת־קִרְבּוֹ וְעַל־כֵּלָם אֶת־בְּנֵי בֵיתוֹ כָּפַר בְּאֲמוּנָה וְרַע הוּא מְאֹשֶׁר אֵינָנוּ מְאֲמִין: 9 אֶלְמָנָה אֶל־תִּבְחָר זוּלָתִי בַת־שָׂשִׁים שָׁנָה וְאֶשֶׁר הִיְתָה אֵשֶׁת אִישׁ אֶחָד:

לכאורה יש פה סתירה. איך אפשר לציית בעת ובעונה אחת לשני הפסוקים האלו?

כאשר אנחנו לוקחים כמה פסוקים מהכתוב ומוציאים אותם מהקשרם. האמת של אותו פסוק נהפכת להיות שקר. לכן מאד חשוב שקוראים איזה פסוק, לשאול את עצמנו עבור מי הדברים נאמרו. עבור מי הפסוק נכתב לאיזו מטרה ותחת אלו נסיבות.

כל הנאמר בדבר האלוהים נכתב על מנת ללמד אותנו (אל הרומיים טו 4) הראשונה אל טימותיוס ג 16)

כִּי כָל־אֶשֶׁר נִכְתָּב מִלְפָּנַיִם נִכְתָּב לְלַמְדָנוּ לְמַעַן תִּהְיֶה־לָנוּ תִקְוָה בְּסִבְלָנוּת וּבַתְּנוּחוֹמוֹת הַכְּתוּבִים:

לא נאמר שכל הכתוב מדבר אודות אותה קבוצת אנשים. המצווה "למכור את כל הרכוש" נאמרה לתלמידים בזמן שהבשורה היתה " שובו כי מלכות השמים הגיעה (מתי ג 2 ו 10-6 לוקס יב 33) בזמן ששמעון פטרוס אמר לעם "שובו וימחו חטאיכם למען יבואו ימי הרווחה..." מעשי השליחים ב 44-45 ד 34)

ג בְּיָמַי הָהֵם קָם יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל וַיְהִי קֹרָא בַמַּדְבָּר יְהוּדָה לְאָמֹר: 2 שׁוּבוּ כִּי מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם קָרְבָה לְבֹא: 3 כִּי זֶה הוּא אֶשֶׁר נִבְּא עָלָיו וְשָׁעִיחוּ הַנְּבִיא לְאָמֹר קוֹל קוֹרָא בַמַּדְבָּר פִּנּוּ דְרָךְ יְהוָה וְיָשׁוּרוּ מִסְלֹתָיו:

וְאַתָּה כִּי תִתְפַּלֵּל בּוֹא בְחִדְרְךָ וְסֹגֵר דְלֶתְךָ בַעֲדָךָ וְהִתְפַּלֵּל אֶל־אֲבִיךָ אֶשֶׁר בְּסֵתֵר וְאֲבִיךָ הִרְאָה בְּמִסְתָּרִים הוּא (בְּגִלְיָי) יִגְמְלֶךָ: 7 וּבְהִתְפַּלְלְכֶם אֶל־תִּפְטָטוּ כְּגוֹיִם הָאֹמְרִים בְּלִבָּבָם בְּרַב דְּבָרֵינוּ נִשְׁמַע: 8 וְאַתֶּם אֶל־תִּדְמֹוּ לָהֶם כִּי יוֹדַע אֲבִיכֶם כָּל־צָרְכְּכֶם בְּטָרִם תִּשְׁאַלוּ מִמֶּנּוּ: 9 לָכֵן כֹּה תִתְפַּלְלוּ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ: 10 תִּבְּא מַלְכוּתְךָ יַעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ כְּאֶשֶׁר בְּשָׁמַיִם גַּם בְּאָרֶץ:

הפסוק שאומר " כל אחד חייב בראשונה לפרנס את משפחתו" נאמר על ידי השליח פולוס בתקופה מאוחרת יותר כלומר "הנהגת חסד האלוהים". עצם העובדה שאתה ואני ועוד מאמינים רבים אחרים עובדים מרויחים כסף ובעלי רכוש. מראה שאנחנו איננו ממלאים אחרי הנאמר בבשורת המלכות "מלכות השמים" מכיון שאחרת גם אנחנו היינו צריכים למכור הכל.

בעבר אלוהים אמר לאדם: "לאכול רק מהצומח" בראשית א 29. מאוחר יותר הוא התיר לו לאכול בשר חיות בראשית ג 9 ובתקופה יותר מאוחרת, תחת תורת משה, עם ישראל קבל רשימה של חיות שהיה אסור להם לאכול. ויקרא י"א

האם מדובר פה בסתירה? כמובן שלא ! אנחנו פשוט צריכים לשים לב על מי מדובר פה.

א - אדם וחווה בגן עדן בראשית א 29

ב - נוח בתקופה שאחרי המבול

ג - עם ישראל תחת תקופת התורה.

רק שאנחנו מגיעים לשליח פולוס אנחנו קוראים: "כי כל בריאת אלוהים טובה היא ואין דבר משוקץ אם יאכל בתודה" הראשונה אל טימותיוס ד 4

4 כִּי כָל־בְּרִיַת אֱלֹהִים טוֹבָה וְאֵין דָּבָר מְשֻׁקָץ וּבְלִבְד שֵׁיֵאָכֵל בְּבִרְכָה: 5

פה הדברים נאמרו עבורנו, המאמינים, חברי הקהילה "גוף המשיח". שחיים תחת הנהגת חסד האלוהים.

בעבר אלוהים ציווה להקריב קרבן חיות עבור חטאת העם. למי הוא אמר את זה? כמובן לעם ישראל! במסגרת מצוות התורה שאלוהים נתן למשה. היום, לעומת זאת, תחת הנהגת חסד האלוהים. אלוהים רוצה שאנשים באשר הם יאמינו באדון ישוע המשיח אשר היה הקרבן האחרון והקריב את עצמו אחת ולתמיד בעבור החטאים שלנו. אל הרומים ג 25 אל העברים ט 13-14

אֶשֶׁר שְׁמוֹ הָאֱלֹהִים לְפָנֵינוּ לְכַפֵּר עַל־יְדֵי הָאֲמוּנָה בְּדָמוֹ לְהִרְאוֹת אֶת־צִדְקָתוֹ אַחֲרֵי אֶשֶׁר הֶעֱבִיר אֶת־הַחַטָּאִים הָרָאשִׁינִים בְּעֵת חֲמֻלָתוֹ:

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

תחת הנהגת חסד האלוהים ישועה היא אך ורק על ידי חסד דרך האמונה. אל האפסים ב 8-9. טבילה במים, ברית מילה או שמירת מצוות התורה אינם כלולים היום בתוכנית הישועה.

בבשורה על פי מתי ה 10-3 נאמר "אשרי עניי הרוח כי להם מלכות השמים" או "אשרי רודפי השלום כי בני אלוהים יקראו" מהנאמר באיגרת של השליח פולוס אל הגלטים ג 26 אנחנו למדים כי אמונה באדון ישוע המשיח מספיקה להביא אדם חוטא למצב שבו הוא יהיה "בן אלוהים".

26 כִּי־אַתֶּם כֻּלְּכֶם בְּנֵי אֱלֹהִים עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה בְּמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ: **27** כִּי כֻלְּכֶם אֲשֶׁר לְמִשִּׁיחַ נִטְבַּלְתֶּם לְבִשְׂתֶם אֶת־הַמְּשִׁיחַ: **28** וְאִין עוֹד יְהוּדִי וְלֹא יִזְנֶי אִין עֶבֶד וְלֹא בְּרִחוּרִין אִין זָכָר וְלֹא נְקֵבָה כִּי כֻלְּכֶם אֶחָד אַתֶּם בְּמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ: **29** וְאַסְּלִמְשִׁיחַ אַתֶּם הַנְּכֶם זֶרַע אַבְרָהָם וְיִוֹרְשִׁים כְּפִי הַהַבְּטָחָה:

הכתוב בבשורה על פי מתי מדבר אודות עם ישראל בהקשר לבשורת המלכות כאשר כל החוקים האלו מתארים את אופי המלכות. הנאמר באיגרת אל הגלטים, לעומת זאת, מדבר אודות קהילת "גוף המשיח" תחת הנהגת חסד האלוהים. נכון להיום מעשים ופולחנים דתיים אינם כלולים בתוכנית הישועה. אמונה ורק אמונה יכולה להושיע את החוטא. כלומר אך ורק בזכות האמונה אנחנו נחשבים לבני אלוהים.

אנשים נושעו מאז ומתמיד אך ורק על ידי חסדו של אלוהים דרך האמונה אלא שבעבר תוכנית הישועה היתה מורכבת מאמונה יחד עם מעשים. אותו אדם שהאמין לנאמר על ידי אלוהים היה חייב גם לעשות משהו. נוח האמין ונאמר לו לבנות תיבה. אלוהים דרש מבני ישראל מלבד האמונה גם לשמור על מצוות התורה ובין השאר להקריב קרבן עבור החטאים. תחת בשורת המלכות חלה חובה על המאמין להיטבל במים. מרקוס טז 16 ואילו תחת הנהגת חסד אלוהים נאמר לנו

אל הרומיים ד 4-5

4 הִנֵּה הַפְּעֵל לֹא־יִחָשֵׁב לוֹ שְׂכָרוֹ לְפִי הַחֶסֶד כִּי אִסְלַפִּי הַחוּבָה: **5** אָבָל לְאֲשֶׁר אֵינָנו פֹּעֵל כִּי אִסְמַמְאִין בְּמַצְדִּיק אֶת־הַרְשָׁע אֲמוּנָתוֹ תִּחָשֵׁב לוֹ לְצַדִּיקָה:

מהנאמר בפסוק הזה אנחנו למדים שתחת הנהגת חסד האלוהים תוכנית הישועה היא ללא כל מעשים. אדם חוטא באשר הוא, אם הוא מאמין שישועה הוא האדון האלוהים שמת עבור חטאיו וקם לתחייה בעבור הצדקה שלו. אז הוא נושע.

תחת "הנהגת חסד האלוהים" מעשים באים אחרי שמהו כבר נושע. לא מתוך מטרה להשיג את הישועה מכוון שהיא כבר הושגה. עבור המאמין שנושע וחיי תחת הנהגת חסד האלוהים מעשים הם תוצר ישיר של "לחיות במשיח" אל הגלטים ב 20. אנחנו גם לא יכולים לשמור על הישועה שלנו בעזרת מעשים מכוון שקבלנו את הישועה אך ורק תודות לחסדו של אלוהים והיא לתמיד מכוון שאהבת האלוהים הוצקה בלבנו אל הרומיים ה 5

5 וְתִקְוָה הִיא לֹא תְבִישׁ כִּי הוּצָקָה בְּלִבְבָנוּ אֶהְבֵּת אֱלֹהִים עַל־יְדֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַנֹּתֵן לָנוּ:

כל התודה היא לעושר חסדו של אלוהים. אנחנו נושענו בחסדו ונשאר נושעים אך ורק תודות לחסדו מכוון שהאדון ישוע המשיח מת עבור כל חטאיו וקם לתחייה בעבור הצדקה שלנו.

תחת בשורת "מלכות השמים" האדון הבטיח ל 12 השליחים "שנים מכס כי יועצו בארץ על כל דבר אשר ישאלו היה יהיה להם מאת אבי שבשמים מתי יח 19. יש היום הרבה מאמינים שמשתמשים הרבה בפסוק הזה ואולי מתפלאים שאלוהים לא תמיד נותן להם את מה שהם מבקשים. אז למה ההבטחה הזאת אינה פועלת כפי שכתוב! התשובה היא: מכוון שהדברים נאמרו בהקשר לתקופה מסוימת. ההבטחה הזאת היא טובה ונאמנה אלא שהיא ניתנה בהקשר "לבשורת המלכות". היום, אני ואתה, לא חיים תחת "בשורת המלכות" אלא תחת "הנהגת חסד האלוהים". גם להנהגת חסד האלוהים יש הבטחה משלה בכל הקשור לבקשות ותפילות אל הפליפים ד 6-7. לא נאמר לנו שנקבל את כל מה שנבקש אבל נאמר לנו ששלום האלוהים תמיד ישמור את לבבנו ומחשבותינו במשיח.

19 וְעוֹד אִמַּר אֲנִי לְכֶם שְׁנַיִם מִכֶּם כִּי־יִהְיוּ לִב אֶחָד בְּאַרְץ עַל־פְּלִדְבָר אֲשֶׁר יִשְׁאָלוּ בּוֹא יְבוֹא לָהֶם מֵאֵת אָבִי שְׂבִשְׂמַיִם: **20** כִּי בְּכָל־מְקוֹם אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה בְּשֵׁמִי שָׁם אֲנִי בְּתוֹכֶם:

אֶל־תִּדְאָגוּ כִּי אִסְבְּתַפְּלָה וּבְתַחֲנוּנַיִם עִס־תִּוְדָה תִּבְאָנָה מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם לְכָל־דְּבָר לְפָנַי אֱלֹהֵינוּ: **7** וְשִׁלּוּם אֱלֹהִים הַנֶּעֱלָה עַל־פְּלִשְׁכָּל יִצְרָאֵל לְבַבְכֶם וְאֶת־מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם בְּמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ:

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

קורא יקר, שאנחנו מתרחקים מבית מואר אל תוך החשכה וגבנו אל האור הצל של העצים או השיחים תופס ממדים גדולים ומפחידים. אפילו הצל שלנו גדול יותר. אבל שאנחנו חוזרים לאור, לפתע הכל משתנה. ככה גם קורה עם הכתוב. שאנחנו מתרחקים מהנאמר בכתוב עבור "הנהגת חסד האלוהים" כלומר האיגרות של השליח פולוס. ישנם הרבה דברים שנראים מפחידים ואולי אפילו לא הגיוניים. ישנם הרבה דברים שפשוט לא מסתדרים והעדויות לקח היא כל כך הרבה פילוגים בן מאמינים בכל מה שקשור לעיקרי האמונה. כאשר אנחנו חוזרים לכוון האור ומבינים שעל מנת להיות נאמנים אנחנו גם צריכים לחלק את הכתוב נכון. פתאום הרבה דברים כבר לא נשמעים מפחידים ותופסים את מקומם הנכון בדבר האלוהים.

המשמעות האמיתית של חלוקה נכונה של הכתוב בחיינו היא שפתאום דברים נופלים במקומם והמחשבות מתבהרות. עכשיו באמת אפשר להנות מקריאת הכתוב ובאותה מידה גם לדעת ולהבין את רצון אלוהים ואת מה שהוא מצפה מאתנו. כתוצאה מכך השרות שלנו לאדון יישא פרי, יהיה בחון על ידו ובהתאם למה שהוא אומר תחת "הנהגת חסד האלוהים"

באהבת המשיח

דב אבנון

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

בשורת הצלב

הכתבה הזאת עוסקת בבשורת הצלב. שאני כותב על הצלב או משתמש במושג צלב אני לא מתכוון לכל הסמלים של הכנסיות הנוצריות או להיסטוריה של הכנסייה הנוצרית אלא למעשה עצמו. שמענו כמובן על מעשי הצלב ואנחנו יודעים שבשם הצלב אנשים נצלו או נרדפו אבל למרות הכל אנחנו חייבים להדגיש שמעשה הצלב, על פי הנאמר בדבר האלוהים, מדבר על גבורת האלוהים ואהבתו. כל אחד שמכיר את הנאמר בכתבי הברית החדשה יודע שרדיפות הצלב היו חלק ממערכת דתית שגויה ולא על פי הנאמר בדבר אלוהים חיים.

האדון ישוע לא היה היחידי שנצלב, יחד איתו נצלו עוד אנשים לכן חשוב שנקרא מה הכתוב מלמד אותנו בנוגע למעשה הצלב. מותו של האדון ישוע הוא לא עוד מוות אלא חלק מתוכנית האלוהים להושיע אנשים. זאת טעות לחשוב שכל מי שנולד לדת הנוצרית מאמין בהכרח במעשה הצלב. מעשה הצלב הוא עבור רבים עובדה היסטורית כלומר הם יודעים שהיה משהו בשם ישוע ושהיהודים בקשו את הרומיים לצלוב אותו. זאת עובדה היסטורית ולא יותר. אבל גבורת הצלב מדברת על מה שהאדון ישוע עשה עבור העולם וביחוד המאמינים במותו על הצלב ותקומתו מהמתים.

נשאלת השאלה אם כל אותם אלו שנקראים מאמינים משיחיים מבינים גם את המשמעות של מעשה הצלב. נראה לפעמים שרבים מדברים רק על ישוע האיש ועל הניסים שהוא עשה. אנשים מדברים על איך שהם אוהבים את אלוהים ואת ישוע אבל אם נשים לב הם לא תמיד באמת מבינים את בשורת הצלב. אם נלמד את הכתוב נראה שבשורת הצלב הופקדה לראשונה בידי השליח פולוס. באיגרות של השליח פולוס אנחנו למדים לראשונה מה האדון ישוע השלים עבורנו כאשר הוא מת על הצלב.

הראשונה אל הקורנתיים פרק ב

פִּי־בֵר הַצְּלוֹב סְכָלוֹת הוּא לְאוֹבְדִים אֲבָל לָנוּ הַנוֹשְׁעִים גְּבוּרַת אֱלֹהִים: 19 פִּי־כֵן פְּתוּב אֲבָד חֲכֵמַת חֲכָמִים וּבִינַת נְבוֹנִים אֲסִתִּיר: 20

השליח פולוס מבשר לנו את בשורת הצלב וכאן אנחנו למדים שעבור מי שלא נושע הדברים נשמעים מאד טיפשיים. זה כמובן למראית עין. הנקודה היא שאלוהים בחר בדרך אחרת להושיע אנשים והדרך הזאת נסתרת מאלו שנחשבים בעולמנו לחכמים או נבונים.

אִי־הַ חֲכָם אִי־הוּא סִפֵּר אִי־הוּא דִרְשׁ הָעוֹלָם הִזָּה הֲלֵא סִפֵּל הָאֱלֹהִים אֶת־חֲכֵמַת הָעוֹלָם הִזָּה:

האם מנהיגי הדת למיניהם, יהודים, נוצרים, מוסלמים ואחרים מתעמקים במעשה הצלב. האם הם מלמדים שבן האדם יכול להושיע אך ורק דרך אמונה במוותו המכפר של האדון ישוע על הצלב? לא אנשי ההשכלה או הדת הם הראשונים לדחות את בשורת חסדו של האלוהים. העולם מלא בספרות או חכמה דתית בת אלפי שנים ורובם אם לא כולם דוחים את האמת שהבסיס היחידי לישועת בן האדם הוא מותו של האדון ישוע על הצלב ותקומתו מהמתים.

21 פִּי אַחֲרֵי אֲשֶׁר בְּחֻכְמַת הָאֱלֹהִים לֹא יָדַע הָעוֹלָם אֶת־הָאֱלֹהִים בְּחֻכְמָה הִיָּה רְצוֹן מִלְּפָנָיו לְהוֹשִׁיעַ בְּסְכָלוֹת הַקְּרִיאָה אֶת הַמְּאִמִּינִים: 22 פִּי הִי־הוּדִים שְׂאֵלִים לָהֶם אוֹת וְהִי־וֹנִים מִבְּקָשִׁים חֲכָמָה:

אחרי – התורה שאלוהי אברהם יצחק ויעקב נתן למשה עבור עם ישראל היתה מאד חכמה אבל גם על ידי התורה העולם לא ידע את אלוהים. התורה ניתנה אך ורק עבור עם ישראל ואילו עם ישראל לא עשה הרבה על מנת להפיץ את תורת האלוהים בעולם הגדול. היום אלוהי אברהם יצחק ויעקב מושיע אנשים דרך סכלות הבשורה. כפי שכבר ראינו סכלות הבשורה קשורה למה שהאדון ישוע עשה עבורנו במותו על הצלב. אלו אולי מונחים שלפעמים קצת מוזרים לקהל המאמינים אבל חשוב שנדע שבשורת האלוהים היום עוסקת חד וחלק בישועה, בסליחת חטאים דרך דם המשיח. אנחנו יודעים שעבור הלא מאמין הדברים נשמעים מאד טיפשיים. "מה אתה מאמין שישוע נולד למרים העלמה?" אנשים שואלים בלגלוג. כן! "מה אתה מאמין שהוא אלוהים ושהוא קם מהמתים ביום השלישי? כן! זה מה שאני מאמין מכוון שזה גם מה שהכתוב מלמד.

אלוהים קורא היום לאנשים להיושע אך ורק על סמך מעשה הצלב דרך האמונה ללא מעשי צדקה כל שהם, ברית מילה או טבילה במים, רק דרך האמונה. אז שוב פעם, נכון. עבור הרוב זה נשמע משהו מאד טיפשי.

אותות וניסים נתנו בראשונה אך ורק עבור עם ישראל ולכן היהודים תמיד רוצים לראות ניסים. היונים לעומת זאת הביאו לעולם את הפילוסופיה ולכן מעוניינים לשמוע חוכמת אדם. גם היום אפשר לראות את אותה מגמה בין האנשים. "תראה לי ואז אולי אני האמין!" גם מבחינת הרצון לדעת חכמה, אנשים מעדיפים לרוב חוכמת אדם על פני האמת הפשוטה כפי שהיא מתגלה דרך דבר האלוהים.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

23 ואנחנו משמיעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים וסכלות ליונים: 24 אבל למקראים בין היהודים בין מיונים את המשיח אשר הוא גבורת אלהים וחכמת אלהים:

ואנחנו משמיעים – אנחנו אלו המאמינים חברי קהילת גוף המשיח – יהודים וגויים בגוף אחד. מה שעלינו להשמיע זאת נקודה מאד חשובה. עלינו לבשר את כל מה שקשור למה שהמשיח השלים עבורנו על הצלב. אפשר כמובן לדבר על דברים אחרים שקשורים לאמונה. דבר הנביאים הנבואות על האדון. רצון אלוהים או כמה טוב לשיר ביחד ועוד ועוד. אבל "המשיח הצלוב" הוא המכשול האמיתי. גם בין אלו שקוראים לעצמם "מאמינים משיחים או יהודים משיחים ישנם אלו שמעדיפים לדבר כמה שפחות על מעשה הצלב. גם בזמן שהאדון ישוע היה על הארץ רבים נהרו אחריו עקב כל הניסים שהוא עשה ומעשי הריפוי אבל כאשר הוא התחיל לדבר איתם על האופי החוטא שלהם הדברים השתנו. ככה גם היום. אנשים מדברים על ישוע בתור עושה ניסים בחייהם ופחות על מה שהוא השלים עבורנו במותו על הצלב ותקומתו מהמתים.

תחת בשורת חסד האלוהים "מעשה הצלב" הוא הבסיס של הבשורה שלנו. רק דרך מעשה הצלב והאמונה שהאדון נתן את חייו עבור החטאים שלנו, נוכל להיושע.

25 יען פי סכלות האל חכמה היא מאדם וחלשת האל חזקה היא מאדם: 26 כי ראויא אחי אתקריאתכם שלא רבים החכמים מן הבשר לא רבים השליטים לא רבים רמי היחש: 27 כי אם בסכל שבעולם בחר האל למען ביש את החכמים ובחלוש שבעולם בחר האל למען ביש את החזק: 28 ובדלת העולם בחר האל ובנמאס ובאשר כאין למען בטל את אשר ישנו: 29 כדי שלא יתהלל לפניו כלבשר: 30 וממנו אתם במשיח ישוע אשר היה לנו לחכמה מאת האלהים ולצדקה ולקדשה ולפדיום: 31 ויהי ככתוב המתהלל יתהלל ביהוה:

תחת זמן החסד אלוהים מציג בפנינו עקרון חדש. מעשה הצלב נקרא גם סכלות האל. מה שהאדון ישוע השלים עבורנו במותו על הצלב נראה ללא מאמין כ חולשת האל אבל בעקרון שני הדברים האלו מהווים היום את הבסיס לתוכנית הישועה.

אז בואו נסתכל לרגע מסביבנו. אנחנו לא נמצא הרבה אנשים בעלי השכלה ומעמד גבוה או אנשי שלטון שמוכנים לקבל את הבשורה או את הקריאה שאומרת שישוע מת על הצלב עבור החטאים שלנו וקם לתחיה עבור הצדקה שלנו. "סכל וחלש" אז אם בשורת הצלב נחשבת למשהו חלש וטפשי אז אלו שבאים להאמין גם הם נחשבים למראית עין חלשים. הכל מכוון שאלוהי אברהם יצחק ויעקוב עובד על פי עקרון החסד. בני אדם בשר ודם עם כל הדתות שלהם לא יכולים להתהלל לפניו. אנחנו לא יכולים בסוף ימינו להגיש לבורא עולם חשבון מעשים ולומר לו שעל סמך כל אותם דברים שעשינו מגיע לנו חיי עולם.

אתם במשיח - הנקודה האחרונה שלנו עוסקת במושג "מה אני במשיח" רובנו יודעים את דברי ימי ההסטוריה ומה קרה לישוע. השאלה, לאור הזמן הנוכחי זמן החסד, אם אנחנו גם יודעים איך אלוהים רואה אותנו היום, המאמינים, על סמך מותו של האדון ישוע על הצלב. לא איך אנשים רואים אותי מכוון שאנשים נוטים לשפוט על פי המראה החיצוני. מה שאני ומי שאני במשיח זה מכוון שאלוהים מקבל אותי ברוב שפע חסדו תודות למה שהאדון ישוע עשה עבורי על הצלב.

חכמה מאת אלוהים - כל מוסדות החינוך הגבוהה לא יכולים להכיל את מה שהאלוהים עשה עבורנו בחכמתו – במידה והשטן חשב לכאורה שמות המשיח הוא סוף הכל אז אלוהים בחכמתו הקים את המשיח מהמתים. אבל זה לא הכל. הוא הפקיד בידי השליח פולוס את גילוי הסוד שעד אז נשמר בסוד. כי אם השטן היה יודע שישועה היום היא אך ורק דרך מותו ותקומתו של האדון מהמתים הוא לא היה צולב אותו. לכן אם אנחנו באמת רוצים לדעת מי הוא אלוהים ומה תוכניתו, עדיף שנפנה אך ורק לנאמר בדבר אלוהים חיים שהוא כתבי התנ"ך והברית החדשה.

צדקה – קדושה – פדיום - על פי הנאמר בבשורת חסדו של האלוהים, צדיק הוא לא משהו שמתמיד במעשים טובים אלא מי שקיבל את הצדקה מאלוהים. אנשים באשר הם לא יכולים לומר על עצמם שהם צודקים על סמך מעשיהם הטובים כביכול. צדקה זאת מתנה שאלוהים נותן למאמין אך ורק על בסיס מותו המכפר של האדון ישוע על הצלב. בתור בני אדם אנחנו רחוקים מלהיות קדושים בעיני אלוהים. גם אלו מבנינו שמשתדלים ללכת בעקבות הדת ושומרים על רמת מוסריות גבוהה, אינם יכולים לומר שהם עונים על דרישות האל.

לכן תודות לחסדו ואהבתו של האלוהים, על בסיס מות המשיח, המאמין נחשב לקדוש בעיני אלוהי אברהם יצחק ויעקב. היום, אנחנו המאמינים, נחשבים לקדושים בעיני האלוהים אך ורק על סמך חסדו ואהבתו במשיח ולא על סמך מה שאנחנו עשינו או מה שאנחנו משתדלים לעשות. לבסוף אנחנו מגיעים לפדיום. אנשים דתיים מנסים כל חייהם לפדות את עצמם דרך שרשרת של מצוות הלכות חגים וטקסים. אבל הכל לשווא. אלוהים כבר פדה אותנו דרך דם המשיח.

24 כי אם גם למעננו אשר עתידה להיחשב לנו המאמינים במי שהעיר את ישוע אדנינו מן המתים: 25 אשר נמסר בעבור פשעינו ונגעור לבעבור צדקנו: אל הרומים ד 24

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

3 ברוך האלהים ואבי אדונינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח במרומים במשיח: 4 כאשר בחר אתנו בו לפני מוסדות תבל להיות קדשים ותמימים לפניו באהבה: אל האפסים א 3-4

אשר בו לנו הפדיוס בדמו וסליחת הפשעים קרב חסדו: אל האפסים א 7

ויהי ככתוב המתהלל יתהלל ביהוה:

כתבי הקודש התנך והברית חדשה מדברים על עקרון החסד. תחת זמן החסד אם אנחנו כבר רוצים להתהלל אז זה לא במעשים שלנו או בדתיות שלנו אלא אך ורק בדברים שהאדון ישוע השלים עבורנו על הצלב ברוב חסדו. לכן אם כבר יש במה להתהלל אז זה אך ורק בבשורת הצלב, בחוכמת האלוהים שדאג למרות הכל שנקבל את מתנת חיי העולם דרך אדונינו ישוע המשיח.

8 כי בחסד נושעתם עלידי האמונה ולא מגדכם היתה זאת כימתת אלהים היא: 9 לא מתוך המעשים שלא יתהלל איש: אל האפסים ב

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

כיצד ואיפה להתחיל.

קורא יקר,

אנחנו מקוים שעד כה מצאת את הזמן לעבור על שאר המאמרים באתר זה. היכן שדברנו על עצם קיומו של אלוהים, החטא ולמה ישוע בא לעולם. אתה כמובן יכול להגיד שהכל טוב ויפה ולשאל היכן הדברים מתקשרים אליך באופן אישי. זה מזכיר לי התכתבות דרך האינטרנט עם אחד מחסידי חב"ד שמבחינתו עבר כבר את הקו האדום, כלומר הוא קרא ועבר על הנאמר בכתבי הברית החדשה. הוא בדק וחקר את כל הנבואות בנוגע למשיח בכתבי התנ"ך וקיבל פחות או יותר את האפשרות שאכן ישוע הוא המשיח המובטח ולא הרבי שלו. בשלב מסוים של ההתכתבות הייתי חייב לציין לידידי שידיעת עובדתית בפני עצמה אין בכוחה לקרב אף אחד לאלוהים. גם אם משהו אכן משוכנע שישוע הוא המשיח. הסיבה היא מאד פשוטה. עבורנו אלו אשר חיים ב-2004 הוא יותר ממשיח, הוא האדון, האחד והיחיד שמת עבור חטאינו וקם לתחייה עבור צדקתנו.

הצגתי לידידי החסיד שאלה מאד פשוטה " האם אתה מעוניין להיוושע? האם אתה מעוניין לקבל את רוח הקודש" וכאן הגענו למבוי סתום. קורא יקר "כיצד ואיפה להתחיל" היא שאלה מאד חשובה וכולנו תקווה שעבורך זה יהיה מבוא פתוח לחיי עולם.

ובכן, מה עלינו לעשות על מנת שנכיר את אהבת אלוהים בחיינו ונקבל את חיי העולם ואת השקט הנפשי אשר בא עקב אמונה בישוע המשיח? דבר ראשון, חשוב מאד לציין פה שכל אחת מהדתות הידועות מדברת על מה שנקרא בפי רבים "חזרה בתשובה" כלומר החוזר מתחייב לשמור על מצוות אלו או אחרות אשר מטרתן לקרב אותו לדת, לתת לחייו טעם חדש ואולי גם מקום טוב בגן העדן אם הוא כמובן יהיה ראוי לכך..

אך אל לנו לערבב בין השנים. חזרה לדת היא עדין אינה בהכרח חזרה לאלוהי אברהם יצחק ויעקוב. בנוסף לכך חשוב מאד להדגיש שהאמונה המשיחית היא אינה כדור הרגעה או איזה פתרון מיסטי שאליו אנחנו יכולים לברוח על מנת לאסוף אנרגיה. האמונה המשיחית היא חזרה לאלוהים בתור חוטאים על מנת להיוושע. האמונה המשיחית היא לא תחנת מעבר מיהדות לנצרות כפי שאנשים מעדיפים לחשוב אלא ממוות רוחני לחיים חדשים.

קורא יקר, אנחנו חייבים להודיע לך שהדרך חזרה להתחברות עם אלוהי אברהם יצחק ויעקוב אינה עוברת דרך פולחנים או טקסים דתיים. אנחנו לא יכולים לחזור לאלוהים על ידי תיקון המידות או שינוי אורך חיינו מחילוני לדתי. הנביא ישעיה אמר שאלו חטאינו אשר מפרידים בנינו לבין אלוהים ולא אורך חיינו: **"הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע: כי אם עונתיכם היו מבדילים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע"** ישעיה נט' 1-3 ולכן טקסים דתיים עם כל יופיים והמשפחתיות שהם יוצרים אינם יכולים לשנות את עובדת היסוד הבאה: **"אנחנו בעלי טבע חוטא וזקוקים למושיע"**

ישעיהו פרק נט

בִּינְכֶם לְבִין אֱלֹהִיכֶם; כִּי אִם-עֹנֵתִיכֶם הָיוּ מְבַדְּלִים² נֹט הֵן לֹא-קִצְרָה יַד-יְהוָה מְהוֹשִׁיעַ; וְלֹא-כִבְדָה אָזְנוֹ מִשְׁמוֹעַ: וְאַצְבְּעוֹתֵיכֶם בְּעֹן; שְׁפֹתוֹתֵיכֶם דְּבָרוֹ-שֶׁקֶר, לְשׁוֹנְכֶם, כִּי כִפִּיכֶם נִגְאַלוּ בְדָם³ וְחַטָּאוֹתֵיכֶם, הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ: אִין-קִרָא בְצִדְקָה, וְאִין נִשְׁפָט בְּאִמּוֹנָה; בְּטוֹחַ עַל-תְּהוֹ וּדְבַר-שָׁוְא, הָרוּ עֵמַל וְהוֹלִיד אֶן: ⁴עוֹלָה תִהְיֶה:

קיימת רק דרך אחת, עד כמה שזה אולי נשמע מתנשא, אשר דרכה אפשר לחזור לאלוהי אברהם יצחק ויעקוב ולהכיר את אהבתו ורצונו: ⁵**אֶסְפוּ-לִי חֲסִידֵי; כִרְתִי בְרִיתִי עֲלֵי-זִבְח: תהילים נ"ו**

מהנאמר בפסוק הנ"ל אנחנו למדים שעל מנת להיות בנים לאלוהים עלינו להיכנס לברית עם אלוהים על בסיס של זבח. המושג ברית הוא מושג ידוע לכולנו. ברית המילה שכל ילד יהודי עובר בגיל 8 ימים אמורה לתת להורה את ההרגשה והידיעה שבנם מרגע זה מהווה חלק מהעם היהודי. אין לנו כוונה בשלב זה להיכנס לעומקם של דברים אלא רק לציין את העובדה שברית המילה היא עדין אינה אותה ברית שבכוחה להחזיר אותנו להתחברות עם אלוהים.

גם אותם יהודים שחיו בזמנו של ישוע התקשו מאד להבין שעל אף העובדה שהם בני אברהם הם עדין עבדים של החטא.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־הַיְהוּדִים הַמֵּאֲמִינִים בּוֹ אִם־תִּעֲמְדוּ בַדְּבָרִי בְּאֵמַת תִּלְמִידִים אַתֶּם לִי: **32** וַיְדַעְתֶּם אֶת הָאֵמַת וְהָאֵמַת תּוֹצִיאֲכֶם לְחַרּוֹת: **33** וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ זֶרַע אַבְרָהָם אֲנַחְנוּ וּמַיְמֵינוּ לֹא־הָיִינוּ לְאִישׁ לַעֲבָדִים וְאִיכָה תֹאמַר בְּנֵי חוֹרֵין תְּהִיֹ: **34** וַיַּעַן אַתֶּם יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל־עֲשֵׂה חֲטָא עֲבַד הוּא לְחֲטָא: **35** וְהָעֶבֶד לֹא־יִשְׁכַּן בְּבֵית לְעוֹלָם הַבֵּן יִשְׁכַּן לְעוֹלָם: **36** לָכֵן אִם־הַבֵּן יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם בְּנֵי חוֹרֵין חֲפָשִׁים בְּאֵמַת תְּהִיֹ: יוֹחֵן ח' 31-34

כמובן שזה לא צעד קל להכיר בעובדה, שלמרות טקס הדתי זה או אחר שעברנו, ללא אמונה בישוע המשיח אנחנו עומדים מול האלוהים עם ידיים ריקות. אחד האנשים ואחריו עוד רבים כמובן, שאסף את האומץ ובעזרת חסד אלוהים הכיר בעובדה בסיסית זאת הוא השליח שאול הטרס: **"כי אנחנו בני המילה העובדים את אלוהים ברוח ומתפארים במשיח ישוע ואיננו בוטחים בבשר"** אל הפיליפיים ג'3

קורא יקר, בית המקדש כבר מזמן לא קיים. אין לנו מראה מקום המבוסס על הנאמר בכתבי הקודש, שבו אלוהי אברהם יצחק ויעקוב מראה לנו על דרך אחרת, מלבד האמונה במותו ותקומתו של ישוע המשיח, אשר בעזרת נוכל בכל זאת להיכנס לברית עלי-זבח עם אלוהים.

בו נתייחס רגע לתורה שאלוהים נתן למשה במעמד הר סיני. אותה תורה שנקראת גם חכמת אלוהים ושאמורה להפריד את עם ישראל מיתר העמים. **לְקַח, אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה, וְשָׂמְתָם אִתּוֹ, מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם; וְהָיָה־שָׁם בְּךָ לְעֵד:** דברים לא' 26

התורה ניתנה לעם ישראל בתור עדות. היא באה על מנת להזכיר לאדם כל הזמן עד כמה הוא רחוק מלמלא אחר דרישותיו הקדושות של אלוהים ולכן זה בלתי אפשרי לצפות לזכות בחיי עולם על סמך מילוי מצוות התורה כפי שאנו רגילים לשמוע.

מה בקשר לכפרה דרך שפיכת דם? אתה עלול לשאול! למרות שאנחנו חיים ב2004 ושהיהדות המתקדמת מעדיפה לא להתייחס לעובדה מקראית זאת. אני רוצה להזכיר לך כי הדם בנפש יכפר ולא התורה! (ויקרא יז') 11 חז"ל העדיפו לדבר על "נשלמה פרים שפתינו" כלומר שגם דרך תפילה ניתן לקבל סליחת חטאים. אחרים ממהרים לצות מהנאמר בתהילים נא'18 **כִּי לֹא־תִחַפֵּץ זָבַח וְאֶתְנָה; עוֹלָה, לֹא תִרְצֶה:**

כן, רוח נשברה הולכת יחד עם זבח אבל לא במקום. אין בכוחם של מעשי הצדקה כביכול, לכסות על חטאי היום יום שאנחנו עושים. או לשנות את העובדה היסודית הבאה: בעיני אלוהים אנחנו בעלי טבע חוטא מבטן ולידה וזקוקים לקרבן מכפר.

לאורך כל תקופת המקרא ועד הזמן שישוע המשיח חיי על הארץ, אנחנו מוצאים שאנשים הקריבו קרבנות על מנת להתרצות בפני אלוהים. אם היה זה נוח, אברהם אבינו, משה, הכהנים והנביאים, כולם כאחד ידעו שעל מנת לקבל סליחת חטאים, היה עליהם להקריב קרבן דם.

וְאַחֲרֵי הַשְּׁבַעִים שָׁשִׁים וּשְׁנַיִם, יִכָּרֵת מְשִׁיחַ וְאֵין לוֹ; וְהָעִיר וְהַקִּדָּשׁ יִשְׁחִית עִם נְגִיד הַבָּא וְקִצּוֹ בְּשִׁטָּף, וְעַד קֵץ מְלַחְמָה, נִחְרָצֶת שִׁמְמוֹת: דניאל ט' 26 מראה לנו כי המשיח עתיד לבוא ולהיכרת מארץ החיים, עוד לפני חורבן בית שני.

קורא יקר, אלו כמה פסוקים וישנם עוד רבים אחרים שמלמדים אותנו שהיום זה בלתי אפשרי להיכנס בברית עם ה' כפי שהיה נהוג בימי האבות, על פי המצוות שאלוהים נתן למשה. אין לנו היום היכל או כוהן וכפורת. אין לנו גם את האפשרות להקריב שני כבשים מדי שבת בשבתו כפי שנדרש בברית הראשונה שניתנה למשה רבנו.

בו נחזור עוד פעם לדבר על המילה ברית. ובכן ברית היא הסכם. ההסכם הראשון שהיה בין אלוהים לבני אדם הסתכם בנקודה זו: אלוהים יכפר לבני האדם על חטאיהם על בסיס דם בהמה כשרה שאותה יקריב החוטא.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם, וַיִּשֶׂם בְּאֵגְנֹתָי; וְחֲצִי הַדָּם, זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ: ⁷ וַיִּקַּח סֹפֶר הַבְּרִית, וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם; וַיֹּאמְרוּ, כָּל אֲשֶׁר-דָּבַר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: ⁸ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם, וַיִּזְרַק עַל-הָעָם; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה דַם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּתַב יְהוָה עִמָּכֶם, עַל כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: שְׁמוֹת כַּד' 6-8

ההסכם החדש, לעומת זאת, הוא לא על בסיס של דם בהמות. על פי ההסכם החדש או הברית החדשה (לא הספר) אלוהים יכפר לבני האדם על חטאיהם על בסיס דם המשיח.

כִּי אִם-דָּם הַפְּרִים וְהַשְּׂעִירִים וְאֶפְרַיִם הַפָּרָה אֲשֶׁר יִזֶּה עַל-הַטְּמְאִים יִקְדָּשׁם לְטַהַר בְּשָׂרָם: 14 אֵף כִּי-דָם הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר-הִקְרִיב אֶת-עֲצָמוֹ לְאֱלֹהִים בְּרוּחַ נְצַחִי וּבְלִי-מוֹם יְטַהַר לְבַבְכֶם מִמַּעֲשֵׂי מוֹת לְעַבֵּד אֶת-אֱלֹהִים חַיִּים: 15 וּבְעֵבֹר זֹאת הוּא מֵתֹן לְבָרִית חֲדָשָׁה לְמַעַן אֲשֶׁר-יִרְשׁוּ הַמְּקַרְאִים אֶת-הַבְּטָחַת נְחֻלַת עוֹלָם אַחֲרֵי אֲשֶׁר-מֵת לְפָדוֹת מִן-הַפְּשָׁעִים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בִימֵי הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה: אל העברים ט' 13-15

קורא יקר. עד כה הצגנו בפניך באופן מאד פשוט את הנאמר בדבר אלוהים. מה שעשינו בעצם זה ששטחנו לפניך את תוכנית אלוהים לגאולת בני אדם. כלומר לא דברנו אתך על זה שאתה צריך להחליף דת או ללכת בעקבות איזה גורו על מנת להכיר את אלוהים ואהבתו דרך ישוע המשיח. כל מה שהצגנו בפניך זה את בשורת ישועתך.

החיים שלנו קצרים ומלאים בהרבה החלטות. חלקן חשובות וחלקן פחות חשובות. קימת החלטה אחת שהיא החשובה מכל וזה בנוגע ליחס שלנו לגבי אהבת אלוהים דרך ישוע המשיח. האם נקבל אותו בתור המושיע האישי שלנו ונהנה מחיים רוחניים לצד אלוהים או שאנחנו מעדיפים אותו בתור השופט שלנו. מתוך ניסיון אני יודע שהדברים האלו לא כל כך מוכרים לקורא בעל רקע יהודי אבל למרות הכל זאת היא הבשורה שלנו.

אנשים מנסים להציג היום את הבשורה בצורה כזאת שכל אחד יוכל לקבל אותה. הם מקזזים פה משהו ושמה משהו עד שלו נשאר בעצם שום דבר מועיל ומושיע.

כשם שזה היה הכרחי שתהיה לנו לידה טבעית כלומר לאב ואם על-מנת שנצא לאור העולם. ככה זה גם הכרחי שתהיה לנו לידה רוחנית על מנת שנוכל לקחת חלק במשפחתו של אלוהים. החלק הזה אינו דבר שמקבלים בירושה בגלל שאנחנו יהודים וגם הנאמר בספר פרקי אבות לא יכול לעזור לנו הרבה במקרה הזה מכיון שמדובר כאן בחכמת אדם אשר לקחה חלק מהנאמר בכתבי הקודש ובנתה עליו הנחה לא נכונה.

קורא יקר. כבודם של חכמים במקומו הוא אבל שוב פעם מעשים או גמילות חסדים אינם יכולים לקרב אותנו אף לא במאומה לאלוהים או לתת לנו את התואר "צדיקים". לכן גם היום אנחנו עדין זקוקים ללידה מלמעלה דרך האמונה במוות ותקומתו של ישוע המשיח מאם המתים עבור סליחת חטאים.

וְהַמְקַבְּלִים אֹתוֹ הַמְּאִמִּינִים בְּשֵׁמוֹ נִתְּנָעַז לְמוֹ לְהִיּוֹת בְּנִים לְאֱלֹהִים: 13 אֲשֶׁר לֹא מֵדָם וְלֹא מִחֲפָץ הַבָּשָׂר אֵף לֹא-מִחֲפָץ גִּבּוֹר נוֹלְדוֹ כִּי אִם-מֵאֱלֹהִים: יוחנן א' 12-13

כְּנוֹלְדִים שְׁנִית לֹא מִזֶּרַע נִשְׁחַת כִּי אִם-מִזֶּרַע לֹא יִשְׁחַת בְּמֵאֶמֶר שְׁלֵ-אֱלֹהִים הַחַי וְהַקַּיִם לְעוֹלָם: (פטרוס א' א'.) 23

אז מהי בעצם לידה רוחנית? המושג הזה הפך לכל כך נדוש שאנשים כבר לא יודעים במה המדובר. הרי רבים מאלו שחזרו ממסע במרחבי המזרח הרחוק עברו איזו שהיא חוויה רוחנית.

כתבי הקודש מלמדים אותנו שכאשר משהו הגיע להכרה שהוא עומד מול אלוהים עם ידיים ריקות ומקבל את הנאמר בכתבי הקודש לגבי טבעו החוטא. אז הוא מוכן ללידה השנייה שהיא מלמעלה מאלוהים.

8 אָבֶל מֵהַתְּאֵמֶר קָרוֹב אֵלָיךְ הַדְּבָר בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ הוּא דְבַר הָאֱמוּנָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מִבְּשָׂרִים: 9 כִּי אִם-בְּפִיךָ תוֹדֶה שִׁישׁוּעַ הוּא הָאֲדוֹן וְתֵאֱמִין בְּלִבְבְךָ שֶׁהָאֱלֹהִים הָעִירוּ מִן-הַמֵּתִים תוֹשִׁיעַ: 10 כִּי בִלְבָבוֹ יֵאֱמִין הָאָדָם וְהִיתָה לוֹ לְצִדְקָה וּבְפִיהוּ יוֹדֶה וְהִתְהַלֵּל לִישׁוּעָה: 11 כִּי הַכְּתוּב אָמַר כָּל-הַמְּאִמִּין בּוֹ לֹא יִבּוֹשׁ: 12 וְאִין הַפְּרִשׁ בֵּין הַיְהוּדִי לַיּוֹנִי כִּי אֲדוֹן אֶחָד לְכֻלָּם וְהוּא עֹשִׂיר לְכָל-קְרָאיוֹ: 13 כִּי-כָל אֲשֶׁר-יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט: אל הרומיים י' 8-10

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

כן ידידי היקר האמונה שאנחנו מבשרים היא לא דבר רחוק וגם אינה דורשת רמת משכל גבוהה. אנחנו מבשרים לך דברים שקשורים לפה וללב. נשמע פשוט מידי?

אלוהים אוהב אותך! אנחנו ניסינו, בצורה הקצרה והפשוטה ביותר לספר לך עד כמה אלוהים אוהב אותך דרך ישוע המשיח. תקוותנו שגם אתה תהיה בין אותם אלו אשר לקחו את אלוהים בדברו והאמינו לבשורה. בין אותם אלו אשר מצאו את השקט הנפשי והשלווה הבאים דרך האמונה בישוע המשיח.

כן - אני מודה בעובדה שאני חוטא מבטן ולידה ומקבל בזה את סליחת החטאים ומתנת חיי עולם דרך מה שהאדון ישוע המשיח עשה עבורי על ידי מותו ותקומתו מהמתים.

לא- אני דוחה ברגע זה את מתנת חסד אלוהים לקבל סליחת חטאים דרך ישוע המשיח ומעדיף להתייצב בפני אלוהי אברהם יצחק ויעקוב כמו שאני ללא סליחת חטאים.

דע לפני מי אתה עומד! זהו הזמן להחליט.

... הנה עתה עת רצון הנה עתה יום הישועה"

"האם אתה באמת רוצה להיוולד מלמעלה?"

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

”אל תתמה על אמרי לך כי עליכם להולד מלמעלה” יוחנן ג' 7

קורא יקר, אתה בטח שמעת כבר כמה פעמים על הביטוי ”להיוולד מחדש”. אנשים שעברו תאונה קשה וניצלו בנס נוהגים לומר לפעמים ” אני ממש נולדתי מחדש ומעתה ואלאה אשתדל לשמור מצוות” וכו'. המושג הזה מאד נפוץ בין מאמינים משיחיים. כל כך נפוץ שלפעמים קשה לדעת מה אותו אדם שאומר שהוא ”נולד מחדש” באמת מאמין. הסיבה היא שכל אחד על פי השקפתו הוא מתאר את הלידה באופן שונה. ישנם מאמינים משיחיים שטוענים שאדם שנולד מחדש הוא מישהו שעבר טקס טיהור דתי כל שהוא מלווה באיזה שהוא חוויה או הרגשה. בשעה שאחרים מבינים שהמשמעות האמיתית של המושג להיוולד מחדש נכון להיום, הוא לקבל את ישוע בתור האדון והמושיע שמת עבור חטאינו וקם לתחייה בעבור צדקתנו. אני רוצה להזכיר לקורא שבתרגום העברי של הברית החדשה כתוב ”להיוולד מלמעלה”.

לכן אני מרשה לעצמי לשאול אותך פעם נוספת, במידה ואתה עדין לא מאמין, אם אתה באמת רוצה להיוולד מלמעלה ? מכון שמה שאני עומד לספר לך לא קשור לאיזה נס או חוויה מיסטית אלא ללידה רוחנית למשפחת אלוהים.

”ובפרושים איש נקדימון שמו קצין היהודים: ויבוא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת אלוהים באת כי לא יוכל איש לעשות האותות אשר אתה עושה בלתי אם האלוהים עמו” א' 1,2

הבשורה על פי יוחנן מספרת לנו על משהו בשם נקדימון שנקרא בתלמוד נקדימון בן גוריון, פרוש וגם אחד מהמנהיגים. יוחנן מספר לנו (ב' 23) ”ויהי בהיותו בירושלים בחג הפסח ויאמינו רבים בשמו כי ראו האותות אשר עשה” כלומר אפשר להבין מהיכן באה ההתעניינות שגילו הפרושים ונקדימון בניהם בדבריו של האדון. אותו נקדימון אנחנו קוראים בהמשך ניסה להגן על אדונינו (יוחנן ז' 51-50) ויותר מאוחר עזר לקבור אותו. (יוחנן יט' 39,40 אם הוא בסופו של דבר האמין שישוע הוא המשיח בן האלוהים? הכתוב אינו מדבר על זה. נקדימון היה אולי אחד מאלו שהאמינו בו רק בגלל הנסים שהוא עשה או שראו אותו בתור מורה מאלוהים. אבל זה עדין אינו מספיק כפי שאנחנו לומדים מהנאמר על ידי יוחנן בפרק ח' 31-46. גם היום זה לא מספיק להאמין שישוע הוא המשיח ובן האלוהים אנחנו צריכים להמשיך אלאה אחרי מותו ותקומתו ולהאמין שהוא גם האדון והמושיע שלנו.

”ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אומר לך אם לא יולד איש מלמעלה לא יוכל לראות את מלכות האלוהים” ג' 3.

כלומר צריך יותר מידיעת העובדות על מנת לראות את מלכות האלוהים. בתור פרוש הוא היה אמור להכיר את הנבואות שמדברות על מלכות האלוהים על הארץ כפי שגם יוחנן המטביל והשליחים בישרו ”שובו כי מלכות השמים קרבה...” מתי ג' 2 ”ובלכתכם קראו לאמור מלכות השמים קרבה לבוא” מתי י' 7.

”ויאמר אליו נקדימון איך יולד אדם והוא זקן היכול לשוב אל בטן אמו ויולד” ג' 4

קורא יקר. נקדימון בא לישוע בראש ובראשונה על מנת לדעת עם זהו מושיע ישראל ולכן זה נשמע לו קצת מוזר שמשוע מדבר אתו על לידה מלמעלה. אני מדגיש את זה מכון שהרבה מאמינים מקרב אומות העולם שכחו שעם ישראל תמיד חיכה לבוא המשיח אשר יגאל אותם וישחרר אותם מעול אויביהם ולו

דווקא משהו שימות עבור חטאיהם ויעזור להם להכיר את אלוהים. הרי הם אמרו את זה בפרוש שהם בני אברהם (יוחנן ח' 30-41) כלומר כל מה שעם ישראל רוצה בעצם זה קצת שקט ביטחוני וכלכלי ובטח לא מישהו שיושיע אותם מחטאיהם.

הרבה מאמינים מאומות העולם מלמדים בין השאר שנקדימון הוא דוגמא ליהודי דתי שלא מבין או רוצה ”להיוולד מלמעלה”. לדעתנו ההסבר הזה לא כל כך מדויק ולכן אני מזמין אותך להמשיך ולקורא את המאמר הזה על מנת לקבל יותר אור על הנושא.

הדברים שישוע המשיח אמר לנקדימון אחד ממנהגי כת ”הפרושים” בתקופת ימי הבית השני גרמו לו לתמהה. או במילים אחרות משכו את תשומת ליבו.. זה כמובן לא מוזר שבן כת הפרושים יתעניין בדברים רוחניים. אולי רק להזכיר לקורא ההבדל בין הפרושים והצדוקים של אותם ימים אפשר להשוות אותו פחות או יותר להבדלים בין היהדות האורתודוקסית והרפורמית של ימינו אנו בכל הקשור לאמונה ”בתקות המתים ותחיתם או בקיומם של מלאכים או רוח” (מעשי השליחים כג' 8-6).

”ויען ישוע אמן אמן אני אומר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלוהים” ג' 5

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

אנו מגדירים את דברי ישוע לנקדימון בתור איזו גהרה קטנה. מכוון שהנה עומד לפניך רב בישראל משהו שאמור לדעת את ההבדל בין דברים רוחניים לגשמיים, ואותו אחד למרות השכלתו אינו יודע מה פרוש המושג להיוולד מלמעלה. זה כמובן מזכיר שיחות לאין ספור עם אחדים מבני עמנו אשר מזמן אמורים היו לדעת מה פרוש המושג להיוולד מלמעלה.

"הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד מן הרוח רוח הוא" ג'6 כלומר מה שקבלנו עקב הלידה הטבעית שלנו, השתייכות, מוצא, דת השכלה לא בהכרח עובר אתנו ללידה הרוחנית. אלו שני דברים נפרדים.

"ויען ישוע ויאמר אליו רב בישראל אתה וזאת לא ידעת: אמן אמן אני אומר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ראינו נעיד ואתם לא תקבלו עדותנו: אם הגדתי לכם עניני הארץ ואינכם מאמינים איך תאמינו בהגידי לכם עניני השמים" יוחנן ג' 10-12

לפני שאנחנו מתחילים להוריד בערכו של נקדימון בתור אחד שלא הבין את כוונת המושג "להיוולד מלמעלה" בוא לא נשכח לרגע את עצמנו ואת מה שנקרא המשיחיות באופן כללי. המושג להיוולד מחדש או מלמעלה עבר כל כך הרבה תלאות שגם היום הרבה אנשים חושבים שהמושג "לידה מלמעלה" קשור לאיזה חוויה רוחנית שצריכים לעבור ולו דווקא לעובדה שהאמונה במוותו ותקומתו של ישוע המשיח מהמתים עבור חטאינו, היא בעצם הסימן והכוונה מאחורי המושג להיוולד מלמעלה.

קורא יקר. המרכיב הכי חשוב במושג "להיוולד מלמעלה" אינו קשור לחזרה בתשובה או

לחוויה דתית כל שהיא אלא ללידה רוחנית גרידא. ועל זה אנחנו קוראים חד וחלק מפי האדון. **"ויען ישוע אמן אמן אני אומר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלוהים: הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד מן הרוח רוח הוא"** יוחנן ג' 5,6

האדון ישוע המשיח, באופן מאד מדויק, ציין בפני נקדימון את המהות האמיתית של המושג "להיוולד מלמעלה". פה לא מדובר בהתחדשות רוחנית של הבשר או הגוף, הנפש והרוח. גם לא מדובר פה באיזו תורה מעניינת שאמורה לספק את סקרנותנו ולמלאות את הריקנות בחיינו. וכמובן גם לא מדובר פה באיזה טקס דתי שאמור לרוחץ את בשרינו מהחטאים מכוון **"שהנולד מהבשר בשר הוא"**. קורא יקר ישנו גורם אחד בכל העולם אשר יכול לתת לנו חיים חדשים וזה רוח אלוהים. רק רוח אלוהים יכולה לתת לנו טבע אלוהי:

לידה רוחנית

שאנחנו קוראים את הנאמר בבשורה על פי יוחנן פרק ג' פסוק 7 חשוב מאד שנשים לב למעבר מגוף יחיד "אל תתמה" לגוף רבים "כי עליכם" **"אל תתמה על אמרי לך כי עליכם להולד מלמעלה"** יוחנן ג' 7. לאור הפסוק הזה ואחרים, אנחנו לומדים שישוע הפנה את דבריו לנקדימון אך בעצם דיבר באופן כללי על הלידה הרוחנית של עם ישראל ולו דווקא על איזו לידה אינדיווידואלית שזה בעצם נושא בפני עצמו. פה זה המקום לשאול איך זה שמורה בישראל לא יודע שעם ישראל, דבר ראשון צריך לעבור לידה רוחנית לפני שהם יוכלו לראות את מלכות האלוהים. את אותה מלכות עלי אדמות שאודותיה דברו הנביאים. הסיבה כנראה היא אותה סיבה שכבר אז הם לא הצליחו להבין את משמעות הנבואות שדיברו על בואו של ישוע כמו היום. הם דרשו יותר בדברי החכמים או מה שקרוי גם מסורת או התורה שבעל פה וכו' ולא התפנו להקשיב לדבר אלוהים דרך נביאיו.

"ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכורי ישראל: ואומר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנוכי הורג את בנך בכורך" שמות ד' 22,23

"בתועבות יכעיסוהו: יזבחו לשדים לא אלוה: אלוהים לא ידעום חדשים מקרוב באו: לא שערום אבותיכם" צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך" שמות לב' 17-20

יציאת מצרים, לאלו מבננו שעדין אינם יודעים, מהווה בעצם את הלידה של עם ישראל. המאורע הזה אינו איזה אגדה או אחד מסיפורי אלף לילה ולילה אלא חלק מאד חשוב בתוכנית אלוהים עבור עם ישראל העם הנבחר. גם השליח שאול הטרסי בזמנו הוא מוסיף: **"ולא אכחד מכם אחי שאבותינו היו כולם תחת הענן וכולם עברו בתוך הים: וכולם נטבלו למשה בענן ובים"** הראשונה אל הקורנתיים י' 1,2

הם נטבלו למשה ונולדו כאומה חדשה. זה קצת מוזר לקרוא במקום אחר איך משה נכנס לוויכוח עם אלוהים על אותו עם קשה עורף זה.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

”ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: האנוכי הריני את כל העם הזה אם אנוכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האומן את היונק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו” במדבר יא'11,12

הנקודה החשובה פה היא שמשה מכיר בעובדה שזה אלוהים אשר הוליד את האומה הזאת. עם ישראל שייך לאלוהים ולא לאלוהים לעם ישראל ולכן עליהם להתאים את עצמם לתכניתו ולא הוא לאופיים המרדני.

”ומשה עלה אל האלוהים וירא אליו יהוה מן ההר לאמור כה תאמר לבית יעקוב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל” שמות יט' 3-6

קורא יקר אלוהים ילד את עם ישראל על מנת שהם ישמשו לו בתור **”ממלכת כוהנים וגוי קדוש”**. הם אלו שאמורים לשמש בתור עדי ולחביא את הבשורה לכל קצוות תבל. זהו בכל אופן מה שאלוהים הבטיח לאברהם אבינו **”ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה”**

בראשית יב' 2.3 ואלו גם הדברים שכל נביאים דאגו להבהיר לעם **”ואתם כוהני יהוה תקראו משרתי אלוהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו”** ישעיה סא' 6

אין לנו צורך לתת פה שיעור בהיסטוריה על מנת לדעת שעם ישראל נכשל בצורה מאד ברורה מללכת על פי רצון אלוהים ובעקבות מטרתו ולשמור על הברית עם אלוהים כפי שמשה מסר להם. מכוון שעם ישראל לא מילא אחר מצוות התורה וכתוצאה באו גם הקללות, היה צורך לכרות אתם ברית חדשה דרך מישהו יותר גדול ממשה.

”הנה ימים באים נאום יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנוכי בעלתי בם נאום יהוה: כי זאת הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים ההם נאום יהוה נתתי את תורתך בקירבם ועל ליבם אכתבנה והייתי להם לאלוהים והמה יהיו לי לעם: ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמור דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאום יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד” ירמיהו לא'36-31

הכוונה לברית חדשה שתוליד את העם מחדש ותספק לו סליחת חטאים לאומית. רק כאשר עם ישראל יקבל את הברית הזאת יהיה אפשר לדבר על התחדשות רוחנית של האומה ועל שיבת ציון כפי שהכתוב מלמד. חשוב לציין פה שתהליך הלידה הזאת ייקח לכל היותר יום אחד: **”מי שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה: האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלוהיך”** ישעיה סו' 8.

זה עצוב להגיד, אבל חכמיו ומנהיגיו של העם הנבחר, עם ישראל לא הבינו את המצב הרוחני שאליו נקלע העם ואת הצורך שלהם ללידה מלמעלה. עם ישראל חיי קרוב ל 1500 שנה תחת הברית שנכרתה במעמד הר סיני ולא הצליח לעמוד בדרישותיה של הברית הזאת. מרדנותם העקבית ללכת על פי רצון אלוהים הביאה לכך שבסופו של דבר הם הוגלו לבבל. **”ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו לבניו לעבדים עד מלוך מלכות פרס: למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה”** דברי הימים ב' לו'21-20

שים לב, שזה היה בזמן גלות בבל שהנביא יחזקאל כתב את הנבואה אודות הלידה הרוחנית של עם ישראל ויחד אתם העולם כולו. אנחנו מאמינים שכאשר האדון ישוע המשיח אמר לנקדימון (יוחנן ה'3) **”...אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות אלוהים”** הוא התכוון בין השאר לנאמר כבר קודם לכן על ידי הנביא יחזקאל.

”ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם: וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחוקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנוכי אהיה לכם לאלוהים: והושעתי אתכם מכל טמאותיכם...” יחזקאל לו' 24-29

האדון ישוע פנה אל נקדימון ודיבר אתו על הלידה מהמים והרוח. הוא דיבר אל יהודי שידע מה זה טהרות אבל לא הכיר או אולי שכח את הנבואה שמדברת על טהרה לאומית, לב חדש ורוח חדשה.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

אבל עדין לא אבדה תקווה. יום יבוא, והוא לא רחוק, שדבריו של השליח פטרוס יהפכו למציאות: **"ברוך האלוהים אבי אדונינו ישוע המשיח אשר כרוב רחמינו חזר וילד אותנו לתקוה חיה בהקמת ישוע המשיח מעם המתים"** "כנולדים שנית לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת המאמר של אלוהים החי והקים לעולם" הראשונה לפטרוס א' 2,3

באותו יום עם ישראל ישוב ויעמוד במרכז תוכנית אלוהים אותה תוכנית אשר נאמר לנו בין השאר **"שהתורה תצא מציין ודבר אלוהים מירושלים"**

"ואתם הנכם זרע נבחר ממלכת כוהנים וגוי קדוש ועם סגולה למען תספרו תהילות הקורא אתכם מחושך אל אורו הנפלא: אשר לפניכם לא עם הייתם ועתה עם אלוהים ואשר לפניכם לא רוחו ועתה מרוחמים" הראשונה לפטרוס ב' 9-11

קורא יקר, כפי שראינו, האדון ישוע המשיח דבר עם נקדימון בראש ובראשונה על הלידה הרוחנית של עם ישראל אחרי שהם יטהרו ויקבלו רוח חדשה ולב חדש. ישנם אלו שישאלו כמובן אז מה אם הלידה הרוחנית של כל אחד מאתנו בנפרד.

כמו שבאנו לעולם על ידי הורינו דרך לידה טבעית. חשוב מאד לדעת שקיימת גם לידה רוחנית לא רק של יהודים ועם ישראל אלה של כל אחד מבני אדם למשפחת האלוהים או יותר נכון הקהילה שהיא "גוף המשיח" כמו שלא היינו רוצים שבני עמנו יחשבו שהלידה הרוחנית קשורה לאיזה טקס דתי או מנהג זה או אחר, ככה גם הלידה רוחנית בזמן הנוכחי אינה קשורה לטקסים וחשוב מאד לא לערבב בין חברות בקהילה או כנסיה לבין חברות בגוף המשיח.

אין לנו כל ספק שבאותו רגע שמשוהו מאמין שישוע הוא האדון ושעל ידי מותו המכפר ותקומתו מהמתים הוא הושיע אותו.. שאלוהים דרך רוח הקודש נותן לו חיים חדשים(אל האפסיים א' 13,14 האדון ישוע המשיח הוא עבורנו הדרך היחידה לקבל את מתנת חסד האלוהים ולא את שכר החטא שהוא המוות. (אל הרומיים ו' 23)

ברגע שמשוהו ממוצא יהודי או מוסלמי, נוצרי וכו' מקבל את העובדה שהוא חוטא מבטן ולידה ושרק אלוהי אברהם יצחק ויעקוב דרך האדון ישוע המשיח יכול להושיע אותו והוא מאמין לבשורת המשיח. כתבי הקודש מלמדים אותנו שבאותו רגע הוא " נברא במשיח ישוע" **"כי פועל אלוהים אנחנו נבראים במשיח ישוע למעשים טובים אשר הכין האלוהים מקדם למען נתהלך בהם"** אל האפסיים ב' 10

חשוב מאד לדעת ולהבין מה אלוהים בורא היום. הרי אנחנו לא מצפים מכל אלו שאתם אנחנו מדברים על האמונה, שישיר ירשמו את עצמם בתור חברים באותו ארגון או קהילה היכן שאנחנו מתחברים אלא שבראש ובראשונה יקבלו את ישוע המשיח בתור האדון והמושיע ושיהיו חברים בקהילת "גוף המשיח" כן קורא יקר אם אפשר להצביע על משהו שאלוהים עושה בברור היום אז זה יהיה על בנית קהילת "גוף המשיח". אולי זה לפעמים קצת מאכזב שרואים שאחוז המבקרים באולם האסיפות שלנו אינו גדל על פי הציפיות ולמרות מאמצי הבישור שנעשו. אבל שוב אלוהים עוסק בראש ובראשונה בבניית הקהילה שהיא גופו לתהילתו הוא ולא בהרחבת או טיפוחו של הארגון שלנו.

"בבטלו האיבה בבשרו את תורת המצוות והחוקות לברוא בנפשו את השנים לאדם אחד ויעש שלום: וירצה את שניהם בגוף אחד לאלוהים על ידי צליבתו בהמיתו בנפשו את האיבה" אל האפסיים ב' 16: 15

"האדם האחד" הזה כפי שגם ידוע בשם קהילת "גוף המשיח" הוא בעצם הגוף היחיד שאלוהים בונה במשך כל זמן החסד אשר בו אנחנו חיים. כלומר הוא לא עוסק בבניית בנינים או דתות אלא בבנייתם של אנשים, מאמינים.

הרי כל מאמצי הבישור שאנחנו עושים והאהבה שיש לנו עבור הלא מאמין באים מכוון שאנחנו מבשרים על האפשרות להתרצות עם אלוהים ולא על איזה דת חדשה. אנחנו בעצם "אחוזי אהבת המשיח" לא כדי שמשוהו יצטרף לאיגרון שלנו אלא כדי שדרך האמונה הוא ייקח חלק "בבריה החדשה" **"לכן מי שהוא במשיח בריה חדשה הוא הראשונות עברו הנה הכל נעשו חדשות"** השנית אל הקורנתיים ה' 17 .

קורא יקר, אני מאד מקווה שהאמת אודות "גוף המשיח" אותו גוף מאמינים שאלוהים בונה, תעזור לך להבין שלמרות מוצאנו היהודי והרצון לשמר את חלק מהמורשת שלנו, אנחנו בתור מאמינים כמו רבים אחרים מאומות העולם "במשיח בריה חדשה". כלומר לא בהכרח חברים באיזה איגרון כנסייתי אבל כן בהכרח חברים "בגוף המשיח" **"ואתם גוף המשיח אתם ואבריו כל אחד לפי חלקו"** הראשונה אל הקורנתיים יב' 27.

כשם שהאדם הראשון לא נולד אלא נברא ככה גם אנחנו אלו שמאמינים שישוע המשיח הוא האדון והמושיע, עוברים מהבריה הישנה למשהו חדש. אנחנו יכולים להמשיך ולקרוא לזה לידה מחדש. אבל למה שלא נדייק יותר וניתן לכתוב לדבר. ולכן אנחנו שוב פעם חוזרים ואומרים **"לכן מי שהוא במשיח בריה חדשה הוא הראשונות עברו הנה הכל נעשו חדשות"** השנית אל הקורנתיים ה' 17 .

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

הייתי רוצה לסכם פה בכמה מילים. לידה רוחנית היא פעולה אלוהית מאד חשובה הן עבור עם ישראל בעתיד והן בהקשר לאנשים מאמינים תחת זמן החסד וקהילת "גוף המשיח". לידה מחדש עבור היהודי תחת בשורת המלכות תהפוך אותו להיות חלק מהאומה שנולדה מחדש, עם ישראל. לידה רוחנית היום כלומר 2002 הופכת אותנו בראש ובראשונה להיות חלק מקהילת גוף המשיח "הבריה החדשה"

קורא יקר, אני רוצה לשאול אותך בהזדמנות הזאת שאלה מאד חשובה. אני כמובן לא יודע מאיזה רקע אתה בא או מה היא השקפת עולמך או לאיזה זרם אתה שייך בתוך מה שנקרא יהדות משיחית. אבל בעצם זה גם בכלל לא חשוב. מכוון שכל מי שקורא את הכתבה הזאת על פי הכתוב הוא נופל תחת אותה קטגוריה: **"וגם אנחנו כולנו בתוכם הלכנו לפנים בתאות הבשר לעשות חפצי בשרנו ומחשבותינו ונהי בני רוגז בטבענו כשאר בני אדם"** אל האפסיים ב' 3 השאלה שלי היא האם עברת לידה רוחנית האם רוח אלוהים שוכנת בקרבך? האם עברת ממצב של מוות רוחני לחיים חדשים דרך האמונה שישוע האדון והאחד ויחיד שדרך מותו המכפר ותקומתו מהמתים אנחנו יכולים לקבל את סליחת החטאים.

נשמע קצת מסובך? אחרים יגידו אולי שזה נשמע יותר נוצרי מאשר יהודי? מישהו אפילו אמר לי פעם שכל מה שאנחנו צריכים זה רק להאמין שישוע הוא המשיח בן אלוהים! אז שאלתי אתו, ומה בנוגע למות המשיח על הצלב ותקומתו מהמתים? האם את זה כבר שכחת? איך שלא יהיה, מדובר פה במה שהכתוב מלמד ולכן קורא יקר במידה ועדין לא עברת לידה רוחנית דרך האמונה. אני מזמין אותך לעשות את זה עכשיו. כלומר לקבל את ישוע בתור המשיח האדון והמושיע שלך.

"ובזאת הודיע האלוהים את אהבתו אלינו אשר משיח מת בעדנו ואנחנו עוד חטאים" אל רומיים ה' 8

"ויוציאם ויאמר אדוני מה אעשה ואושע: ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותושע אתה וביתך" מעשי השליחים טז' 31, 30

"כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מתת אלוהים היא: לא מתוך המעשים שלא יתהלל איש" אל האפסיים ב' 9, 8

ישועה ולהוושע

הרבה אנשים מדברים היום על ישוע, שחולל ניסים ריפא את החולים ועזר לאנשים בקיצור הם מדברים על איזה דמות היסטורית שבאה לעולם על מנת לתת לנו דוגמא. אבל בעצם זה לא העיקר. העיקר הוא שמדובר באלוהים שהתגלה בבשר.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

אם נסתכל סביבנו נמצא שהרבה אנשים אומרים שהם מאמינים בישוע אבל לא תמיד יודעים מהי תכלית האמונה או מה בכלל אנחנו צריכים להאמין על מנת להיושע. יכול להיות שאותו רגע ששמענו לראשונה על ישוע היה רגע מאד מרגש. יכול להיות שטוב לנו בחברת מאמינים אבל עיקר הבשורה טמון בשם עצמו. אלוהים בא לעולם על מנת להושיע את בני האדם.

3 פִּיכֵן טוֹב וְרָצוּי בְּעֵינֵי אֱלֹהִים מוֹשִׁיעֵנו: 4 אֲשֶׁר חָפְצוּ כִּי יוֹשְׁעוּ כָּל־בְּנֵי הָאָדָם וְיִקְבְּלוּ דַעַת הָאֱמֶת: 5 כִּי אֶחָד הָאֱלֹהִים וְאֶחָד הַסָּרְסוּר בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין בְּנֵי אָדָם הוּא בְּרָאֲדָם הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ: 6 אֲשֶׁר נָתַן אֶת־נַפְשׁוֹ כְּפָר בְּעַד הַכֹּל וְזֹאת הָעֵדוּת הַבְּאֵה בְּעֵתָהּ: הַרְאֵנוּ לְטִימוֹתֶיךָ פֶּרֶק ב

אז בואו נראה מה הפסוק הזה מלמד אותנו. מדובר פה על אלוהים שהוא מושיע. לא סתם אל שיושב לו רחוק מבני האדם. נאמר פה גם שרצון האלוהים הוא בראש וראשונה שאנשים יוושעו. כלומר לא מדובר פה בסתם אמונה באדון ישוע אלא באמונה מושיעה. לכן תכלית הבשורה היא לספר לאנשים איך הם יכולים להיושע.

הפסוק ממשיך ומספר לנו שיש מתווך אחד בין בני האדם ואלוהים ואומר שזה "בן האדם" ישוע. אם ישוע הוא בן אדם! אז למה אתם אומרים שהוא אלוהים? אז באמת האלוהות של האדון ישוע היא דבר מאד חשוב, מכיוון שרק אלוהים יכול להושיע את בני האדם. ישוע היה בן אדם במובן שהוא נולד למרים אימו ויוסף היה אביו למרות שמרים הרתה מרוח הקודש. במובן הזה הוא היה בן אדם אך באותה מידה גם בן האלוהים.

38 בְּרָאנוּשׁ בְּרֵשֶׁת בְּרָאֲדָם בְּרָאֲלֹהִים: לוקס ג

על סמך הנאמר חשוב שנזכור את משמעות השם "ישוע" שמשמעותו להושיע. לא לתת משמעות לחיים או שמחה בלב אלא דבר ראשון להושיע. להושיע אותנו משכר החטא שהוא המוות.

כִּי־שָׂכַר הַחַטָּא הוּא הַמָּוֶת וּמִתְנַת חֶסֶד אֱלֹהִים הִיא חַיֵּי הָעוֹלָמִים בְּמִשְׁיחַ יֵשׁוּעַ אֲדִינֵנו: אל הרומיים 231

מהפסוק הזה אנחנו למדים שאין היום הבדל בין אנשים. כלומר בכל מה שקשור לתוכנית הישועה. העובדה ששכר החטא הוא המוות קשורה היום לכולם. יהודים גוויים, ערבים, סינים ועוד. כולם ללא יוצא מהכלל הם תחת קללת החטא. לכן בשורת הישועה דרך האדון ישוע המשיח היא עבור כולם בלי הבדל.

תכלית הבשורה היא לא שאנשים יחליפו דת או יטבלו לנצרות. הבשורה היא גם לא בראש ובראשונה שאנשים ימלאו את בנייני הקהילה. הבשורה מיועדת דבר ראשון על מנת שאנשים יקבלו חיי עולם וחיי עולם ניתן לקבל אך ורק דרך האדון ישוע.

8 כִּי־בְחֶסֶד נוֹשְׁעֶתֶם עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה וְלֹא מִיַּדְכֶם הִיְתָה זֹאת כִּי־מִתַּת אֱלֹהִים הִיא: 9 לֹא מִתוֹךְ הַמַּעֲשִׂים שֶׁלֹּא יִתְהַלֵּל אִישׁ: אל האפסים ב 8

מהנאמר בפסוק הזה אנחנו למדים שישועה ניתנת לאנשים על סמך חסדו של אלוהים ולא כגמול למעשים הטובים שאנחנו כביכול עושים. המושג הזה מאד מוזר להרבה אנשים. הרי כל הדתות בלי יוצא מהכלל מדברות על האל שנותן לנו גמול על מעשינו. לכן בשורת חסד האלוהים כפי שהאדון ישוע הפקיד בידי השליח פולוס היא משהו מאד מיוחד. הישועה שלנו היא על סמך חסד על ידי האמונה. האמונה שלנו בדברים שאלוהים עשה עבורנו. והדבר הכי חשוב זה שהאדון ישוע מת עבור החטאים שלנו וקם לתחייה עבור הצדקה שלנו.

לכן הפסוק מדגיש "לא מתוך המעשים" כלומר לא בגלל שעשו לך ברית מילה או אתה שומר על תורת משה. בני אדם בתור חטאים אינם יכולים להתהלל בפני האלוהים.

לכן היום אני יכול לומר שנושעת על ידי דם המשיח אך ורק תודות לחסדו ואהבתו של האדון ישוע המשיח שמת עבור חטאי וקם לתחייה עבור צדקתי.

אֱמַנִם פֶּאֲשֶׁר נִגְלָה נֶעַם אֱלֹהִים מוֹשִׁיעֵנו וְאֶהְבְּתוּ אֶת־הָאָדָם: 5 לֹא בְּגִלְל מַעֲשֵׂי הַצְּדָקָה אֲשֶׁר עָשִׂינוּ הוֹשִׁיעַ אֶתְנוּ כִּי אִם־בְּחֶסֶדוֹ עַל־יְדֵי טְבִילַת הַחֲדָשָׁה וְחַדוּשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ: 6 אֲשֶׁר שָׁפַךְ עָלֵינוּ לְמַכְבִּיר עַל־יְדֵי יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מוֹשִׁיעֵנו: 7 לְמַעַן נִצְדַק בְּחֶסֶדוֹ וְיִנְרֵשׁ לָפִי הַתְּקוּנָה אֶת־חַיֵּי הָעוֹלָמִים: האיגרת אל טיטוס 4

לסיום מאד חשוב להתייחס לנאמר בפסוק הזה. נאמר פה בפרוש שאלוהים הוא המושיע שלנו. השליח פולוס מדגיש שוב ושוב שהישועה היא לא על סמך מעשי הצדקה שעשינו. רוח הקודש לא ניתן למאמין על סמך מעשי צדקה. זה לא הטבילה במים שנותנת למאמין את רוח הקודש. אנחנו מקבלים את רוח הקודש אך ורק דרך האמונה. אנחנו יורשים את חיי העולם אך ורק דרך האמונה תודות לחסדו של האלוהים.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

8 אבל מהתאמר קרוב אליך הדבר בפיו ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים: 9 כי אם בפיו תודה שישוע הוא האדון ותאמין בלבבך שהאלהים העירו מרהמתיים תושע: 10 כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה: 11 כי הפתוב אמר פלהמאמין בו לא יבוש: 12 ואין הפרש בין היהודי לינוני כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכלקראיו: 13 כיכל אשריקרא בשם יהוה ימלט: אל הרומיים י8

ורא יקר כולי תקווה שהמאמר זה יעזור לך להבין שהבשורה שאנחנו היום מבשרים עוסקת בראש ובראשונה בישועה של בני אדם, במתנת חיי עולם דרך אדונינו ישוע המשיח ושאלוהים נותן את המתנה הזאת אך ורק על סמך חסדו ולא דרך המעשים הטובים שלנו כביכול.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

שלום עם אלוהים ושלום מאלוהים

שלום גולש יקר,

אני מקווה שאתה בריא ושלם בימים בוערים אלו ובמידה ואתה מאמין משיחי אז כולי תיקווה שאתה מתחזק בחסדו ואהבתו של אלוהים כפי שהם מתגלים באדונינו ישוע המשיח. במידה ואתה עדין אינך מאמין משיחי כלומר עוד לא קבלת את ישוע בתור האדון, המשיח והאחד ויחיד שיכול להושיע אותך משכר החטא שהוא המוות. אני כולי תיקווה שהשיעור הזה יהווה עבורך כלי עזר בחיפושך אחרי האמת.

אני רוצה לדבר אתך הפעם על נושא מאד אקטואלי בימים אלו. על "שלום עם אלוהים" ועל השלום מאלוהים". לשלום האמיתי נצטרך כנראה עוד לחכות וכוונתי ליום שהמשיח יחזור לכונן את מלכותו על הארץ. בהקשר לשיחות על אפשרות לשלום במזרח התיכון בזמן הנוכחי אין לי הרבה מה להוסיף לך ואת זה אני מעדיף להשאיר לפוליטיקאים, לא שהם אלו אשר יכולים לפתור את כל הבעיות שלנו, אלא שתפקידנו בתור מליצי המשיח הוא בראש ובראשונה לספר לאנשים על השלום עם אלוהים. אם יש דבר אחד שבו אני בטוח בהקשר למאורעות האחרונים אז זה שרק השלום עם אלוהים כפי שהוא מתגלה דרך האמונה בישוע המשיח, יכול להפיץ בלבבות של בחור או בחורה פלשתינאים שאמורים לפוצץ את עצמם, חיים חדשים. חיים חדשים שאהבת אלוהים עומד במרכזם ולא שינאה או אמונה דתית עיוורת.

"לכן אחרי נצדקנו באמונה שלום לנו עם האלוהים באדונינו ישוע המשיח." אל הרומיים ה' 1

במידה ואני מסתכל על חיי בתור מאמין משיחי מקרב היהודים, אז הדבר הכי חשוב שעליו אני מודה לאלוהים כל פעם מחדש, זה שיש לי שלום עם אלוהים דרך האמונה בישוע המשיח. כמובן ישנם תמיד אלו שיגידו "רגע אני אף פעם לא הייתי במלחמה עם אלוהים!" אז תרשה לי להגיד לך שההשוואה פה היא לא בין שלום למלחמה אלא בין שלום לרוגז. זה לא כל כך חשוב ברגע זה מאיזה רקע באת מכון שהכתוב מלמד אותנו "..."**ונהי בני רוגז בטבענו כשאר בני אדם**" אל האפסיים ב'3. את הטבע הרוגז הזה אנחנו יכולים לראות טוב מאד בחיי היום יום שלנו עם זה בבית, בעבודה או על הכביש. האלימות הפיזית ומילולית בחברה שלנו הם הוכחה ישירה לעובדה עד כמה יש לנו טבע רוגז.

כל בעצם קשור להיסטוריה האנושית כפי שהיא מוסברת על פי הנאמר בכתבי הקודש.

מאז הבריאה ועד הרגע שאלוהים הפיץ את בני האדם על פני כל הארץ (בראשית יא' 9-1) אנחנו לומדים שאומות העולם או הגויים עמדו במרכז תוכנית אלוהים. השינוי בא אחרי שאלוהים הפיץ את הגוים ובהר באברהם ואחריו ביצחק ויעקוב למלאות את רצונו ולהביא בסופו של דבר דרך המשיח את השלום המיוחל. כל הנביאים הצביאו בעצם על זמן בעתיד שבו יהיה שלום בעולם, לא רק בין בני אדם אלא גם בין החיות. ההיסטוריה מלמדת אותנו שעם ישראל דחה שוב ושוב את רצון אלוהים ולכן השלום המיוחל עלי אדמות לצערנו הרב עדין בושש לבוא. איך שלא נסתכל על העובדות תמיד נגיע למסקנה שהמפתח לשלום על הארץ הוא עם ישראל ושלטונו של ישוע המשיח מירושלים. אך הרגע המיוחל שבו עם ישראל יקבל לב חדש ורוח חדשה ושאלוהים ישפוך עליהם רוח חן ותחנונים שבעזרת הם יכירו את מי שהם פעם דקרו (זכריה יב' 9) זה עדין נושא לעתיד.

אז מה יהיה? האם אין לנו יותר תיקווה? תודות לבשורת חסדו של אלוהים והשליחות של שאול הטרסי העולם קיבל את האפשרות לקבל שלום עם אלוהים על בסיס אישי. הכוונה היא שבמשך קרוב ל2000 השנים האחרונות, אלו אנשים באופן אישי שקיבלו שלום עם אלוהים ולא אומות ולכן זאת תהיה טעות במידה ונחשוב שכל אותן מדינות היכן שהנצרות הפכה להיות דת מדינה ורבים מאזרחיה הוטבלו בתור ילדים הופכים באופן אוטומטי לאנשים מאמינים וגם נושעים. הרי אמונה בפני עצמה לא אומרת הרבה. השאלה שאנחנו תמיד צריכים לשאול את עצמנו האם יש לנו אמונה מושיעה. האם יש בכוחה של האמונה שלי ליצר סליחת חטאים וחיי עולם. לדעתי אף אמונה ללא האדון ישוע המשיח ומעשה הצלב במרכזו אינה יכולה לספק ישועה מחטאים.

אז בוא נחזור לפסוק שלנו. "**לכן אחרי נצדקנו...**" שלום עם אלוהים הוא בעצם מצב שבו אנחנו לא נמצאים תחת הכעס או החרון של אלוהים. אין שום דבר בעולם אשר יכול לשחרר אותנו מחרון אלוהים מלבד האמונה בישוע המשיח. לכן המילה "**אחרי**" היא מאד חשובה. רק אחרי שנצדקנו באמונה אפשר לדבר על שלום עם אלוהים. אז מה

אלוהים חייך – אלוהים חיי הנצח!

זה צדיק? מי יכול להגיד שהוא תמים ושכל מעשיו ישרים? אף אחד! גם לא אותו רבי שזכה לתואר צדיק בדורו יכול להגיד בפה מלא שאלוהים הצדיק אותו. אלוהים הצדיק את אברהם אבינו רק על בסיס של אמונה והיום הוא עושה אותו דבר עם היהודים והגוים שמאמינים בו. אלוהים לא מצדיק אף אחד בזמן הזה על בסיס של "גמילות חסדים" כביכול אלא רק על הבסיס של האמונה בישוע המשיח מותו ותקומתו מעם המתים.

"כי אם למעננו אשר עתידה להחשב לנו המאמינים במי שהעיר את ישוע אדונינו מן המתים: אשר נמסר בעבור פשעינו ונעור לבעבור צדקנו" אל הרומים ד' 24-25.

מילת המפתח פה היא **"להחשב"** רק דרך האמונה, אלוהים שם על חשבוננו את הצדקה. בחשבון הבנק היינו כבר מזמן בחובות והנה אלוהים בחסדו דרך ישוע המשיח מילא את החסר. האמונה פה היא דבר מאד ברור ומדויק. לא כל דבר שנאמין אודות ישוע יש ביכולתו להושיע ולהצדיק אותנו. הנוסחה המשיחית הנכונה היא, ישוע המשיח נמסר עבור פשעינו ונעור עבור צדקנו.

קורא יקר, אם זה לא עבור השלום עם אלוהים אז כל האמונה שלנו לא שווה. השלום עם אלוהים הוא מצב ולא הרגשה. זאת אמונה על בסיס הנאמר בכתוב ולא על בסיס הרגש. זהו אלוהים אשר אומר לנו דרך דברו שהוא הוא הצדיק אותנו ושהוא אוהב אותנו על בסיס מותו ותקומתו של ישוע המשיח. הרבה מאמינים מבלבלים פה את היוצרות כאשר הם מחפשים את הביטחון לשלום עם אלוהים ברגש ולא בכתוב. הם בעצם מבלבלים בין שני מושגים נפרדים "השלום עם אלוהים" שהוא מצב בלתי משתנה לבין "השלום מאלוהים" שזאת התנסות רוחנית יום יומית שניתנת לשינוי.

חשוב מאד שנבין שהיום אלוהים באהבתו נותן את שלומו ליהודים או גויים על בסיס האמונה במותו המכפר של ישוע המשיח. ברגע שמשוהו מקרב העם היהודי מקבל את ישוע בתור המשיח והמושיע, האמת הזאת יכולה לשנות את מצבו בפני אלוהים באופן קיצוני. כלומר מאחד שהיה בעל טבע רוגז, כמו כולם, הנה עכשיו על ידי חסדו של אלוהים יש לו שלום עם אלוהים.

"אשר בידו מצאנו באמונה גם מבוא החסד הזה אשר אנחנו עומדים בו ונתהלל בתקות כבוד האלוהים" אל הרומים ה'2

שים לב שגם בתור מאמינים משיחיים הכניסה למצב שבו אנחנו יכולים לשמוח במה שאלוהים עשה עבורנו מאד תלויה באם אנחנו מכירים בעובדה שזה חסדו של אלוהים שעובד בנו ולא הפעילות הענפה שבה אנחנו אולי לוקחים חלק.

שלום אלוהים

"שמחו באדונינו בכל עת ועוד הפעם אומר אני שמחו: ענות רוחכם תודע לכל איש קרוב הוא האדון: אל תדאגו כי אם בתפילה ובתחנונים עם תודה תבואנה משאלותיכם לכל דבר לפני אלוהינו: ושלום אלוהים הנעלה על כל שכל ינצור את לבבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע" אל הפיליפיים ד'7-4

אנחנו תמיד מודים לאלוהים על זה שאחרי שנצדקנו באמונה יש לנו שלום אתו. האם משתמע מכך שלמאמינים משיחיים תמיד טוב על הלב? האם עכשיו בתור מאמינים אנחנו תמיד שמחים ויכולים לומר שיש לנו 24 שעות ביממה את השלום שאלוהים נותן? כמובן שלא! במידה והשלום עם אלוהים הוא מצב שנוצר על ידי חסדו של אלוהים. שלום אלוהים או השלום מאלוהים, לעומת זאת, קשור להתנסות יום יומית השליח שאול הטרסי נותן לנו בפסוקים הנ"ל הנחיות אשר בעזרתן המאמין יוכל להנות מחיים רוחניים בריאים ולהנות משלום אלוהים.

"שמחו באדונינו בכל עת ועוד הפעם אומר אני שמחו: קל אולי להגיד אבל קשה לעשות. בתור מאמין צעיר חשבתי שפנים שמחות וחיוך רחב הם המאפיינים העקרים למשהו שקיבל את המשיח בתור האדון והמושיע... יצא לי גם באותם ימים לפגוש מאמינים מאד נחמדים שלא נהגו לחייך כל הזמן ואז נהגתי לשאול באם גם הם מאמינים. גם מאמינים משיחיים, כמו כל בן אדם אחר, לא תמיד שמחים עם המצב שאליו הם נקלעו. יכול להיות שזה קשור בבעיות אישיות כלכליות או המצב הביטחוני וכו'. אבל הפסוק הנ"ל אינו מדבר על לשמוח עם מצבנו שהוא ניתן כל הזמן לשינוי אלא לשמוח באדונינו. כלומר לשמוח בדברים שהאדון השלים עבורנו. במידה ומשהו ישאל אותי אם אני

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

בתור מאמין תמיד שמח עם מצבי. התשובה שלי תהיה לא. אבל אני תמיד שמח באדון כלומר בזה שדרך חסדו של אלוהים יש לי שלום בלב. להיות שמח באדון פירושו גם להיות עדות משיחית מהלכת. **"אז תגיד לי מה כל כך משמח אותך באדון ישוע שאתה מאמין בו בייחוד בימים בוערים אלו?"**. את התשובה או יותר נכון חלק מהתשובה ניתן למצוא באיגרת אל האפסיים פרק א' פסוקים 7-1. אני קורא לחלק הזה **"חדר האוצרות של האדון ישוע המשיח"**. לכן קורא יקר מה שבאמת משמח אותי תמיד זאת העובדה שאלוהים ברח אותי בכל ברכת רוח במרומים {במשיח} פסוק 3 שאלוהים בחר אותי כמו רבים אחרים להיות קדוש ותמים (פסוק 4) לפניו. זה מאד מעודד לדעת שבתור מאמינים משיחיים כבר התקדשנו וכל מה שאנחנו עושים במובן המוסרי זה לא על מנת להתקדש אלא מכוון שאנחנו כבר קדושים. שקבלתי יעוד להיות בן של אלוהים תודות לישוע המשיח (פסוק 5) שהוא חנן אותי (פסוק 6) ואולי הכי חשוב שיש לנו כבר את סליחת החטאים ואם משהו ישאל כמה סליחה קבלנו ועבור אילו חטאים. התשובה היא מאד פשוטה עבור הכל כרוב חסדו. (פסוק 7) קורא יקר זה אולי רחוק ברגע זה מהמציאות הישראלית אבל עדיף שנהפוך את היוצרות ונגיד שהמציאות הישראלית עם המצב הביטחוני הגרוע מאד רחוקה מהמציאות שאלוהים הכתיב לנו בדברו. לכן שוב פעם לשמוח באדון פירושו לשמוח בדברים הוא השלים עבורנו במותו ותקומתו. הכרת הדברים האלו תחזק אותנו ותגביר את שימחת המשיח בקרבנו למרות המצב שסובב אותנו.

ענות רוחכם תודע לכל איש קרוב הוא האדון: - ענווה היא דבר שקשור לצניעות למשהו שאינו מקרין גאווה. אבל במקרה שלנו מדובר בענווה רוחנית שלהפך כן אמורה להיודע לכולם. האמונה שבאז של האדון הוא קרוב היא עדות חייה לטובבים אותנו על העתיד לקרות. בשיחות עם אנשים תמיד נשמע את המשפט **"מה יהיה בסופו של דבר"** **"עד כמה אפשר לסבול את המצב הזה"** לכן שוב פעם התפקיד של ענווה רוחנית היא לשמש עדות ולהסביר לאנשים למה אנחנו שמחים ורגועים למרות המצב שבו אנחנו חיים.

תדאגו כי אם בתפילה ובתחנונים עם תודה תבואנה תדאגו כי אם בתפילה ובתחנונים עם תודה אל אל פה אנחנו מגיעים לאחד מהעקרונות החשובים ביותר של השמחה משיחית: **משאלותיכם לכל דבר לפני אלוהינו אנשים שחיים. היוותה חלק מאד חשוב בחיי היום יום שלנו "לדואג" אני גדלתי בבית להורים ניצולי שואה שהמילה שבגללה נאמר למאמין המשיחי בפרוש לא "דאגה" אז מה יש במילה. היום במציאות הישראלית דואגים כל הזמן היא קשורה לחששות ולמצבי חרדה ושקיעה. הפעולה שנקראת דאגה קשורה באופן ישיר לחוסר אמונה? לדאוג את התשובה אנחנו מוצאים בהמשך? אז בסדר זה הכל טוב ויפה בתיאוריה אבל איך זה עובד במציאות. בצער דבר ראשון על המאמין להכיר בעובדה שהוא דואג ואז באה מקומה של התפילה שמספרת לאלוהים את. הפסוק אלוהים רוצה, זה לא מספיק, קורא יקר? **"אבל אלוהים יודע מה שהולך בלב שלי"** ישנם אילו שאומרים. מצבנו, באותו הקשר, לכן. הוא רוצה שתגיע למצב שבו אתה מכיר בעובדה שאתה תלוי אך ורק בחסדו. לשמוע את זה ממך האם אתה פונה לאלוהים בתפילה מכוון. שתפקידה לתאר את הגישה שלנו **"תחנונים"** אנחנו מוצאים גם את המילה או שאתה פונה לאלוהים מתוך כוונה. ?שאתה מאמין שתפילה זה איזה מילת קסם ושאלוהים תמיד חייב לעזור לך הפתרון האלוהי **"תבואנה משאלותיכם לכל דבר לפני אלוהינו ..."** .?להודות לו על חסדו מבלי לצפות לתמורה לבעית הדאגה טמון בעובדה שאנחנו מוכנים לשפוך את ליבנו בפני אלוהים ולהודות בפניו מה לוחץ עלינו ולבקש ממנו כל דבר**

גולש יקר אתה לא צריך להיות מאמין משיחי על מנת להתפלל לאלוהים ולבקש ממנו את כל מה שעולה על רוחך. אנשים בכל העולם מתפללים ומבקשים מאלוהים הרבה דברים שברוב המקרים נוגדים את האישיות שלו. הנקודה פה שהבנת הכתוב ותוכנית האלוהים תעזור לך לדעת ולהבין מה אתה יכול לבקש מאלוהים. אבל הנקודה הכי חשובה זה הפסוק הבא: **ושלום אלוהים הנעלה על כל שכל ינצור את לבבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע"** שאתה פונה לאלוהים בתפילה אתה בטח גם מצפה לתשובה. אתה היית רוצה לראות איזה שנוי במצב שבגללו איבדת את השלום האלוהים. פה אני לחייב להגיד לך שאלוהים תחת זמן החסד שבו אנחנו חיים אינו מבטיח כל תשובה לתפילתנו. הוא לא מבטיח לך שתמצא עבודה או שתהיה בריא ולא תצטרך ללכת לקופת חולים. מה שאתה כן יכול לצפות מאלוהים זה ששלומו הנעלה על הכל ינצור את הלב שלך ואת המחשבות שלך במשיח ישוע..

קורא יקר. בתור בני אדם אנחנו בנויים מגוף, רוח ונפש. רוח האדם שבנו היא זאת ששולטת על דרך המחשבה שלנו כולל הנטייה לדאוג. זאת גם הסיבה שנאמר לנו **"והרוח הוא מעיד ברוחנו כי בני אלוהים אנחנו"** (אל הרומיים ח' 16) כלומר רוח האדם לא יכולה להעיד על דברים רוחניים לשם כך אנחנו צריכים את עבודת רוח אלוהים בקרבינו דרך דבר האלוהים. התשובה שאלוהים רוצה לתת לך היא שלום האלוהים שינצור את

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

המחשבות שלך. כמו אותו נשק נצור. הכל נמצא באותו מקום הקליע הקנה וכו' רק שלרגע הכל מנוטרל ולא עובד. ככה גם שלום אלוהים עובד במאמין. הוא לוקח את המחשבות שגרמו לנו להיכנס למצב של דאגה ולאבד את פרי הרוח ונוצר אותן. לא שחל איזה שינוי בבעיות שלנו אבל חל שינוי בנו ואולי עכשיו אחרי ששלום האלוהים חזר לשלוט בנו נכל להתחזק ולהודות לאדון על עושר חסדו.

קורא יקר אני רוצה לאחל לך שבוע טוב ולהתראות עד הפעם הבאה.

דב אבנון

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

ישועה חתימה ובטחון

גולש יקר, בימים טרופים אלו שאנחנו רחוקים מלחיות בעולם בטוח ובייחוד אלו מבנינו שגרים בארץ. אני רוצה לדבר אתך על נושא מאד חשוב, בטחון באמונה. כמו תמיד אני חייב לומר לך שגם במידה ואתה עדין אינך מאמין משיחי. אני כולי תקווה שהשיעור הזה יעזור לך להבין עד כמה אלוהים אוהב אותך ולקבל את הישועה שהוא מציע לך דרך האמונה באדון ישוע המשיח, במותו המכפר ותקומתו מהמתים

ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך "9' תהילים ד "בשלום יחדיו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תשיבני" תהילים יג' 6 "אשירה ליהוה כי גמל עלי"

ישנם אלו שזוכים היום להגיע לשיבה. הרבה ביטחון בימים אלו אני לא יכול להבטיח לך וכוונתי לביטחון של הגוף טובה ואילו אחרים נפטרים טרם עת עקב מחלות, מלחמות, מעשי טרור ועוד ועוד. לכן שוב פעם, האמונה המשיחית היא לא ערבון לאריכות ימים על פני הארץ אלא בטחון שגם בחיינו ובמותנו אף אחד לא יוכל להפריד אותנו מאהבת האלוהים שהיא בישוע המשיח

ובטוח אני שלא המות ולא החיים לא מלאכים ולא שררות ולא גבורות לא הוה ולא העתיד: לא הרום ולא העומק ולא "אל הרומיים ח' 38 "כל בריה יוכלו להפרידנו מאהבת האלוהים אשר היא במשיח ישוע אדונינו

אנחנו חיים בזמנים שאנשים אינם בטוחים בשום דבר ולכן הכרזה כזאת מתפרשת מהר מאד כצעד של "אני בטוח" אז איך אפשר בכלל להיות בטוחים "אמת מוחלטת" יהירות או שחצנות. העולם אומר שלא קיים דבר כזה שנקרא במשהו? אי בטחון היא לא רק מנת חלקם של הלא מאמינים. ישנם, לצערנו הרב, גם הרבה מאמינים משיחיים שמשום מה אינם בטוחים בישועתם או בטוחים חלקית כל עוד הם מנהלים חיים רוחניים בריאים

האם כולם הולכים לגן עדן או כפי שהכתוב מלמד אותנו, לשמים, אחרי "אנשים שואלים את עצמם בדרך כלל מה יקרא אם אחרי "איך בכלל אני יכול להיות בטוח שאני אפגוש את אלוהים אחרי מותי בגן עדן" או "מותם האם אפשר לקרוא למשהו משיחי בשעה שהוא " ? שבאתי לאמונה אני אחטא בזדון ? האם אלוהים עדין יסלח לי "אינו מנהל אורח חיים רוחני

אדם דתי, ללא כל הבדל לאיזה דת הוא שייך, לעולם לא יכול להנות מהביטחון שאלוהים תמיד אוהב אותו, כפי שהמאמין המשיחי יכול על סמך חסדו של אלוהים ואהבתו דרך ישוע המשיח. הסיבה היא מאד פשוטה. אם אתה בוטח במעשים או גמילות חסדים. לעולם לא תדע אם עשית מספיק בחייך על מנת למצוא חן בעיני אלוהים. כלומר אי בטחון. אבל אם תבטח במה שאלוהים עשה עבורך והשלים דרך ישוע המשיח. אלוהים עצמו ימלא אותך דרך רוח קודשו בהרגשת הביטחון

נוחל " וקושרת מעשים עם חיי נצח "העולם הבא" : שים לב שגם המסורת היהודית עושה שימוש רב במושגים כמו "מת ועולה לגן עדן: יקבל גמולו בעתיד. לא חסרים גם המקרים שהיהדות הרבנית יוצאת מהר בהכרזה "עולם הבא כאילו שאלו מעשיו של בני האדם שיפתחו בפניו את שערי גן עדן "אין לו חלק לעולם הבא

ישנם אנשים שכותבים לי ומזכירים את הנאמר בספר דברים כח' 1,2 או טו' 16 אודות הקללות והברכות. הם מדברים על פחד ואי בטחון מכיון שהם שמעו הרבה על מעשים ומעט על אמונה וחסד. גם הנאמר בתהילים טו' 1,2 הוא הוכחה עבור הרבה אנשים שרק פועלי צדק ודוברי אמת הם אלו אשר בסופו של דבר ישכנו בהר קודשו של אלוהים

האם בכלל חשבת פעם בתור מאמין משיחי על הדברים שאני מזכיר פה? מה שאני רוצה להגיד לך. שלמרות

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

הבלבול שקיים היום בין מאמינים בכל הקשור ליסודות האמונה. אנחנו באמת יכולים לדעת שרק דרך האמונה בן האדם יכול לפגוש את אלוהים בגן עדן או בממלכתו השממית.

ואשר גם אתם שתולים בו אחרי שמעתם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשאמנתם גם נחתמתם ברוח " אל האפסיים א' 13.14 "ההבטחה רוח הקודש: כי זה ערבון נחלתנו לפדות לו עם סגולה לתהילת כבודו

ישועה

אני מקווה שבמידה ואתה מאמין בישוע המשיח שאתה גם מאמין בצורך שיש לבני האדם, יהודים ולא יהודים, להיושע. יכול להיות שאתה שייך לאיזה זרם שאינו מאמין בחשיבות הבישור, יכול להיות שמעולם גם לא בישרת למשהו. על דאגה אתה לא יחיד. העולם המשיחי מלא במאמינים שלא תמיד מבינים איך הם בכלל נושעו ועל אחת כמה וכמה לא יודעים מה לספר ואיך לספר את הבשורה לשכניהם. אני מקווה שלמרות זאת אתה מסכים איתי שהצורך בישועה הוא הבסיס שעליו בנויה האמונה שלנו. הבנת נושא הישועה גם תעזור לנו להבין למה אנחנו יכולים להיות בטוחים בישוע המשיח ולהשתרש בחסדו של אלוהים

אם תשאל אנשים, יהודים או לא, מה הם צריכים לעשות על מנת לזכות בכרטיס כניסה לגן העדן. תתפלא אולי, אבל לשאלה פשוטה זאת יש הרבה תשובות. גם בין משיחים הדעות חלוקות. אנשים מאמינים ברוב המקרים שישועתם היא תוצאה של שילוב בין אמונה ומעשים. ישנם אלו שמיחסים חשיבות רבה לטבילה במים כחלק מתוכנית הישועה אחרים טוענים. מרקוס טז'16. "המאמין ונטבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם" וטוענים שבלעדיה אי אפשר להיושע וירדו אנשים מיהודה והם מורים את האחים לאמור אם לא "שללא המילה או ציות לדת משה אי אפשר להיושע מעשי השליחים" תמולו כדת משה לא תושעון מהווים עבור רבים את ההוכחה "לחזור בתשובה, לעשות פרי או להיות פעיל באיזה קהילה" טו, 1. גם מושגים כמו שמשוהו באמת נושע

והנה איש נגש " הכתוב מספר לנו על כמה אנשים ששאלו מה עליהם לעשות על מנת להיושע וקבלו תשובה שונה אם... "ואם חפצך לבוא לחים שמור את המצוות..." "אליו ויאמר רבי הטוב מה הטוב אשר אעשה ואקנה חיי עולם מתי יט, 16-23 "...חפצך להיות שלם לך מכור את רכושך

ויאמר פטרוס אליהם "ויהי כשמעם התעצבו אל לבם ויאמרו אל פטרוס ואל שאר השליחים אנשים אחים מה נעשה" מ. "שובו מדרכיכם והטבלו כל איש מכם לשם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם וקבלתם את מתנת רוח הקודש השליחים ב' 37.38

מ. השליחים "ויוציאם ויאמר אדוני מה אעשה ואושע: ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותושע אתה וביתך" 31,30ט'

לכן מאד חשוב שנלמד לחלק את. התשובות הם שונות מכון שמדובר פה בבשורת המלכות ובבשורת חסד האלוהים הכתוב נכון במידה ואנחנו רוצים להיות נאמנים לפני אלוהים ולהיות פועלים שלא מתביישים בבשורת חסדו. נכון כי בחסד "להיום כלומר לזמן החסד שבו אנחנו חיים. ישועה היא רק על ידי חסד דרך האמונה ללא כל קשר למעשינו אל "נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מתת אלוהים היא: לא מתוך המעשים שלא יתהלל איש ואם על ידי החסד לא היתה מתוך המעשים כי אם כן החסד איננו עוד חסד ואם היתה מתוך " האפסיים ב' 8.9 אל "המעשים איננו עוד חסד כי אם כן המעשה יחדל להיות מעשה אל הרומיים ד' "אבל לאשר איננו פועל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו תחשב לו לצדקה" הרומיים יא' 6.7 5.

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

כולם צריכים להיוושע

אני מקווה שאתה מאמין כמוני שכל האנשים זקוקים לישועה ושזה לא כל כך משנה כרגע אם משהו יהודי או לא מכוון שכולם חטאו. על סמך הצורך הזה פטרוס התמלא ברוח הקודש ואמר לעם: יודע לכולכם וכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם ואשר האלוהים הקימו מן המתים בשמו עומד האיש הזה בריא לפניכם: והוא האבן ואין הישועה באחר כי לא נתן תחת השמים שם אחר לבני אדם אשר בו: אשר מאסתם אתם הבונים ותהי לראש פינה השליחים ד' 10-13. מ "נושע

תחת הנהגת החסד, אנחנו לומדים דבר ראשון שכולם חטאו. זאת לא איזה תיאוריה נוצרית או יהודית זהו דבר אל "כי כולם חטאו וחסרי כבוד אלוהים המה" אל הרומיים ג' 10,11 או "ככתוב אין צדיק אין גם אחד": אלוהים חיים הרומיים ג' 22.23

אז בסדר כולם חטאו. אבל מה זה אומר? זה אומר שבעקבות החטא בא גם המוות. אנשים טוענים שהאמונה בחטא הקדמון היא תיאוריה נוצרית ולא יהודית מכוון שזה רק מופיע בכתבי הברית החדשה. נכון, זהו שאול הטרסי שמלמד לכן כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם והמות בעקב "אותנו בפעם הראשונה על משמעות חטאו של אדם כי שכר החטא הוא המות ומתנת "אל הרומיים ה' 12 "החטא וכן עבר המות על כל בני אדם מפני אשר כולם חטאו אל הרומיים ו' 23. מכוון שהיהדות הרבנית לא קבלה את הנאמר "חסד אלוהים היא חיי עולמיים במשיח ישוע אדונינו בכתבי הברית חדשה כדבר אלוהים חיים, יהיה להם "חוטא מבטן ולידה" קשה לקבל את עצם עובדת היות האדם

...אבל אלוהים

ומתנת חסד אלוהים היא חיי "אלא זה ממשיך עם "שכר החטא הוא המוות": תודה לאלוהים שזה לא נגמר ב אדם הוא אוהב אותנו אז למה הוא לא "אנשים מתלוננים כל הזמן על אלוהים ושואלים "עולמיים במשיח ישוע אדונינו אשר חפצו כי יושעו כל בני ". עושה מה שהוא? ובכן אלוהים דווקא כן אוהב את הבריא והוא רוצה שמשהו יאבד ולא יאחר יהוה את אשר הבטיח כאשר יש חושבים זאת לאיחור "א. טימותיוס ב' 4 "האדם ויקבלו דעת אמת השנית לפטרוס ג' 9 "כי מאריך אפו בעבורנו ולא יחפוץ באבוד האובדים כי אם בפנות כולם לתשובה

אלוהים באהבתו, כמו תמיד, הכין לנו דרך אשר דרכה אנחנו יכולים להיטהר מחטאינו. כלומר מהאשמה שבאה עקב אל הרומיים ה' 8 "ובזאת הודיע האלוהים את אהבתו אלינו אשר משיח מת בעדנו ואנחנו עוד חטאים" החטא

הכתוב מלמד אותנו שאלוהים נתן את בנו יחידו. את האדון ישוע המשיח שחיי ללא חטא. הוא זה שסבל ומת במקומו ועבורנו על הצלב. הוא זה שסבל את עונש הצלב במקומו על מנת שנהיה חופשיים מעונש החטא שהוא אל "אבל לאשר איננו פועל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו תחשב לו לצדקה": המוות. לכן עכשיו זה הרומיים ד' 5

ישועה לא דרך מעשים

להגיד שאתה מאמין שישועה היא רק דרך האמונה, זה כמו להגיד שלא אלוהים יש בן. אלו שני דברים שמתנגשים אם איפוא נשמע דבר כזה שאפשר להשיג משהו אצל אלוהים רק "השכל הישר" סדרי העולם, או "מה שנקרא בפי רבים תודות לאמונה? ובכן, אם אלוהים בעצמו מכריז על כך, אז מה שנשאר לנו באמת זה רק להאמין

הזכרנו כבר קודם לכן את העובדה שאנשים מאמינים שטקסים דתיים או מצוות הם חלק בלתי נפרד מתוכנית מדגיש בפנינו שוב ושוב שאין לנו כל אפשרות להרוויח את. הישועה תחת זמן החסד. דבר אלוהים, לעומת זאת

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

: הישועה

לא מתוך המעשים שלא יתהלל: כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מתת אלוהים היא " אל האפסים ב' 8.9 "איש

ואם על ידי החסד לא היתה מתוך המעשים כי אם כן החסד איננו עוד חסד ואם היתה מתוך המעשים איננו עוד " אל הרומיים יא' 6.7 "חסד כי אם כן המעשה יחדל להיות מעשה

אל הרומיים ד' 5 "אבל לאשר איננו פועל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו תחשב לו לצדקה"

"לא בגלל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אותנו כי אם בחסדו על ידי טבילת התולדה השניה וחידוש רוח הקודש" טיטוס ג' 5

אבל גם פה הכתוב. "מעשה"ישנם אלו שמתקשים להאמין לכתוב ואומרים שאמונה בפני עצמה היא גם צורה של מדגיש בפנינו שזה יכול להיות או חסד או מעשים אחד מהשנים ולא הכל באותה שעה. ישוע המשיח השלים את הכל אין שום דבר שאנחנו יכולים להוסיף לתוכנית הישועה על מנת לחזק אותה או לחכות לטפיחת שכם אלוהית. עבורנו אנחנו כמובן לא רגלים לקבל מתנות מבלי להחזיר משהו בתמורה. אלוהים מכריז בדברו חד וחלק שמדובר פה מתנת "ומתנות לא קונים אלא מקבלים באמונה. המסורת קוראת לזה "מתנה"במתנה. אני חוזר שוב פעם על המילה על משקל של מתנה שמעניקים לחבר לא כגמול ולא כחוב, מתנה שלא על מנת לקבל תמורה "חינם

אבל לא כפשע המתנה כי הנה בפשע האחד מתו הרבים אף כי חסד אלוהים ומתנתו רבו לרבים בחסד האדם " אל הרומיים ה' 15-18 "האחד ישוע המשיח

גולש יקר, תאמין או לא אבל כולם חטאו ולכולם מגיע את אותו עונש. דבר אלוהים אינו מבדיל בין זה שעושה חטא אחד או זה שגרם סבל לרבים. כולם ללא כל הבדל, יהודי או לא חיים תחת קללת החטא. אבל שוב פעם אלוהים לא רוצה שמשוה יאבד ולכן הוא שלח את בנו יחידו על מנת שדרך מותו ותקומתו הוא ישחרר אותנו מקללת החטא. תוכנית הישועה עבורי ועבורך היא מאד פשוטה. פשוטה כמובן כל עוד אנחנו קוראים אותה כמו שצריך ולא מבלבלים את היוצרות. כאשר משהו מאמין שהאדון ישוע המשיח מת עבור חטאיו, נקבר וקם ביום השלישי לתחייה. הוא נושע. זאת מתנה. אין באפשרותנו להוסיף למעשה זה משהו והיא מושלמת.

אל הרומיים י' 5 אבל מה שאנחנו "אשר יעשה אותם האדם וחי בהם"תראה, משה רבנו דיבר על צדקה דרך התורה אבל מה תאמר קרוב אליך הדבר בפיו ובלבך בוא ". משהו אחר לגמרי. רוצים לבשר לך קשור לצדקה דרך האמונה דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים: כי אם בפיו תודה שישוע הוא האדון ותאמין בלבך שהאלוהים העירו מן המתים אל הרומיים י' 7-12 "תושע

הבשורה שאנחנו מבשרים

ואני מזכירכם אחי את הבשורה אשר בשרתי אתכם ואתם קבלתם ועמדתם בה: וגם תושעו בה אם תחזיקו בדבר " הראשונה אל הקורנתים טו' 1,2 "אשר בשרתי אתכם רק אם לא האמנתם לשוא

כבר בתקופה של שאול הטרסי, היתה למאמינים הנטייה לסטות מהבשורה האמיתית לאמונות שווא. השליח מדבר פה על בשורה אחת ויחידה שאותה המאמין מקבל ועומד בה. כלומר קבלת את ישוע בתור המושיע ואתה עומד על שלך, כלומר אתה בוטח בעובדה שהוא הושיע אותך רק דרך האמונה. אתה רואה, בשורת חסד אלוהים מפנה אותך

אלו הם חייך – אלו הם חיי הנצח!

על ידי האמונה אך ורק לחסדו של אלוהים. השליח ממשיך ומדגיש שאתה תיושע רק במידה ותחזיק בבשורה כי פי שהיא. מכון שהאמונה בישוע המשיח ברבות הימים הפכה לנחלת רבים. קיימות היום הרבה נוסחאות לבשורה. כל כך הרבה נוסחאות שלפעמים כבר באמת לא יודעים מה צריך להאמין על מנת להיושע. השליח מדגיש את זה על מנת למנוע ממך להאמין לשווא. זה לא סוד שהרבה אנשים מזכירים את השם של ישוע במסגרת עקרי ישוע הוא גם בן "עדי השם" האמונה שלהם. עבור המוסלמי ישוע הוא נביא. עבור המורמוני או אלו שקוראים לעצמם אלוהים אלא במובן אחר. גם אלו שכבר מאמינים לבשורה מנסים מידי פעם להתאים את הנוסחה המקראית של הבשורה על מנת שאנשים יבינו אותם. כל זה ועוד גורם לכך שאנשים מאמינים לשוא. מה שהם מאמינים אין בכוחו כי ראשית כל דבר מסרתי ". להושיע אותם מכון הם לא אוחזים בבשורה על פי הנאמר בכתבי הקודש תחת זמן החסד פסוקים 3,4 "לכם מה שקבלתי כי המשיח מת לכפר על חטאינו ככתוב: ונקבר והוקם ביום השלישי ככתוב

אתה רואה הבשורה מסתמכת תמיד על הכתוב. ובמידה ותאמין מה שכתוב תקבל גם את מה שכתוב כלומר את הישועה.

אז בו תן לי לשאול אותך משהו בכנות. ממילא אתה לא חייב לענות לי אלא רק לעצמך. האם אתה באמת מאמין שישוע הוא האדון ושהוא מת עבור חטאיך? יכול להיות שעד עכשיו רק שמעת הרבה אודות האמונה המשיחית. האם חשבת אי פעם שאולי הגיע הזמן שאתה גם צריך לבטוח בדבר אלוהים ולקבל את ישוע בתור המושיע שלך? אז למה שלא תעשה את זה עכשיו? פשוט הכר בעובדת היותך חוטא מבטן ומלידה ושאל באפשרותך להושיע את עצמך לבד או דרך עבודה דתית כל שהיא. קבל את מה שישוע השלים עבורך במותו ותקומתו. אם תעשה את זה באמונה, אז ברגע אחד ישתנה מצבך בפני אלוהים. אתה תעבור ממוות לחיי נצח ובמקום לפגוש את אלוהים בתור השופט שלך, אתה תפגוש אותו במלכותו השמימית בתור המושיע שלך.

גולש יקר באשר אתה, אני רוצה לאחלך הרבה בריאות ואושר ואני כולי תיקווה שהמאמר הזה יעזור לך למצוא את השקט והשלווה שרק האדון ישוע המשיח יכול לתת לך.

במידה ואתה מאמין משיחי אז אני מקווה שהמאמר הזה רק יעזור לך להתחזק רוחנית ולשמש כלי בידי אלוהים בהפצת דבר חסדו.

דב אבנון - הולנד